

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Yıl: 11 / Sayı: 129 / Eylül 1992 / 4. - DM

KÛRDİSTAN TC'YE MEZAR OLUYOR

Kürdistan'da devrim ateşi bütün söndürme çabalarına, karşı devrimci fırtınalara rağmen büyüyor, ukenin her bir tarafına gittikçe daha etkili bir biçimde yayılıyor. Sonbahar mevsimine giren mücadelemiz bir önceki yaz mevsiminin sıcaklığını sömürgeci cepheyi yakarak tutuşturan devrimin ateşine dönüştürürken, irtına gibi esen gerilimin ve yine bundan güç alarak özgürlük talebini her zamankinden daha yüksek bir ses tonuyla haykaran halkın durdurulamayan eylemliliği bu ateşi, bekientilerin de ötesinde gürtüştürdü. "Kürdistanı sömürgeciler için cehennemle dönüştüreriz ve bu şarttır" diyor du bir savaş talimatında Abdullah ÖCALAN yoldaş. Evet, Kürdistan raporunun bütün haberleri, sömürgecilerin bir cehennem ateşi içinde çrpindiklarını fazlasıyla gözler önüne seriyor.

"Kürdistan TC'ye mezar olacak" milyonların talebi ve dilelerinden doğurmedikleri bir sloganıdır. Bu talep, bu öfke artık Kürdistan topraklarının yaşanan bir gerçeğe dönüşmüş durumdadır. Nasıl ki, "Vur gerilla vur. Kürdistanı kur" sloganı artık bir özlem den çıkıp gerçeğe dönüşerek bir coşku ve gurur vesilesi olmuştur. "Kürdistan TC'ye mezar olacak" sloganı da, büyüy en devrim yangınıyla birlikte nitelik değişimine uğramıştır: Kürdistan TC'ye mezar oluyor artık.

Savaş, karşı-devrim tarafından beklenmeyen noktalarda ve boyut-

larda gelişme gösteriyor. TC Genel kurmaylığı, bunca savaş tecrübelerine rağmen altından çıkamaz bir şaşkınlığı ve zorlanmayı yaşıyor. Genel kurmaylığın bu durumu, Türk egemen sınıfları arasında büyük bir telaşa, devletin bir altüst oluşa yıkılabileceği kaygısına çok ciddi olarak yol açmıştır. Kürdistan'ın bütün eyaletlerinde karakol baskınlarının, pus u eylemlerinin, sömürgeciliği temsilen bulunan kurum ve işbirlikçi kesimlere yönelik saldırıların ardı arkası kesilmiyor. Bir TC milletvekilinin kaygısını dile getirdiği gibi, "Dogudan her gün hava raporu gibi ölüm haberleri geliyor". Başbakan Süleyman Demirel'in çokça diline doladığı gibi "devlet çok güçlü" ve "Dogu ve Güneydogu Anadolu'nun her noktasında" olmasına rağmen, bırakım gelişmeleri durdurmayı, bunun hızını bile azaltamıyorlar. Cudi, Herekol, Gabar vb. dağlar, yine Genç, Göle gibi ilçelerdeki ormanlık ve dağlık alanlar savaş uçaklarının bombardımanıyla sarıslıyor. İlçe merkezlerinde ve köylerde katliamlar, artık günlük gelişmeler arasında yer alıyor. Bunun nedeni ve cevabı çok açıktır.

Bu, kelimelerin gerçek anlamında bir irtıkamdır, kaybetmenin kuralı tanımayan çlgilngilirdir.

Kürdistan'ın adı, artık herkeste içinde bulunduğ u pozisyona denk çağrışım lar yapıp hale gelerek halk-

Devamı 2. sayfada

Katliamlar Kürt halkının özgürlük yürüyüşünü durduramaz!

Faşist TC Şırnak'ta yaptığı katliamları bir yere varacağını sanıyordu. Ama hiçbir şey hesapladığı gibi yurumedi. Partimizin bu katliama karşı sessiz kalmayacağını, bedelini ağır ödetteceğini önceden yeterince göremedi veya görmek istemedi. Uydurduğu yalanlar tutmayınca bu sefer sahte siyasi tartışma ortamı oluşturarak katliamlarına devam etti! CHP tartışmalarının basında alabildiğine ön plana çıkarılması, kâfaların bu yönde meşgul edilmesi, bu barbarlığı hizmet etmesi içindi.

Şırnak katliamının artık bilinmeyen bir yönü kalmadı. Oluşturulan inceleme heyetlerinin ortak oldukları nokta bu katliamın tamamen TC tarafından tezgahlanıp yapıldığıdır. Buna rağmen faşist TC katliamlarına Çukurca, Silvan, Hamur ve Göle'de devam etti. Buralarda da yine aynı provokasyonu uygulayarak suçunu partimizin üstüne yıkmaya çalıştı. Şırnak halkının harabeye çevrilmiş şehri terk ederek dağlara çekilip direnişe geçeceğini hiç beklemiyordu. Partimizin komutasında ge-

liş en bu direnişle halkımız, düşmanın kendisini çok güçlü hissettirdiği şehirlerde bir başına bıraktı. TC ise, halkımızın aman dileyip tövbe edeceğini bekliyordu. Halkımız acılarını yureğine gommeyip ölkeye dönüştürerek savaşma azmını bildi ve düşmanın üzerine bu öfkeyle yurdu. Özgürlüğe olan bağlılığını düşmanın katliamlarıyla engelleyemeyecğini gösterdi. Olaganustu Hal Bölge Asayis Komutanı Korgeneral Necati Özgen, "Şırnak'ta savaşta ge-

Devamı 4. sayfada

Türkiye'de iflas eden partililik ve yeni partileşme arayışları

ABDULLAH ÖCALAN

Tarih boyunca Türkiye'de eğer ille bir partilikten bahsedilecekse hiç şüphesiz gerçekleş en sınıfsal ayrışma, bu konuda iıpçarını yakalamaya imkan verebilir. Bu temelde, bir sınıfsal ayrışmayı Ortadoğu'ya da yayıyorlar. Bu bizi yakından ilgilendiriyor. Aslında Türk boyları, müslümanlığı kabul etmekle birlikte güçlü bir sınıflaşmaya da adim atıyorlar. Hem milli doğrultuda ve hem de sınıfsal doğrultuda yaşanan gelişme, yine sosyal ayrışmaya da denk geliyor. İran'da, Irak'ta, Anadolu'da ve hatta Kürdistan'da Türk boy beyleri çeşitli emirlikler, komutanlıklar, sultanlıklar halinde üst e doğru evrimleşirken, altta da Türkmen dedimiz yoksul kesim dişalanıyor. Ve bu birçok işyında da ifadesini bulan bir çatışmaya yol açıyor. Bu çatışma aynı zamanda bir partileşme dir de. Belki adı, programı konulmamıştır, fakat bir partileşmedir. Türk egemen, sömürücü sınıf, ıslamın gerici tarzda yorumlaya kendine bir siyasi program çiziyor ve bu temelde örgütlenme içine giriyor. Zaten devletleşme de o süreç içinde oluşmuştur. Gerici tarzda da olsa hazır ıslamı program, yine hazır komutanlıklar, birçok görevlendirmeler var.

Buna resmi bir Türk partisi dir diyebiliriz. Şişçiklik lar da başlar, günümüz Türkiye'si ne kadar devam eder. Diğer kesim ise resmi sistem den dişalınır, yoksulluğa ve baskılara terk edilir. Bunun sonucunda ezilen sınıflar gerçeğinde ifadesini bulan bir mücadele ortaya çıkar. Baba ıshak'lar, hatta Şeyh Bedrettin'ler, Celali ısanlar ve daha sonrakı çeşitli baskalcılar bu sınıfsal ayrışmanın ya da yoksullar kesiminin tepkisi biçiminde karşılmaz. Bu gelişme de adeta ezilenlerin partisidir. Gizli temelerde, mezhepci nitelikte örgütlenirler. Eylem yöntemleri de ısan biçimindedir. Etkili bir propagandaları da vardır. Yarattıkları örgütler temelinde çok kapsamlı ısanlara girişirler. Aslında bu bir anlamda emekçi partisidir. Böyle çok sayıda parti ve onun önderlik ettiği ısanlar tarihte gelişmiştir. Ama programlarının fazla bilimsel veya sosyalist bir nitelikte olmadıgından, yine üretim güçlerinin ılışkılarının gelişim seyesinin onlar için zafere fazla imkan tanımadıgından dolayı bu ısanlar çok belirgin bir biçimde ezilmekten kurtulamaz. Daha sonra

Devamı 5. sayfada

Dersim'in özgür dağlarında tertemiz ve soylu direniş abidemiz İlyas YÜKSEL yoldaş! SEN UNUTULMAZ ÖLÜMSÜZ ŞEHİDİMİZSİN!

YAZISI 9. SAYFADA

Nihat yoldaşın anısı her zaman intikam yeminimiz olacaktır!

YAZISI 10. SAYFADA

Kasım ÖZDEN yoldaş devrim için doğdu ve devrim için ölümsüzleşti

YAZISI 11. SAYFADA

Tarihimizdeki gaflet ve ihaneti yerle bir edelim, zaferi garantileyen kişiliği ve yaşamı egemen kılalım!

● İhanetten kopmadan, haince bir yaşamdan kopmadan, ihanete bulaşarak yaşamak yurtseverliğ e sığmaz ve onunla çelişir; demokratiğe sığmaz. Yurtseverlik, demokratlık, hele hele sosyalistlik tamatına ihanetin bütün oluşum özellikleriyle, resmi ve gayri-resmi ajantlarımla savaşmayı gerektirir. Onların yaşamına öykünmeyi, onları taklit etmeyi değil, tam tersine lanetlemeyi, ırsat buldukça darbe vurmaya gerekli kılar. Bunu yapmayan hiç kimse hangi maskeyi takarsa takın "ben yurtseverim, demokratiği" diyemez. Ve bu görev mutlaka baarıyla yerine getirilmelidir ki, bu yüce kelimeler kirlilik aracı, hainlik aracı olmaktan kurtulsun.

YAZISI 12. SAYFADA

KÜRDİSTAN TC'YE MEZAR OLUYOR

Başarılı 1. sayfa

zalarla kazanmıştır. Kürdistan'ın dağılması, yollarında, köy, kasaba ve şehirlerinde otoritesi geçtikleri olan PKK hareketidir. Kürdistan'da savaşmaya giden askerler geri dönmelerini garantisi yok. İşbirlikçinin ulaşım ticaretinden vurduğu vurgunlar son buluyor. Halk yolculuğa çıkarken, devrim düşmanlarının kurbanı olmak istemeyerek, gerillanın onay verdiği şirketleri tercih ediyor. Devlet yetkilileri çok zorunlu olmadıkça Kürdistan'a gitmiyorlar. Gittiklerinde de, hava ulaşımını kullanmaya ve geniş çaplı koruma altında bulunmaya mahkum oluyorlar. Örneğin Şırnak askeri nedeniyle incelenmeye giden ANAP heyetinden bir milletvekili, konuk bulundukları tugayda, geçmiş istedikleri Batman'a hava koşullarından dolayı karayoluyla gidemebceklerini söyleyince, orada hazır bulunan bir albay, "Sayın milletvekilim herhalde şaka yapıyorsunuz" demekten kendini almayor. Şırnak ile Batman arası mesafe ise sadece 70-80 kilometredir. Yine Tercüman gazetesinde Ali Öncü imzasıyla yer alan düzensiz seki yazının bir bölümünde kullanılan ve iki "kahraman mehmetsiz" başlığıyla bulunduğu resim altında "Mehmetsizlik, kırırdayan bir sınığa bile ates ederek kimseye göç açtırmıyor" sözleri övgü vesilesi yapılıyor. Bundan çok anılar çıkarılabilir, ama övünme payı asla. Bu, sömürgecilğin psikolojik propagandası aleyhinde yaptığını farkına varamayacak kadar bir bitmişliği yaşadığını ve Kürdistan'da ne durumda düştüğünün ayası durumundadır.

Özellikle son bir ay içerisinde devletin resmi askeri araçlarla yapmıyıp sivil ulaşım araçlarıyla görevi göndereceği ve terhis ettiği askerleri yerlerine ulaştırma taktığı başa çıkarıldı. Gerilla yolları keserek, halkımızı kanına giren ve kan dökmeye giden asker ve polisleri araçlardan indirerek ölüme cezalandırıldı. Yine buna alet olan araç sahipleri uyarıldı ve uyarıya uymayanların araçları ateşe verilerek yakıldı. Bu eylemlerden başarılı sonuçlar alındı. Devlete ve işbirlikçilere ait esya nakilleri ya büyük koruma altında ya da hava ulaşımıyla sağlanabiliyor. Şoförler ve araç sahipleri devlete alet olmak istemeyip gerillanın koyduğu yasalara uyuyorlar. Bunda istekli ama yanları da umak zorunda kalıyorlar.

Bu, Kürdistan'ın ekonomik ve ulaşım olarak da özgürlüğe doğru gitti mesameli anlamına geliyor. Yine TUSİAD ile hükümet arasındaki çelişkinin niteliği ve biçimi ne olursa olsun; böyle bir zemine yol açan ulusal kutlu mücadelesinin kaydettiği gelişmelerdir. TUSİAD-YİK yaptığı toplantıda, birinci gündem maddesi olarak "terör"ü belirliyor. Ayrıca TUSİAD-YİK Başkanı Rahmî Kök, toplantıda yaptığı konuşmada, "Terör ön plana çıktı. İnsanın canı, varlığını daha kıymetlidir. Can emniyeti olmadı mı ve terör kök gezmeli, hayatın ne tadı kalır ne de tuzu. İnsanlar, başka hiçbir konuya alaka daramazlar" diyerek büyük telaşını dile getiriyor. Odayı yandan TOBB de şube başkanları ve bazı bakanlar toplantı yaparak durum değerlendirmesi yaptı. TOBB'nin başkanı Yalın Eröz, "Yaşamakta olan terörün boyutu, ülkenin bütünlüğünü ciddi olarak sarıncı hale geldi" diye-

rek, hükümeti desteklemekten başka çarelerinin olmadığını ima etti. Devlet Bakanı Cavit Çağlar ise, sözümüne TUSİAD'a "atese açarak", Türkiye'nin Adapazarı'na kadar olmadığını ve Güneydoğu'sunun da olduğunu açıklıyor.

Kürdistan'da denemesine ve gelişmesine gelişen devrimsel gelişmeler, devleti buradaki çıkarlarına sahip çıkamaz duruma getirmiştir. Elbette mezarlar ve cehennem korkunç olur, bunlardan uzaklaşmaya çalışılır. Devlet yetkilileri, kendi "şehirlikleri" cennetlerinde, küçük topluluklara, Özemiş'teki deliye taşı-

tıkları gibi ay-yıldızlı bayraklar taşı-sınlar ve "Kahrolsun PKK", "Bir ölür bin doğar, PKK'yı boğarız", Ağrı veya Şırnak gibi yerler için "PKK'ya mezar olacak", "Türkiye bizimdir, kimseye bırakmayız" vb. sloganlar attır-dırulur. Ama gerçeğin aynasın-daki muhtlaklık yok: Her şey, Kürdistan'ın TC'ye mezar veya cehennem olduğunu gösteriyor.

Yaşamakta olan bu gerçeklikten dolayı, Sabah gazetesinin köşe yazarı Güngör Mengin'in yaptığı "Tanrı hepimizi korusun" duasına, sömürgecilerin "Amin" demekten başka seçenekleri kalmamıştır.

Sömürgecilğin Diyarbakır çıkarması:

MGK toplantısı

mayacağına ya da ulaşılabilir bile kolay kolay darbe vurulamayacağına göre, bu darbenin hedefi doğal olarak halk olacaktır. Nitekim daha sonraki günlerde ve hatta günümüzde de kanıtlanan gerçeğin kendisi bu oldu. Katliam Şırnak'a sınırlandırılmadı. Bu katliam gerçeği tepesine ragmen, sömürgeciler bütün riskleri göze alarak gözükürken bir vahşette katliamlar serisine devam ettiler. "Teröre büyük darbe vurulacak" dedikleri, bu katliamlar zinciri olsa gerek. Halka yönelik bu düzdeye bir vahşet örneği sergilenirken, "Can pazırında PKK militanları ile sade vatandaşın ayırt edilemesinde zorlukları" vb. sözlerden bahsetmek hiçbir mantığa oturtulamaz. Can telâşının ve TC'yi yerle bir etmeyi amaçlayan gelişmelerin yaşandığı bir ortamda,

Demirel'in toplantı sonrasında, "MGK, hükümetin terörle mücadele politikasını başarılı buluyor" şeklinde sözler, MGK'nın bir teselli ikameyi-si bile değildir. Çünkü hükümetin bu şekilde, bir figüran olsa bile, bir hiçe sayılması kamuoyunda ciddi kuşku-ları yaratmış ve bu perdennin arkasın-daki asıl gücün deşifresiyona yol açacağı için, bu sözlerle söz konusu kuşku-lar ortadan kaldırılmak isten-miştir. Hükümet, özel programını so-nuca doğru götürme gücünü göste-rememiş ve öyle bir çıkmaz yolda tükennişliği yaşıyor ki, bu rejim için baştan atılması gereken bir bile ol-muştur. Bu anlamda, MGK hüküme-ti figüranlık rolünü ve manevra ala-nını oldukça daraltmıştır. Nitekim, HEPLiler bir meclis tartışmasında hükümet için "Genelkurmay hükü-met"i deyimi kullanışlardır.

Dikkat edilirse Diyarbakır çıkarması ardından Demirel'in hükümet adına eskisi kadar iddialı konuşmadığı ve Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in ise bir başbakan gibi de-mecler verdiği görülmüştür. Sorunu MGK devralmıştır ve aldığı kararları ile içine girdiği yönelimlerden çoğu zaman hükümet habersizdir. Hükümet kelimelerin gerçek anlamıyla bir maket konumunda düşürülmüştür. Bu anı zamanda TC partilerinin sefil durumunu gözler önüne sererek, demokrasi sorunu için de bir ölçü olmaktadır. Türkiye'nin demokrasi-sinden dem vurular ya da Kürdistan sorununun demokrasiye ve hukuk kuralları içinde çözülmesini söyle-yerek ahlaki kesenler nerede? Ne-den orali bile olmuylor?

ceğine, "HEP maskesi altında PKK kurultayı", "Ankara'nın göbeğinde ha-net" vb. manşetler atılarak düsmen-lik daha da trmadrindiyor. Yine "PKK yasallaştırılını" çağrısına gözöndü-yüş bir düsmenlikli cevap veriliyor. Başbakan Demirel, "PKK bir cana-yet örgütüdür, terör yasallaştırılmak istenmiyor" diye terör örgütünü destekleyen, bu caniyetlere ortaklar ve başbakan yardımcısı ise, "PKK bir terör örgütüdür, terör yasallaştırılmak" sözleriyle karşılık verdiler. Bunlar böyle pervasızca saldırdı bulunurken, Cumhurbaşkanı Özal'ın ise daha farklı yaklaşımlar içinde ol-ması, bunların birbirlerine karşı zit politikalar yürütmekte oldukları an-lamına geliyor. Bu farklı biçimler-de geliştiğin, fakat aynı noktaya he-defleyen bir özel savaş politikasıdır.

MGK toplantısı, sonrasında ko-parıyan yaygaralarda psikolojik sa-vas unsurları da ihmal edilmemi MOSSAD yöntemlerinden bahse-dildi; bu yöntemleri uygulanabil-riği üzerinde tartışmalar, oneriler ge-listirildi. "APO'ya vur emri". Terör örgütü yurt içinde ve yurt dışın-da, her yerde takip ediliyor gerekli dar-be mullaka vurulacak" vb. açıklamalar yapıldı. Bunlar yepyeni kararlar biçi-minde kamuoyuna yansıtılmaya ca-lışıldı. Eger "surpriz bir karardan" bahsedilemoryorsa, bu TC'nin kolla-rını sırlaması olmasından dolayıdır İsrail-MOSSAD yöntemleriye "APO'ya vur emri" vb. hedeflerle az mı uğradığı? Hatta MOSSAD yöntem-lerinin ötesine girdi. MGK'nın kur-maları ve devletin bütün aklı hoca-ların çok iyi biliyor ki, karsılarda her-hangi sıradan bir örgüt yoktur, en

sadece ve sadece en kötüsünden bir düsmenlikten başka bir şey beklenemez.

MGK'nın meclis ve hükümetin onayını almadan toplantı yeri için Diyarbakır'ı seçmesi, bir gerçeğe daha işaret ediyor: Hükümet sadece isim düzindeyinde vardır; bir maskemake göv-nini görmeye çalışıyor. Demirel'in bir açıklamasında dile getirdiği gibi "Özel bir program ve özel bir görevi olan hükümet" bir bu hükümet. Bunun anlamı da, Demirel-İnönü hükümeti-nin, "terörü bastırma" hedefiyle prog-ramlaştırılan bir özel savaş taktiği olarak iktidara getirilmiş olmasıdır. Bu ulaşan gelişmeler aşamasında o kadar netleşmiştir ki, hiçbir kuş-kuyu ortada bırakmıyor. Süleyman

Çok açık ki, MGK toplantısında Kürtlik özelliğini taşıyan ve buna hizmet eden her şey düsmen olarak kararlaştırılmıştır. Kararlaştırılmış der-ken, bundan yeri bir karar olarak bahsetmiyoruz. Daha önce alınan bu kararlar gözden geçirilmiş ve hiçbir şekilde bunların en şiddetli tarzda uygulanmasını çekinilme-mesi gerektiği teyit edilmiştir. Nite-kim bu bir yenmek-yenilmek sorunu-du. Bu temelde devletin tüm resm-i ve gayri-resm-i kurumlarıyla millî mu-tabakat pekiştirilmiştir. Böyle bir du-ruma elbette Cumhuriyet gibi de-mokrat çecinen bir hareket, basözün-si "Teröre karşı ortak seferberlik" konusuna ayrıracaktır. HEP kurulta-yında haikın taleplerine kulak verile-

cek da kendilerine parmak ısırtan PKK gibi yenginin ve yenilginin bütün ayrıntılarını en ince noktasına kadar hesaplayıp öyle hareket eden bir güc vardır. Nitekim MIT'in MOS-SAD'la, CIA'yla, BK'yla, SAP'yla vb. istihbarat örgütleriyle PKK'ye karşı işbirliği içinde olduğu bir sır değildir. PKK de kimlerle karşı karşıya olduğu gerçeğini dikkate alarak önlemini almıştır ve hiçbir zaman aynı düzdeye bir önlemler de yetin-meyerek bu yönü çabalasını sürüklü yoğunlaştırmaktadır.

Artık halk kitleleri, her zamanki-den daha fazla devlet inancını bul-muyorlar. Diyarbakır çıkarması gibi gösterileri itiraf etmiyorlar. Diyar-bakır çıkarması ile verilerek istenen

"İşte devlet burada, yanınızda" mesajı, kitleleri için bir güzellik olabilir. Çünkü kendisini korumaya a- lamayan ve bunun için halktan koru- ma isteyen bir devlet kimin yanında nasıl yer alacaktır? Yine MGK'nın 2. Taktik Hava Kuvvet Komutanlığı Üs-

sünde toplanmak zorunda kalması nedendir?

MGK toplantısı ardından yükle- siye savaşımına devam eden özgür- lük savaşçısı, Diyarbakır çıkarması- nın, boş gösteriden ibaret olduğunu ispatladı.

Yenilginin gizlenemeyen boyutları

"Başarılı olduk diyorsunuz. An- cak devlet 'başarılı' olduğu PKK' nın büyüdüğünü görüyor. PKK bu- gün gruplar halinde silahlı kuvvetle- re çatışır hale gelmiştir. Keşke ba- şarmasaydınız demek yeterli insa- nın içinden. Analar her gün terörist doğurmak istiyor. Öldürmekle bitir- meziniz. Ben başları ben söyle- dim..."

Bu sözler, eski MIT ajanlarından Mahir Kaynak in 18 Eylül 1992 ta- rihli Özgür Gündem gazetesinde yer alan bir toplantı konuşmasından akı- tarıldı.

MGK toplantısından gözden ge- çiren kararlarından biri de, rejim- in yasadığı çokşu gözlemlerden oluş- tut- mak ve bununla da yetinmeyecek devlete güçlükler imajını kazandı- rma- ktı. Elbette bunda en büyük gö- rev de basına düşmüştü.

"Cudiyê bomba yayış... PKK hedefleri F-104 F-4 ve RP tipi uçak larımızla yerle bir..."

"Türk ordusu Kuzey Irak'ta... 200 kamp yerle bir..."

PKK'nın var olan her kampında yüzlerce militan bulunmaktadı. Buna rağmen her kamp için 500-1000 yadrimli. Bunun toplamı 20 sayıyı yu- yuyor. Bunlar sadece "Kuzey Irak'ta olmaları" Kuzey Kürdistan'da de- kler- ecek, çok kabak bir sayı karşı- ma- çıktır. Fakat aynı devlet yetkil- lerini, aynı PKK'nın küçük bir azin- likten ibaret olduğunu açıklıyorlar. Sa- vaşlarda psikolojik propagandanın önemli bir rolü vardır. Savaşan tarafların çeşitli biçimlerde bu oğuya başvurdukları da görülmüştür. Fakat bunun da bir çerçevesi ve kendine özgü kuralları vardır. Ancak TC'nin- ke bir çerçeveye sığır ve ne de herhangi bir kuralla iş edilebilir. O kadar ikel, o kadar ikesiz ve o kadar çingiradıcı ki, tam da kendi karakterini ve çürümüşlüğünü yansı- tıyor.

"PKK içte-dista darımadığını 43 dü" (Tercüman)

"Teröristlere ağır darbe 100 dü" (Hürriyet)

Her ki gazetesinin aynı haberi man- şete çıkarması bu şekilde. Her iki gazete de Babalı'da yayın yapıyor. Bar. ölü sayısını aynı rakamda ver- selece.

Boyle bir basın baskısı Türkiye- nin bir de başbakanı Süleyman Dem- irel, kendisine aynı olayla ilgili so- ruları bir soruya, "Bir şey söyleyince- de durumda değilim" diye.

TC devletine iş-gücü aklı ver- mek olan ve devlet yetkilinin ver- diği açıklara öfkelenen Oktay Ekşi, hayali "Kuzey Irak operasyonu" olayı nedeniyle sunları yazmak zorunda kalyordu

"Her büyük operasyondan sonra PKK'nın öldürme kaçırıldıklarını söz ediyor. Onlar öldürün! Kaçıra- cak kadar vakit buluyor da, bizim- ke o sırada neden hıyalamıyor, siz anlayabiliyor musunuz?"

Evet, Hürriyet'in basyazarı Oktay Ekşi, devletin zaafllarına, acıklarına dikkat çekerek, çok ince ve sinisi bir kurnazlık sergiliyor. İki bakışta gerçekleri ortaya çıkarmaya çalışan bir imaj yaratıyor. Makaslı olarak gizlenen gerçekleri bilimsizmiş gi- bi hareket ediyor. Gerilla savaşında ölümün kayıpların çok zor olduğunu ve bunun büyük risklere yol açarak kayıpları ikiye katlaya-

casını herkes bilir. Oktay Ekşi'nin bir mahareti gibi böyle bir soruyu ortaya atması, ciddi politikacı ve ya- zıların basıyarmaya tenezzül bile et- meyecekleri bir olaydır. Oktay Ekşi, gerçekleri kıysından geçerek ka- muoyunu yanıltmaya çalışacağına, bu olayların hayalligine ve bunlarla ne- rinin nasıl amlandığına dikkat çek- mekte uğraşsa ya? Fakat bilyoruz ki, birçok benzeri gibi Oktay Ekşi, de somurgeci psikolojik savaş pe- şesinde katkı sahibidir hem de iy kalı- sunan bir savaşçı!

Yukarıda birkaç örnek vermeye çalıştık. Bunlarla devletin kendisi yenilgisinin boyutlarını nasıl gizlemeye çalıştığının daha iyi anlaşılması amaçladık. Bu örneklerin yüzlerce, daha binlerce benzeri vardır ve her kadının da gözlediği gibisidir. Bu- gün ulusal kurtuluş mücadelemize karşı yürütülen somurgeci özel sa- vaşta rejim için gerçekleri gizlemek fiili savası yürütmekten belki, daha fazla önem taşıyor. Çünkü gerçekle- rin olduğu gibi yansımaları duru- munda rejimin ayakta kalmasını hiç- bir dayanak kalmayacaktır. Örneğin savasan bir taraflar olarak PKK, karşı- sindaki düşmanın bütün kurtuluşu- na rağmen Türkiye ve Kürdistan, hatta diğer dünya halklarına hemen her yıl kendi imkânları dahilinde ra- por verirken, üstüsti seyyide ba- ve ve hatalarını olduğu gibi açıklar- ken TC neden bunun dışında birini yaymıyor da sureki gerçekleri ge- iyerek kör bir savası dayatıyor?

PKK kendi kayıpları ile karşı tarafın kayıplarını en objektif şekilde ka- muoyuna duyururken TC ise neden PKK'nın kayıplarını oldukça abarta- rak, kendi kayıplarını ya hiç ver- meyecek ya da çok az sayıda vererek kamuoyunu yanıltma çabasını ender brakmıyor? Herkesin bildiği bu du- rum bile, TC'nin nasıl yenilgi bir ko- numu yaşadığını açıkça gösteriyor.

TC bütün cabalarıyla her gün, ge- çeklerin önüne barajlar dikemiyor. İnsa etmeye çalıştığı bütün barajlar bir yer yıkılıyor. Ve bu büyük yıkımlar üzerinde yenilerini de inşa etmek mümkün değildir. Temeller çöker, in- saaatları verilmek istenen destek yok çünku. Bunun da ötesinde yalanları- nın işa edilmeye çalışılması baraja- ra artık seyirci bulmuyor. Eski sey- yirciler, gerçekleri ortaya çıkıtkı ka- lışık geçişime uğruyorlar. Bu kişi- lik sorguyor, araştırıyor, gerçekleri yakalamada daha çok inatçı dawa- nıyor. İşte toplumun içinde yaşanan bu değişim, TC'nin bütün kırı- lı- kalınlığını işsiz kilmeyorsa da şimdiki- ni en azından kolay kolay işsiz- çekilmemesiyle yol açıyor TC'nin bir yalan makinası olduğu bilinyor, an- cak bu makina da gitmekte verimden düşüyor ve kalitesi yalanlar üre- tiyor. Sureki yükselme gösteren ü- sal kurtuluş mücadelesi ve onun yol açtığı toplumsal değişimler, her a- landa olduğu gibi TC'yi kendini gi- zleme çabalarında da başarısız kı- lıyor. Öyle ki, TC'nin savasla ilgili tek yanı habercisi bile tek başına takip edilece, aralıcılık ve sorgulayıcı bir gözle sonuçu çıkarılmaya çalışılsa, gerçek tabloyu yakalamamak müm- kün değildir.

Türkiye genelinde panigi öle- mek ve fililiyatta yürütmekte olan savası resmen kabul etmemek yü- nünde yürütülen yoğun çabalar bu-

nedenledir. Yalanlar yalanlarla gi- zlenmeye çalışıyor. TC'nin başar- sızlığı biraz da bu noktada aranabilir. Şınak kallımı bu konuda bir ör- nektir. Bir yandan devlet güçleri ha- rekete geçirilip çocuk, kadın dem- den kallımlar gerçekleştirilken, di- ger yandan bu tür kallımlar PKK'ye mal edilecek. "Şınak'ta açılan yara- ları devlet olarak saracağı" demec- ler veriliyor. Fakat kamuoyu bu ik- yuzluluğu kanmayacak kadar politik- leştirmiş. Kürdistan'da öldürülen- rin cenaze törenlerinde kim zaman birkaç kişi devlet yanısı: slogan at- tığında, bu çok anlamlı bir olay ve devlete büyük destek olarak de- ğerlendiriliyor. Diğer tarafta ise milyon tabanının açık desteğine rağ- men PKK'nın terörist bir örgüt oldu- ğu ve haliken desteğine sahip bulun- madığı her versilde söylenip duru- luyor. Konuyla ilgili bir makalesinde Güngör Mengi, PKK'nın terörist bir hareket olduğunu belirterek, "Hal- kin gönüllü desteğine sahip olma- yan hiçbir hareketin başarı şansı olamaz" diyor. Bu gerçek, sadece hareketler veya partiler için değil, hükümetler veya devletler için de geçerlidir. Nitekim PKK kendisinin başaracağını ve TC'nin ise kaybe- deceğini iddia ederken, bu gerçeğe dayanıyor.

Şimdilerde çok açık bir biçimde görüldü ki, halkın desteğine sahip olmayan, halkın çıkarını temsil et-meyen, demokrasi ve insan hakları- na saygılı olmayan devletin kendisi- dir. Bu devletin kendisini üretme gücüne sahip olmasından kaynak- lıyor. Demirel, son zamların toplar-

dığı tepkilere cevap amacıyla "Key- fimizden zaman yapmıyoruz" derken, devletin ortaya çıkan sorunları al- tını nasıl ezdiğini diğer devlet zorun- da kalyordu. Yine buraya köşe ya- zarlarının açıkça dile getirdiği gibi, "koalisyon sıkıntıda, kararsızlık ya- yılıyor" ama buha rağmen "koalisyo- nun alternatif yok" 12 yıl önce 12 Eylül 1980'de askeri darbe yapıldı- ğında Demirel hükümetin basba- kanydı, 12 yıl sonra yine aynı Demirel başbakanı ve ofikleşen sunları söylüyor: "Türkiye'yi, 12 sene sonra yine bize devrettiniz." Ve bu Demirel, çokça karşı olduğunu söylediği 12 Eylül hukukunun ve anayasasının temsilciliğini yapıyor. Demirel'in başba- kan olduğu hükümet yine başarısız. 12 yıl önce darbe yapmanın kuşu- lanı vardı, ya şimdi? İşte 12 yıl önce, Demirel demagogluğuya yüzeysel de olsa sena çıkıyor, sahte de- mokrat kesiliyor ve böylece bir umut olma- ya çalışıyor. Ya şimdi neye karşı nasıl yapacak? Demirel, hiç ol- mazsa bu kadardır sonra işe ya- ramsız hale geldi, bir Ecevit işe ya- rır şey yapamadan çevresine bile yararsız hale geldi. ANAP da de- nendi. Diğer inki ufakı parti ve idar- lerinin burjuva öcülerinde bile iler- lenen ama yetenekleri bulunmuyor, CH'Pyi diriltme çabaları ve sağ cep- hedeki arayışlar, tamamen bu geliş- melerin bir sonucu olarak gündeme gelmektedir.

Kısacası bütün çabalar, Kürdistan'da yükselen devrim ateşini söndür- mek için. Birinci sorun budur. Bir bakanın deyişle "bayrak eko- nominin önüne geçmiştir."

PKK-Saddam işbirliği yaygarası

Kim bu yaygarayı koparıyor ve neden? "PKK dış destekli, bu des- tek kesilirse 'cerçekleri temizleriz", "Komşuların sınırlarını kontrol edemeyiz", "Dis mihrakların bir oyu- nu" ve bunlara "PKK-Saddam işbir- liği" yaygarası da eklenerek, bir tür açıklamalar devlet yetkilinin dinlen- den, burjuva basının sayfaalarında eksik olmuyor. Güneşli işbirlikçiler de TC'nin bu korosuna ellerinden geldikçe güç veriyorlar.

PKK'nın dış destekli olduğu, Sad- dam'la işbirliği yaptığı ve sahte- kar cayıştırmaları yayınlar TC ile Bar- zani-Talabani ikilisi. PKK'ye suç- lama yapan güçler, bunlar oluncu çok içgüç oluyor. Dünyada dış me- kezlere bağlanan aşamaya kaç- şan güçler kimlerdir diye sorulursa, ilk akla gelebilecek de şu örnek, "İşbirliği" ya da "İşbirlikçiliği" deymi, Kürdistan ve Türkiye de insanlar ara- sında çok kötü çarışmalar yapıp, diğer ülkelerde bu deymın çarış- tırmaları daha faklıdır. Neden? Büy- le bir faklılığı iyi açan yine bu güç- leri yürüttüğü politikadır. Gerçekte iş devletler arasında veya örgütler arasında karşılıklı çıkar ilişkileri temelinde özgür ve eşit şartlarda iş- birliği anlaşmaların sağlanabilir. Nite- kim işbirliğinin kelime anlamı da bu- dur. Fakat TC ve de ilkel-milietçiler- de işbirliği çok daha farklı politika- larla temelinde değerlendiriliyor. Ba- ğımlılık, kolektif, kendini güçlü bir merkezde dayandırarak yaşatmaktır.

Peki, böyle bir konuyu aşayan ya da buna mahkum olacak kadar alçak kim? Özellikle de "Saddam-PKK işbirliği" suçlamasında ısrar etmek nedendir? Bundaki ısrar bile, TC'nin ve ilkel-milietçiliğin ne ka- dar yemini işbirlikçiliğinin olduğunu, ABD emperyalizminin öncülü- ğünde oturtulmaya çalışılan "Yeni dünya düzeni" diye bir hikayenin gerçekleştirilmesini istendiğini, sığır sultanın da duyduğuna biliyoruz. Ve halkları için "Yeni dünya düzeni"liği

anlamına gelen bu projenin en ö- nemli bir aşayını işe Ortadoğu'da oturtulmaya çalışıldığını da biliyoruz değil. Nitekim Ortadoğu aşayının oturtulması durumunda bu proje- nin en olmasi gerekçe aşayın eksik olacak, hatta diğer aşayınların bir işe yaramaması anlamına gelecektir. Bu emperyalizm ve onun kanatları altında aşayın inki-ufakı güçler aç- sından çok ciddi bir tehlikeler. Bu tehlikenin tartışması aday işe PKK' dir ABD'nin kendisi de, PKK'ye yö- nelik aynı suçlamayı yapması. Disi- ler. Bakanlığının ABD kamuoyuna "PKK, Bekaa'da barındırılıyor" açıklamasında bulunması nedensiz de- ğildir.

İşte PKK'nın Saddam işbirliği ile işbirliklenmesi, özel olarak tasarı- lanlar bir oyundur. Körfez krizi ve ardından meydana gelen savasta Saddam, bütün dünyada diktatör- lüğü, acımasızlığı ve özellikle Kürt halkını kıymasız gazla kalleden sa- distliğiyi tanıdı, bu konuyla te- ricir oldu. Bu, emperyalizm için Ot- doğu planları, mudahalesi için bu- lunmaz bir malzeme niteliğini aldı. En azından mevcut denge koşulları nedeniyle Saddam'ın dışırlması diye bir sorun emperyalizm açısın- dan yoktur. Nitekim BM emperyaliz- min denetim ve yönlendirmesi altın- dadır. BM'ye adracak bir kararla Saddam'ı birkaç kez yerle bir edebi-

liir. 36 paralelin ilanı gibi. Güney Irak'ta şiller için oluşturulan serbest bölge gibi... Saddam'ın devrimsiye- le birlikte, PKK Güney Kürdistan'ı terk edecek değil ya! Yine PKK'da bağımsızlık ve özgürlük mücade- sine son vererek değil. Öyleyse, "PKK-Saddam işbirliği"!

Kısaca özetlenen gerçekler bö- leyken, PKK'nın Saddam'la işbirliği yaptığı iddialarına kim, hangi mantık- la inanabilir? Gerçekler yetli yerine oturtulmak zorunda. Bu halklara bir nebze de olsa duyulma saygını gere- ğedir. Ancak biz TC ve ilkel- milietçilikten halklara saygı dyma- rını ve dürist davranmalarını bek- leyecek kadar gafıl değiliz. Şunu da belirtelim ki, gerçeklere dayandırıl- mayan iddiaların her teptiği çokça görülmüştür. "Çamur tutmazsa zi- kalı" mantığıyla herkefe ediliyor. Bu da tutmaz. Çünkü PKK işi tutmaya- cak kadar, halkımız nezdinde ger- çek kımlığı ve politikasıyla tanınıyor.

Talabani, Talabani'de dışında ta- rak, "PKK, her 3 somurgeci devlete işbirliği yapıyor" açıklamasında bu- lunuyor. Bunun Talabani'nin kendisi- ne iade etmesi ve buna onun kendi- si işbirlikçiliği övündüğünü de ekle- mek gerek. Talabani'nin destek al- tında, kendi sınıfı duygularını tatmın altında dünyada girmeye- ceği iliski kanalı yoktur. En basta Saddam'la işbirliğine giren yine ken- disidir. Kaldı ki, Talabani ile Barzan- lı somurgeçlerle ve emperyalizm ile getirildikleri ilişkiler Kürdistan'ı salma temeline, onur kırıcı ve halkımız için bir utanç tablosudur. Halkımız ve halkımızın özgürlüğü için savasçıları en barbar bir yön- temle çukurlar açıp gömen TC, Tür- kije, bizim için bir köprü durumun- dır. Ne mutlu ordaki Kürtlere. Keşke bütün devletler Türkiye gi- bi olsa. Buradaki Kürtler bunun ayır- dıcılığı değil" sözlerini sarfedecek kadar alçakalabilir. Şınak'ta, Çukur- ca'da, Silvan'da, Gole'de, Hamur'da ve daha başka yerlerde Kürtler kat- didiği için biz ne mutlu onlara! Ta- labani Barzan ve Zabari güçleri dev- leti şekillenmesi halkların katliam ve inkan üzerinde geçekleşen -Kürt- ler bunun birinci sırasında- TC'nin en üst düzey yetkililerine karşıla- rıyor, öpüşüyor. Bu ne zamandan beri ve nasıl mümkün olabilir? PKK' ye yoksun bunun inki şaldırılıyor! PKK'nın adını bile geçmedigi Arap- ça düzmece belgelerde (bkz. Özgür Gündem 21 Eylül 1992 tarihli sayısını) kim nasıl kandırıyorlar?

Tekrar hatırlatmak gerekirse, PKK birleşik bağımsız bir Kürdistan'ı kur- mayı hedeflemektedir. Bunun müda- resini Kürdistan topraklarında ün- mektektir. Ve bir daha somurgeçle- rin, işbirlikçilerin ve emperyalizmin sökmeye güçleri yetmeyeceği ka- dar, Kürdistan'a kok salması. Bu güneş kadar açık ve yakıcı bir ge- çekler. En kötüsünden bir işbirliği ve yine en kötüsünden bir bağımlılık po- litikasına yalmanan aşayamaların- da durumda olanlar varın düşünün- ler. PKK için böyle bir problem yok. Hayat bu gerçeği her gün defalarca kanıtlıyor.

TC en büyük savaş suçlusu

Somurgeçliğin basyurduyu en al- çakça ve sahteکار yöntemlerden biri de, akan klanların sorumlulu- lara PKK'yi göstermesidir. Burjuva basını, PKK'nın demokrasiyi yoku- lu kapatığını iddia ederken iyözü- lece bir çarpmasını incine girmekte ve her kötüllüğün temelinde PKK'yi ara- ma utanmazlığını sergilemektedir.

Gerçekler çok farklı. Gerçekte demokrasiyi engelleyen, halka taham-

mül bile edemeyen kim? En doğal insani hak ve özgürlüğü talep eden kim ve bu talebe en şiddetli bir te- rörle karşı çıkıyor veren kim? Eşit koşu- larda siyasi görüşmelerle açık olan kim, bu yaklaşıma karşı "terör ör- gütlüyü masaya oturtulamaz" ve "yüz- yüle da sürse terörist mücadeleye devam edilecektir" diyen kim? Benzer soruları çok daha uzatmak mümkün

Katliamlar Kürt halkının özgürlük yürüyüşünü durduramaz

Başlatırlı 1. sayfa

zandık" diye açıklamalarda bulunuyor. TC yetkili katliam bir zafer olarak yorumlayabilir ama diğer taraftan kendi yıkılışını biraz daha hızlandırıcıdır da iyi görme-
dir. Birlerce askeri güç, tank, top ve panzerle savunması bir halka saldırması, yüzlerce kişi katletmesi bir zafer olarak tanımlayan bir sömürgecilik arketip yoluna sonuna geldiği gerçeği ortaya çıkarıyor.

Barbar TC sömürgeci güçleri "zaferlerini" yeni "zaferler" eklemek için katliamlar zincirine başka halklara eklemeye devam ediyor. Katliam sebebiyle gibi, çalınan MGK, gövde gösterisi biçiminde yapıldığı Diyarbakır toplantısında yeni katliam kararlarını aldı. Alınan kararlarda partimizze karşı, "Avci Birlikler" kurulacak, küçük katliamların yanı sıra bryesle terör uygulayacak. Parlamento'yu devre dışı bırakan Özal önderliğinde MGK askeri yöntemlere devam edeceğini ve bu sorunu böyle çözeceğini kamuoyuna ilan etti. Bunun ardından Çukurca'ya askeri yürüyüş yaparak aynı yöntemle saldırıldı. Gerektiği yine aynıdır: "PKK şehri bastı, biz de karşılık verdik." Oysa Çukurca'ya da gerilla baskını olamıştı. 25 Ağustos'ta yapılan katliamların hemen sonrasında yoğun tutuklamalar başlatıldı. 12 yaşına kadar olan bütün erkekler gözaltına alındı, çoğu ölüme iştirakçilerden geçirdi. Gözaltına alınanların sayısı 2000 kişiyi buldu. Şehirde sadece kadınlar ve küçük çocuklar kaldı. Kadınlar, ortalıkta kalan cenazeleri kormasın diye toprağa gömdüler. Çukurca'da inceleme yapan ANAP milletvekili Esat Canan "yaşananları, devlet terörünün kendisini" diyerek vahşet gerçesinde gerçeği dile getiremeyeceği edemiyor.

Burjuva politikalarının bile şaşkınlığa düştüğü bu barbarlik eylemleri, faşist TC'nin askerî evreleri "savaş zafeni" olarak tanımlamaktan bayaşık hız duyuyorlar. Kürt halkının özgürlüğe olan tutkusunu yok etmek amacıyla yapılan bu katliamların istenilen sonucu vermemesi yüzünden TC ne yapacağını şaşırmış durumdadır. Sessiz sedasız yapmayı planlamış olsa da, Kürdistan halkının sahip olduğu olanaklar yüzünden bunu bir türlü başaramıyor. Yoksa Çukurca'da yapmak istediği Şirnak'tan daha geniş boyutlu bir katliamı Partimizin şehir devrimleri taktikğini böyle yaparak başa çıkar-mayı amaçlayan düşman, gelişmelerini seyrine hakim olamayacağı çok-kuşunu geçirmek için askeri yöntemlere ağırlık vermekten başka çar-yol bulmıyor. Her ne kadar in-san haklarına saygılı olduğuna söy-
lese de, iş gelip Kürdistan sorununa dayandığında bunların hiçbir önemi kalmıyor. Uluslararası savaş kuralla-rının hepsi gözardı edilerek tam bir kuralsızlık içinde hareket ediyor. Bu vahşet kuralsızlığı Çukurca Belediye Başkanı Macit Prozbeyoğlu şu söz-leriyle daha açık dile getiriyor:

"Kimseden umudumuz kalmadı. Ölümlerini bile kaldıramıyoruz. İnce kaymakamak yarallarılan tedavi edilme-sine bile izin vermiyor. Yemin edime-sin ki, ilçeyle tek terörist dahi girme-miştir. Bu hükümetin bilinci bir se-nyayosudur. Vali bizi dinlemiyor. As-keri yetkililerle başkileri kuramyoruz. Hükümet bu konularda samimi

değil. Samimiyeye başta bakanlar ol-mak üzere buraya gelirler, valisini, kaymakamını, jandarmasını çağır-sınlar, her şeyi açıkça konuşalım. 7000 askerin bulunduğu ilçeye Apocu nasıl girecek? Bu, devletin yarattığı bir katliamdır. Daha önce de devlet sivil insanları taramıştı."

Sadece Macit Prozbeyoğlu de-ğil, Hakkari Belediye Başkanı Vekili Ahmet Mühdaroglu da benzer açıklamalarda bulunuyor ve şunları söylüyor

"Çukurca'ya gittim. İnsanlar öldü-rülmüş, yaralanmış, otuz ev varsa otuz da yıkılmıştı. Bu PKK'nın iyi değil, kesinlikle bu işte devletin par-mağı var."

Bunları bir değil, devletin resmi görevlileri söylüyor. Oluşturulan he-yet raporları biraz daha tarafsız bir

madan toplu mezarlarla atarak üzeri-ne toprak yığılmıştır. Dozerlerle açılan çukurlara doldurulan insanların ortadan kaldırılması halk üzerin-de etkili olacağı sandılar. Oysa Kürt halkı bunları gördükçe öfkeleri ve hincini daha çok yükseltiyor. Düşmanın üstüne ögürlü yürümenin bilincini daha iyi kavıyor. Hükümet ise, gerçekleri gizlemek için yalan üstüne yalan uyduruyor. Hakkari Vali-si Cemalettin Sevim'in Çukurca katliamından hemen sonra gazete-ci-
lere söylediği şu sözleri çok ilginç ve devletin suçluluğunu hemen ele veriyor.

"Orada gezerek, göreceksiniz her şeyi. Halkı görülmeyen derin-liklerim Gidin kaymakama görü-şün Bilgileri benden alın. O halkın nasıl insanlar olduğunu bilmiyorus-

bakış açısıyla incelseme bunlardan yüz kat fazla gerçekçi sonuçlar çıkarmak mümkündür. Katliamların ele-başlarını ise, bunların yalan olduğunu iddia ediyorlar. Hatta İçişleri Bakanı İsmet Sezgin Şirnak katliamını biz-zat gerçekleştiren Tuğay Komutanı Mete Sayar'dan övgüyle söz ede-rek, "Keşke onun gibi daha çok ge-neralizm olsa" diyor. Demek ki, koa-lisyon hükümeti de, MGK'nın katliamlarıyla övünüyor. Ve bunu devam ettireceklerini keşinmeden kamuoyuna açıklıyor. Bu hükümet böyle ci-nayetler işleme cesaretini, yetkisini kimsen ve nereden alıyor? Ya da bu hükümet kimin adına bu katliamları gerçekleştiriyor? Türk halkının bun-lardan yana olması mümkün değildir.

Sömürgeci-faşist TC Kürdistan'daki otoritesini yeniden sağlamak için halkımızı toptan yok etmeyi bile hedeflenecek kadar vahşi bir özel-liğe sahiptir. Çünkü ardi ardına uy-guladığı soykırım katliaka türlü işle-diyezmiş Şirnak'ta başlatıp Çukur-ca ve oradan da Hamur, Silvan, Göle'de devam ettirdiği ilmin, uygula-maları bunu açıkça ortaya koymuş-tur. Halkımız sındirmek için Göle'de katlettiği insanları çirliplak soya-
rak caddelerde dolaştırmıştır. Teş-hir etmeye çalıştığı, "terörist, bölü-cü" diye tanımladığı ARGK gerilla-la nı değildir, kendi caniyane yüzüdü. Uluslararası savaş kurallarına uy-maya dahi tahammülü yoktur. Bu-nunla da sınırlı kalmayıp yurtseverle-rin ev ve işyerlerini top alına tutma-sı, otomatik silahlarla taraması, yak-ması tamamen halkın yaşam olanak-larının da ortadan kaldırılması amaçlamaktadır. Biraz insani duy-gulara sahip olan birinin bunlar kar-sında duyarsız kalması için robot ol-ması gerekir. Müslüman olduğuna israrla iddia eden hükümet, katledi-
len insanların dini vecibeleri bile yapı-

lınız. Bir polis kendi evini tarar mı? Çukurca'da bütün roketler resmi bi-nalara atılmış. Ustelik bizim emniye-tin elinde hiçbir roket ve o roketi atacak roketatör yok. Polis nereden bulup atacak!"

Göle, Hamur ve Silvan katliamların-da da buna benzer açıklamalar, katliamların tarafından yapılmıştır. Vali, "O halkın nasıl insanlar oldu-ğuna bilmiyorsunuz" derken sadece ARGK gerillalarına değil, halkımıza "bölücü", "terörist" demektedir. Oysa Silvan'da katledilenlerin çoğu çocuktu. Pek bu çocuklar için ne demek gerekir? Bu açıklamalar bir halkın tümünden hedeflendiğini fazla-sıyla izah ediyor. Yalın neden böyle oldu diye sorulsa cevabı hazzırdır: "PKK'ileri yapt" diyecektir. Madem bir polis kendi evini taramaz, o za-man halkının bağımsızlığı ve özgür-lüğü için savaşan ARGK gerillaları neden kendi halkını katletsin? Va-liye sormak gerekir, acaba oluşturu-lan "Avci Birlikler" hangi silahları kullanıyorlar? Onlar da gerilla gi-bi-ginip, gerillanın elinde bulunan si-lahların aynısını kullanıyorlar. Bunlar bilinmeyen şeyler değildir. Halkımız bu olayların sayısız örneğine tan-
nıktır. Bastı gerçekleştiren birlerce şehidin kanı, canı ve emeği; pahası-na yaratılan partimizin halk önder-liğini halkımızın gözünde küçük düşürmek karalamak ardi kolay de-ğildir. Halkımız düşmanın çok iyi ta-nıyor ve o yüzden birkaç katliam oldu diye her şeyi yüzüştü bırak-p-gidecek değildir. İnsanlarımız şeh-i-
rleri boşaltıp dağlara, gerilla yaşı-gıncıya, barbar TC bundan geniş çaplı dersler çıkarmalıdır. Eğer o kadar kendisine çok güveniyorsa tankını, topunu, uçagını ve askerini Kürdistan'dan çeksin baskın siya-sı, hukuki ve kültürel kurumlarıyla Kürdistan'da kaç gün ayakta kalabi-

lecek? Bir gün bile tutunamaz.

Gabar, Cudi, Tendürek, Agri, Herkol dağlarına havadan tonlarca bomba yağdırılıyor. Burialarda sade-ce insanların katliamı değil, doğanın da katliamı yapıyor. Birlerce hektar orman gerilla sığınakları diye yakıla-rak yok ediliyor. Kürdistan'dın do-ğasının görkemliliği bile düşmana büyük korkular salmıştır. Kürdistan, TC açısından doğasıyla, hayvanla-ryla ve insanlarıyla artık korkulan bir ülke haline gelmiş bulunmaktadı-
r. TC böyle yapmakla Kürdistan'ı bir harabeyle, bir mezarlığa çeviriyor ama bu durum aynı zamanda kendi sonunun da geldiğini göstermek-te-dir. Ülke içinde sağladığı mutabakat, daha doğrusu yarattığı kamuoyu sessizliği de palama aşamasına gelmiş durumdadır. Siyasal çözüm-

lanmaktan ziyade, kendi özgücüne dayanmayla zorlamış. Sahte ön-de-
diklerin ülkesi sömürgeci güçlere peskeş çekmeleri ve hakimiyet ka-tletmelerinin altında yatan gerçek-
ler partimizin muhalefesiyle iyice ortaya çıkarılmıştır. Uluslararası a-landa bu yönü yaklaşımın yavaş yavaş terk edilmeye başlandı, daha rasyonel çözümler üzerinde durulduğu da gözlemlenmektedir.

Şimdi barbar TC kan dokere-k, yakarak bir sonuca ula-samadığı için, bu onun bunalımını daha da derinleştirdi. Katliamlar di-zisi yine devam edebilir. Önemli olan TC'nin ne yapmak istediği-
dir. Halkımız neye karar ver-mişse onu da mutlaka uygulayacak-tır. Katliamlar onlara insanımızın ölümüne yol açsa da halkımız ara-sında birlik ve bütünlük daha da gelişip güçlenmektedir. Şirnak, Çu-
kurca, Göle, Silvan, Hamur bugün kana bulandı, acılara boğulmuş ist-
tendi. Beynleri korku salınarak sö-mürgecilikle boyun eğilmeye zor-landı. Kürdistan halkı, korkuyu yen-miş, yerle bir etmiş bir halktır. Düşürülmüş kişiliğini kurtarmak için ölümüne bir kavgaya yürüyor. Bütün bunları da partimizin önderliğinde gerçekleştiriyor.

Demirel "PKK bir cinayet örgütü-dür. Kim PKK'yı destekliyorsun kan dökülmesini istiyor" diyor. Kimin ci-nayet işlediği, kimin bir ölüm mak-i-ne-siği çalıştığı, kimin ölümlük oluk kan döküğü yapılan katliamlardan iyice anlaşılıyor. Kürdistan'ın çoğu il ve ilçelerine inceleme heyetlerin-i sokulmasını, basına kapatılmasını nereden nedir? Madem katliamları PKK yapıyor. TC bundan iyice kaçıyor duymuyor? Çünkü greç su-
çları kimsenin duymasını ve bilmesini istemiyor da ondan. Yoksa tersi bir durum söz konusu olsaydı barbar TC oralarda dünyayı yğardı, kapıları ardına kadar açardı ilana "PKK te-rör örgütüdür" dedirmek için uy-durmadığı yalan, tasarlamağı se-nyayı, sınırloze operasyon ve ver-mediği taviz kalmadı. İran "PKK terör örgütüdür" dediğini belirten burjuva basını, bunu gülerce sür-manşet yaptı. Bu kadar iyizkulle, sahtekarca ve canice halkımızın ka-nına giren TC sömürgeciliğinin ge-rillalarının güçlü vurulması kar-sında kaybetmeden başka bir yoluyoktur. İstedği kadar engeller çıkarsın, istediği kadar reformist çözümler tasarlasın halkımız bir daha asla geriye dönmeyecek so-nu-yu başlarına uydurmadı so-nu-kararlar. Katliamlar Kürt halkının bu yürüyüşünü dur-duramayacaktır.

Faşist TC sadece halkımıza karşı değil, bütün ilerici insanlığa karşı bir suç işlemiştir ve işleme-ye devam etmektedir. Partimiz siya-sal çözümlerden yana olduğunu tut dünyaya defalarca açıklamıştır. TC cinayetlerden yana olmadığını gos-
termek istiyorsa kan dökmeden yap-gemelirdir. Şu hiçbir zaman unutul-mamalı ki, halkımızın ordu gücü katliamların hesabını ağır ödetmektedir. TC katliam yapmayı kendilerine hak görüyorsa, o zaman gerillaları-mız da bunun karşılığını vermeyi kendisinde doğal bir hak olarak görmektedir. Kürdistan'ın gölüne çevirmek isteyenlere tek söyle-yeceğimiz söz budur.

Türkiye'de iflas eden partilicilik ve yeni partileşme arayışları

Başaralı 1. sayfada

bunlar yer altında, çeşitli mezhepler biçiminde, özellikle dağlarda gizli gizli yaşarlar. Alevilik değişmiş olay da zaten biraz boyledir. Alevilik aslında resmi sünni Osmanlı-Türk-Arap ve İran partilerine karşı gizli muhalif tavrıdır. Bu yüzyıllar boyu sürdü ve halen de günümüzde etkileri önemlidir.

Tanzimat dönemine doğru geldiğimizde, Batının etkisi altına girme dönemi başlar. Bu etki şekilleri 'da ve Osmanlılar'da yaşanan Bizans etkisi kadarır. Bizans yanlıları, onların işbirlikçileri vardı. Selçuklu ve Osmanlı devletlerine var olan böyle bir partilicilik tipi günümüzdeki burjuva partilere benziyor. O za-

le yeni aşamaya ulaşılır. İttihat Terakki hareketi modern bir partidir. Türk burjuvazisinin öncülüğüne yapar. Devlete dayanarak Türk burjuvazisini oluşturmak ve Türk ulusçuluğunu yaratmak ister. Müslümanlığı da Türk ulusçuluğunun hizmetine koşturmak ister. Bilindiği gibi bu konularda çok etkili faaliyet yürütür. Darbe yapar. Özellikle ordu ve aydınlar içinde çalışır. Sonuç 1908'de tam iktidarı ele geçirmeye önemli bir adım olarak sultanı düşürür. Ve böylece Osmanlı imparatorluğunun yıkılışıyla birlikte, cumhuriyete ulaşmada temel kılavız rolünü oynar.

Aslında cumhuriyet bir nevi İttihat Terakki'nin doğul bir sonucudur. M. Kemal, İsmet İnönü ve cumhuriyetin diğer kurucu kadrolarının hepsi İtti-

cari kapitalizme ağırlık veren bir programla ortaya çıkar. Yine burjuva parlamentoculuğuna biraz daha güç kazandırmak ve ordu ağırlığını da biraz daha sınırlandırmak ister. Bürokrasiyi bu program çerçevesinde geliştirir. Ve halkın da bu partide duyduğu tepki mevcut sosyal gelişmenin daha çok bu devlet programı temelinde hız kazanması nedeniyle, Uluslararası koşullar da uygunluk arzedeince bu parti belli bir gelişme şansını yakalar ve bilindiği gibi Türkiye'de kapitalizmi biraz geliştirir. Fakat ota yandan işçi ordu ve sivil bürokrasinin çıkarlarının biraz sarılması da vardır. Buna karşı geliştirilen tepkiye CHP öncülük eder ve parti olarak destek sağlar. Bu ortamda bildiğimiz gibi 27 Mayıs darbesi gerçekleştirilir. Bu darbe de bir kılgın darbесidir. Bu bir burjuva kıldığıdır. Özellikle içindeki subayların tepkisinin ifadesidir. Bildiğimiz gibi bu darbe daha geniş bir burjuva demokrasisine açılmak zorunda kalır. Sınırlı da olsa, tekelcilğe karşı olmakla birlikte, DP'nin politikalarına veya örgütlenmesine varduğu darbeler daha geniş burjuva demokrasisine adım atmayı zorlanır. Bunun sonucunda çok parti ortaya çıkar, ama partilerin hepsinde de devleti esas alan partiler devinir. Bütün bu partiler devleti savunarak, "onu en iyi ben savunurum" propaganda-sını yaparlar.

Nitekim Türk emegemlerinde resmi partileşme düzeni için söylenecek tek şey varsa o da, tüm partilerin devleti dayalı ve bu temelde devlet fideğini yetiştirmiş olmalarıdır. Devlet, partilerle kendisi maskeleyerek ve yürütmek ister. Ancak bu temelde partilerin izin verilerek yasalar çıkarılır ve bunun sonucunda partilicilik başlar. Dolayısıyla bu, toplumun ihtiyacına dayalı bir partileşme değildir.

Türkiye'de özellikle 1960'lar sonrasında gerçekleşen partileşme, devletin ihtiyacına dayalı partileşmedir. Hatta küçük burjuvazinin ihtiyacına bile dayanmayan bir partileşmedir. Ortam buna da yassılır. İşçilere dayalı bir partileşme ise hiç değildir. Öyle ki, büyük burjuvazinin bir partileşme biçimi olan DP bile yasaklanmıştır. Özellikle devletin militanist ve bürokratik niteliğine en iyi karşılığı veremey amaç edinmiş partileşmelerin devletin bürokratik niteliğine kim en iyi karşılığı veriyorsa, kim buna dokunuyorsa o partilicilik devletin izin alarak yaşama hakkını bulur. Nitekim devletin birinci ilkelere vardır; bunlara dokunmayıp en güçlü şekilde işlerlik kazandıranlar iktidardır. Bu anlamda Türkiye'de partileşme dediğimiz, devleti savunmadır. Devletin partileşme ölçütleri: devletin daha uzun ömürlü kılınması ve böylece daha az zarara uğraması temeline alınmış olan tedbirler paketi dahilindedir. Ve bu yüzden de Türkiye'de partilicilik güdük kalır.

Türkiye'deki partiliciliğin Batıda olduğu gibi çok köklü bir gelenegi olmaz. Mesela Avrupa'da hem burjuvazinin ve hem de emekçilerin yüzyıllardır oluşturduğu parti vardır. Bu partiler devlete dayalı oluşturulan partiler değildir. Hatta bunlar devlete hakim de olabilirler ve hükümete de geçebilirler. Gerçekten de bunların parti olarak varlığını güçlendir. Örneğin bir Alman Sosyal De-

mokrat Partisi, bir Fransa Sosyalist Partisi, bir İngiltere Muhafazakar Partisi ve yine bunun gibi hemen her Batı ülkesinde devletten daha etkili veya devlete biçim veren ve hatta gerekirse devleti aşan partiler söz konusudur. Ota yandan bu partilerin devlet tarafından öyle kolay kolay kapatılmadığı da biliniz. Bu partiler devlete değil de, devlet biraz bu partilere dayalıdır. Türkiye'deki partileşme ise, biraz bunun tersi söz konusudur.

Demek ki, Türk burjuvazisinin doğuşu ve yine Türk uluslaşmasının gelişim koşulları devleti damgasını vurarak bu duruma yol açmıştır. Bu da devleti demokratikleştirmek yerine diktatörlük biçiminde gelişmesine yol açmıştır. Demokratik partileşmeye bu nedenle izin vermiyorlar. Burada koşulan tek şart, partileşmenin devletin lehine emekçilerin ise aleyhinde olmasını. Örneğin bir Avrupa'da Hitler, Mussolini, Sovyetler'de emekçiler adına da olsa Stalin'in gerçekleştirdikleri uluslararası devlete egemen oldular. Türkiye'de de genç Türk burjuvazisi, başlangıçta çok tekelci bir biçimde devlete sahip olmuş ve onu bagnaçna kullanmak zorundaydı. Zayıf olan devletten birkaç partiyi musamaha gösterecek gücü yoktu. Bu nedenle de sağlıklı bir partileşmeye fırsat verilemez. Ancak daha sonra kapitalist temel gelişince ve işçilerin yoğunlaşınca partileşme ihtiyacı da artar.

Toplumdaki özellikle belirgin olarak partileşme ihtiyacı 1946'larda, 1960'larda ve 1970'lerde gelişti. Böylece Türk partiliciliği bir aşama kaydetti. Bu temelde Türk partiliciliği, her ne kadar devlet partiliciliği olmaktan kurtulmadıysa da, giderek daha belirgin bir biçimde sosyal kesimlerde ortaya çıkan partileşme ve ya sosyal gruplara -henüz sınıf diye-miyoruz- dayanarak zorunluluğunu hissetti. Bu sefer gelişmekte bulunan sınıflar arasında "en iyi ben hizmet ederim" biçiminde bir yarış başladı. Bunun bir sonucu olarak 1960'lar sonrasında Adalet Partisi, Cumhuriyetçi Köylü Partisi, Türkiye Partisi gibi bir sürü parti doğdu. Bu arada emekçilerde de partileşme çabaları görüldü. Türkiye İşçi Partisi bu çabaların bir sonucu olarak ortaya çıkar.

Bu partileşme olayında yine bir

sedan akımlar doğdu. Bu akımlar kendilerini gizli parti olarak ilan ettir. CHP kendisi bu ortamın sonunda buldu. Ecedin önderliğinde kendini butunıyla dönüştürdüğü iddia eden bir konuma geldi. Neden? Çünkü gelişen sosyal yapı ve yapıdaki gelişmeler, farklı çıkarlar ortaya çıkarıyordu. Bu yeni durum partilerin niteliğini değişmesine yol açtı. Nitekim bu çıkarların temsili adına inili ufaklı birçok parti doğdu.

1980'lere doğru geldiğimizde bu partileşme süreci büyük bir karışmaya yol açtı. Partilicilik neredeyse devletin başını yicekti. Devlete hizmet etmesi gereken partiler devlet başına bela olacaktı. Buna bir de emekçilerin hazırlık ve pek de ciddi taktiklere dayanmayan çıkışları da eklenince karışma daha da arttı. Bu durum karşısında kendisini en güçlü bir parti gibi örgütlü tutan devlet -buna ordu partisi diyoruz- müdahale etti. Zaten Türkiye'de her zaman temel parti ordusudur. Devlet tehlikeye girince, bu parti işe iş koyar. Nitekim 1980'de yine öyle bir durum yaşandı. Bu sefer genellikle sayesinde kurulan cunta "devlet elden gidiyor". Partilicilik büyük bela oldu. Devlete layık yerine zarar veriyor" diyerek iktidarı direkt kontrol altına aldı ve partilerin hepsine de yasaklamalar getirdi. Neden? Çünkü, bu partilerin devletin başına bela olmuş partiler olduğunu söyledi.

Tabii bu durumda ulusal-sosyal gelişme daha da yavaşladı; için bu süreç partiliciliğin uzun süre devam ettirilemez. Bu nedenle daha 1980'lerin ortalarına gelmeden -ne kadar denetim altına alınmış- bir süre parti tekrar ortaya çıktı. Bu partiler de felsefe itibarıyla devleti savunmaktan kurtulmıyorlar. Fakat işçilerin yoğun olduğu için, hepsinin aynı biçimde devlete hizmet edebilecek düşünülmez. Çelişmeler arasında farklı görüşler ortaya çıkacak ve bu da devlete farklı yansıtacaktır. Fakat devletin birliği ve butunluğu nun savunulması hepsinin ortak noktasıdır. "Milletin, ülkenin birliğine ve butunluğuna bağlıyız ama her sosyal kesim çıkarını korur" şeklinde hareket etmeleri de aralarında çekilkin şiddetlenmesine yol açıyor. Sosyal

Aslında cumhuriyet bir nevi İttihat Terakki'nin doğul bir sonucudur. M. Kemal, İsmet İnönü ve cumhuriyetin diğer kurucu kadrolarının hepsi İttihat Terakki ve Batı yanlısıdır. Sözümona modernizmi temsil ediyorlar. Türk burjuvazisinde umut görüyorlar ve bunu reformist bir temelde yapmak istiyorlar. Bu partinin ana ilkelere bunlardır. Yunan işgalini de bahane edip, bir hamle yapıyorlar. Kuveyt Milliye biçiminde örgütlenerek daha güçlü burjuva partisi haline geliyorlar. Zaten Cumhuriyet Halk Partisi dediğimiz olay da, en derli-toplu Türk burjuva partisidir.

manın iktidarı partilerinden kimisi Bizans yanlısı, kimisi de tam Bizans karşıtı bir konumdaydı.

Yine beylikler var dedik. Birçok beylikin temsilcisi vardır. Bu, günümüzün Türkiye'sindeki gibi, iste, fiilen bölgede fiilen parti ne kadar güçlüyse, o zaman da fiilen bölgenin temsilcileri veya kükleri vardır. Fakat çok ilkelidir, öyle fazla bilimsel bir itadeye kavuşan uluslar değildir. Zaten Ortadoğu'da genelde öyle gelişmiş partilicilik yok. Günümüzde Avrupa'da görüldüğü gibi partilicilik gelişmiştir. Bir tarafta devlet vardır, diğer tarafta ise devletin ezdiği ve zaman zaman da isyanlarına yol açtığı ahtaklar vardır.

Batı etkisinin gelişmesiyle birlikte bu sefer Batı yanlılar partileri doğmaya başlar. Tanzimatçılar, yine Jön Türkler partisi gerçekten arine istanivete dayalı partilicilik yerini, Batının kapitalist felsefesine açık olan kurtuluş burma dönemini başlatır. Jön Türkler partisi gerçekten 18. yüzyılın ikinci yarısından itibaren devlet reformları, Batı uygarlığı çerçevesine yamamaya çalışan bir harekettir. Eski gentriklerden kurtulmayan, yapısını yenileyemeyen Osmanlı imparatorluğuna reform yoluyla kendini yasalaması şansı verdimiş için, Batı-cılık fikirlerini, Batı'nın teklifiğini, bilimini, halk kültürünü, giyim-kuşamını yansıtmaya çalışır. Tabii bunun yanı sıra, eski parti de vardır. Eski parti "Tutucuların partisidir" diye lanse edilir. Bu, daha muhafazakar ve dindar olan kesime dayanır. Bu çeşitli 19. yüzyılın ikinci yarısına kadar çok gelişir ve daha şiddetle dönüşür. Saltanat içinde bile yansır, Jön Türk yanlı sultanlar ile katı islamiye geçinen sultanlar biçiminde ki kük olur.

Bu dönemde İttihat Terakki kurtuluş tam devlete damgasını vuracağı düzeye gelir. Yine İttihat Terakki-yi-

hat Terakki ve Batı yanlısıdır. Sözümona modernizmi temsil ediyorlar. Türk burjuvazisinde umut görüyorlar ve bunu reformist bir temelde yapmak istiyorlar. Bu partinin ana ilkelere bunlardır. Yunan işgalini de bahane edip, bir hamle yapıyorlar. Kuveyt Milliye biçiminde örgütlenerek daha güçlü burjuva partisi haline geliyorlar. Zaten Cumhuriyet Halk Partisi dediğimiz olay da, en derli-toplu Türk burjuva partisidir. Bu parti, genç Türk burjuvazisinin hem siyasi hem askeri ve hem de ekonomide alanda iktidarı olarak gelişmesine önderlik eder, çok farklı merkezlerle işliye geçen ve dönemden farklı partilerine benzeyen bir parti olarak karşımıza çıkar. Etkilenmesi vardır. Hitler'den ve Mussolini'den; hatta onun etkileri de. Yine o dönemin komünist partilerinden de esinlenir. Bilindiği gibi tek parti dönemi, tek şef dönemi, faşizmin bir biçimi dediğimiz dönem kabus gibi çöker halkın üzerine. Ota yandan birkaç liberal burjuva nitelikte parti daha ortaya çıkarılmak istendi. Terakki Perver Cumhuriyet Fikası, Serbest Fırka başsınızlı çağırdı. Bunun ne kadar başarısızlığına şahit olduğuna dolaylı onun diktatörlük uygulamasıdır. Nitekim işçi hareketi etmek zorunda. Çünkü burjuva demokrasisine yol verecek güç yoktur. Devlete dayanarak çıkış yapmak ister ve yapar da.

1. Dünya Savaşı'nda sonra uluslararası koşulların da zorlanması sonucu belli bir partilicilik birikimi, sermayedar sınıfın doğuşuyla birlikte, biraz daha burjuvazinin kanat partileri doğar. Örneğin DP karşı ortaya. DP biraz daha kapitalistleşmeye ağırlık veren bir çizgi izler. Devletin, kapitalist gelişmedeki rolünü biraz da özel kesimlere dayanarak yapar, toprak kapitalizme, ti-

Nitekim Türk emegemlerinde resmi partileşme düzeni için söylenerek tek şey varsa o da, tüm partilerin devlete dayalı ve bu temelde devlet fideğini yetiştirmiş olmalarıdır. Devlet, partilerle kendisi maskeleyerek ve yürütmek ister. Ancak bu temelde partilere izin verilerek yasalar çıkarılır ve bunun sonucunda partilicilik başlar. Dolayısıyla bu, toplumun ihtiyacına dayalı bir partileşme değildir.

dönemi ifade eder. 1946'larda CHP ikiye bölünmüş ve bu dar tabanı bir partileşmeye. 1960'lardan sonraki süreçte daha geniş kesimleri dayama iddiasında olan bir partileşme söz konusudur. Yine 12 Mart 1970 darbesinden sonraki süreçte ise, sosyal taban daha geniş tutulmak zorunda kaldı. İlk defa bu dönemde devlet işçi olarak güçlü odaklar ortaya çıkması başladı. Özellikle sol, sosyalist kesime devlete karşılık temelinde halatın, işçilerin bağlı-

kesim dedikleri köylülerdir, işçilerdir, sanayicilerdir, tüccarlar ve mali sermaye; ellerinde bulunduranlardır. İşte bu kesimler, partilicilik farklılaşması ve aralarında çelişkinin kızmasını da beraberinde getiriyorlar. Özellikle emekçi kesimler, düzenle küçümsemeyecek düzeyde bir çelişki içindedirler. Dolayısıyla partileşme için geniş bir zemin söz konusudur.

Ota yandan Kürdistan, yeni duruma başlı başına bir partileşme

alandır. Kürdistan'daki partileşme, ideolojik düzeyde de olsa 1975'lerde başlamıştır. 15 Ağustos Atılımı'yla bu daha da üst bir aşamaya ulaştı. Daha önceki dönemde ise bilindiği gibi Güney Kürdistan'da dayalı olarak gelişen KDP partileşmesi Türkiye'deki Kürdistan parçasına yansınıp, ajan partileşme karşımıza çıkıyor. 1971 sonrası Kürtlerin Türkiye'den kopuşu, Türk ağırıkları partileşmelere biraz yol açar. Fakat bunlar ideolojik gruplar olmaksızın kurtulamazlar. PKK biraz daha politikleşerek, 15 Ağustos Atılımı'yla biraz da halka eşleşerek Kürdistan'dan en ciddi bir partileşmeyi ortaya çıkardı.

Türkiye'deki partileşmeler güçlü sosyal temellere dayanma olanağını sağlamadıkları, özellikle hazineden yardım alan devletle olan hizmete bağlı oldukları için tabansız oldukları partiler veya çıkarlar temelinde birbirlerini bağlayan kesimler diye bileceğimiz nitelikte partiler oluşmuştur. Sınıflarıyla tanımsadıkları için, kendi sınıf tabanlarından ve temellerinden yoksundurlar. Sınıfın doğru tanımını yapma ve yine sosyal kesimlerin çıkarlarını gerçek temellerde programlama olamamıştır. En önemlisi de kendi kadrosunu ve doğru yaşam tarzını yaratamamıştır. Dolayısıyla böyle bir partileşmede, onlarıңın konumuna bundan çok farkı olmaz. Örneğin, bir bakarsın nereye geldiği, pek belli olmayan bir lider ortaya çıkmıştır. Kimliği devletin bir ayağı veya MIT'in alayıp pulu olduğu bir liderdir. Böyle bir lider, devletin imkânlarından yararlanarak bir abhay çavuş grubu oluşturur. Sınıf ve sosyal kesime ilişkin doğru düstür bir değerlendirilmesi yok, buna rağmen başlar partilicilik yapmaya. Ya ordu yanlısı, ya gücü sermaye yanlısı, ya uluslararası tekeliler ya da Amerika yanlısı bir proje olur. Bu proje bir partiye dönüşür. Böyle olunca doğal olarak bu partiler tabansız veya bir anlamda dayandıkları sosyal kesimleri tam ifade etmeyen partiler olarak karşımıza çıkar. Fakat buna rağmen bütün ulus hitap etmek isterler. Yine devletin bütün çıkarları yanında, emekçilerin ve köylülerin de çıkarlarını bağladıklarını söylerler. Tabii ki, bu tür bir partinin bütün ulusun, bütün devletin ve bütün sınıfların partisi olması mümkün değildir. Bu çok çelişkilidir.

Burjuva partilerinde ortaya çıkan son dönemlerdeki krizler, derin bunalmalar ve yeni arayışlar, özellikle PKK'nın Türkiye siyasi ortamına yaptığı müdahalelerle yakından bağlantılıdır. Ortaya çıkan yeni siyasi tablo bunun bir sonucudur. Devlet buna hazır olmadığı gibi, öyle bunun karşısında yetenekli partilicilik ya da partiler de yoktur. Hepsi devletten ulufe almaya alışmış nitelikte olan partilerdir.

ve dolayısıyla söz konusu partilerde kararların alınması, bölünmelerin gelişmesi kaçınılmaz olur. Yine bu, en önemli bir etken olarak bu partilerin iflası götürür. Gerçekleştireceği bu sistem daha pürüzsüz işleyebilmesi için tabanını, emekçi kesimin homordamınaması, kendi çıkarlarına sahip çıkmasını gerekir. Nitekim amaçlanan da budur. Çünkü eğer emekçilerin çıkarlarına sahip çıkmasa, bütün partileri veya devlet partileri "el gülim, yer gülim" havasıyla iktidarı birbirlerine devrederek götürürler.

Bilyoruz ki, tarih boyunca bu böyle süregelmiştir. Fakat çelişkiler arttıkça ve devrimci partiler dönemi de biraz başlanınca, onlar da tabandan zorlanıyorlar. Tabii ki zorlandıkça da CHP "sosyal-demokratlaşım" ve DP AP de "liberalleşim"

diyecekler. Dolayısıyla bu, giderek sosyal kesimlere dayanma ihtiyacını ortaya çıkarır. Bunun da geçiştirilmesi için yalana dayalı bir propagandaçılık başlatılır. Bütün bunlar kendilerini ayakta tutmak ve iktidarı sürdürmek için yapmaya çalışırlar.

Bu partiler gerçekten oynanmak istenen oyunun başlı araçları olmaksızın kurtulamazlar. Fakat günümüzdeki yeni partileşmeler üzerinde düşünürken, bu eski partileşmelerin iflas etmelerinin en önemli bir nedeni Kürdistan'daki savaşla bağlamak gerekir. Örneğin Kürdistan'daki savaşta PKK neye dayanıyor? Hem emekçi ve hem de geniş yarıtsıver kesimleri dayanıyor. Bu temelde ulusal çıkarlar kadroları toplumsal çıkarları da iyi görüp değerlendirebilen bir hareketler. Yani gerçek anlamda bir partileşmeyi temsil ediyor. Hem ideolojik, siyasi çizgi düzeyinde ve hem de pratik, örgütsel, eylemsel düzeyde de bunu başarımaya birliktir. Türk partileşmesi alalak bulaş oldu veya Türk parti sistemi işlemez duruma geçti. Nedeni açıktır. Türk partileşmesinin gerçek yüzü ortaya çıkar. Bu, sahte niteliğiyle işlemez duruma getirdi. Bu nedenle PKK biçimindeki bir partileşme, Türkiye'de de partileşmek isteyenlerin dikkate alınması gereken bir örnek ve alınıyor da. Nitekim daha önce Özal bunu söylüyordu. "Partiler halka dayanarak, partiler halkın çıkarlarını korumak zorunda." Aslında bunlar, belirlenir. TC partilerinin havadan partiler, balon partiler veya çok devletçi, tek tek keslere bağlı olan sosyal temelleri olmayan partiler olduğunu itiraf ediyor.

Çok açık ki, bu partilerin dönemi de sona ermiştir. Yerine sosyal temellere dayalı çok gerçekçi program olan bir partileşmeye ihtiyaç vardır. Bu gerçekçi rejimin sözlüce de ifradı olur. Bu gerçekçi ifradı etilen gerçek, özellikle son dönemlerde bütün partilerin mücadelelerine yönelik aldatıcı tavırları yeterince kalıp sonuç alamamıştır.

Bu durumu biraz daha yakından değerlendirmek gerekirse TC partileşmesinin ortakları, bilyoruz. Yine Kürdistan sorununun nasıl daha iyi bastırılacağı yönünde koparılan firtınalar da bilyoruz. Demirel'den tutalım İnönü'ye, Ecevit'ten Yılmaz'a, Erbakan'a ve Türkiye kadar

koruyabilirlerdi. Ama tutarlı bir devrimci çizgi sürebilirdi bu çıkarların üzerine gidince, bu paravan partiler, birakalım devleti savumalınları, onun başına bela olmaksızın bile kurtulamazlar.

Demek ki PKK'nın gelişen doğru partileşmesi, bunun doğru örgüt ve eylemliliği karşısında maskelerini sıyırmak zorunda kalıyorlar. Bu, söz konusu partilerin son derece basit kurduldukları, pek halka, sosyal kesimlere dayanmakla alakalarının olmadığını itiraf etmeleri anlamına geliyor. Her şeyden önce PKK'nın ortaya çıkardığı gerçek şudur: Partileşmek için halka dayanacak, bunun doğru programına, örgütüne ve eylemine sahip olacak. Türkiye soluna, diğer devrimci-sosyalist güçlere doğru devrimci eylemleri söyleydimiz de budur. PKK gelişme yaratma mahşir bir partileşme idi. Neden Türk solunun kırk parçalı partileri ortaklık yoktur? Halk gerçekçi görüşür ve bunlara PKK örneğini yeriyor. Fakat onlarda bu yetenek yoktur. Bu nedenle hızla azalıyorlar. Kalkanlar da artık iflas bayrağını çekmekle karşı karşıya kalmaktan kurtuluyorlar.

Solda durum budur. Bunun elbette anlaşılır nedenleri vardır. Çok somut olarak halkın PKK gibi bir partileşmeyi aradığı açıktır. Bunların da yaşam tarzlarıyla, inançlarıyla, örgüt ve eylem biçimleriyle güçlü bir partileşmeyi yaratamayacakları ortaya çıkmıştır. Bunun da sonu tasfiyeciliktir. Nitekim solun son yıllarda çok büyük tasfiyeciliği de bu nedendir. Ya PKK gibi olacağını ya da tasfiye olacağını, ama olan tasfiyeciliktir.

Burjuva partilerinde de aynı etkiyi yansıttık. Partileşecekse PKK bir partileşecekse, olamazsa fazla değerlenmez ve devlet tarafından da ezilir. Aslında ortaya çıkan da bu oldu. İşte en güçlü partiler ANAP, gücüne düştü. Sosyal-demokratlar da sözde bollerime nedendir? Yine DYP MÇP, RP gibi ne kadar parti varsa hepsinde bir kriz, bunalmı, bölünme ve erime söz konusudur. Nitekim burjuva basını bunu her gün aynen açıklıyor. Bunun yanı sıra artık halkın partilere iğidisin kalmadığı, hiç kimsenin demediği biliniyor. Bu doğrudur. Çünkü bunların halkın partileri olmadığı ortaya çıkmıştır.

Bu önemli bir gelişme durumudur. Eger burjuva partileri halkı aldatırsalar, bu onlar için önemli bir avantaj olurdu. Özellikle Kürdistan'da bu partiler ve devlet güçleri etkili olabilirlerdi.

Fakat bu yaratılmış partileşmeye buna izin vermedik. Bu partilerin artık halkı aldatamamaları ve hatta kendilerini bile koruyamamaları nedeniyle ordu açık güç olarak devreye girdi. Ordu hemen hepsine "çekiş köşeye" dedikleri hepsinin kesimleri, Türk partilicilik sisteminin nasıl iflas ettiğini gösterir. Tabii bunu bizim yürüttüğümüz mücadele ortaya çıkmıştır. Eger mücadeledezi öneyleşirlerdi, bu partileşmeler, sistemi kendi aralarında rahatlıkla işletebilirlerdi. Fakat doğru esaslara dayalı halk partisi dönemi başlatmamız, bunun Kürdistan'daki güçlü örneğini Türkiye'ye doğrudan etkilemesi, eski model burjuva partiler döneminin kapanmasına yol açmıştır.

Burjuva partilerinde ortaya çıkan son dönemlerdeki krizler, derin bunalmalar ve yeni arayışlar, özellikle PKK'nın Türkiye siyasi ortamına yaptığı müdahalelerle yakından bağlantılıdır. Ortaya çıkan yeni siyasi tablo bunun bir sonucudur. Devlet buna hazır olmadığı gibi, öyle bunun karşısında yetenekli partilicilik ya da partiler de yoktur. Hepsi devletten

ulufe almaya alışmış nitelikte olan partilerdir. Eskişehir Yenileri partileri vardır; padişah onlara ulufe dağıtıyordu. "Çok yaşasın padişahımız" derlerdi. Şimdi partilerin de gözü hazinede, ne kadar para verir diye ve gördükleri yardım karşılığında "Yaşasın devletimiz" diyerek her gün parlamentoda devlet için adeta dua ediyorlar. Eger sistem böyle sürerse ne ala, fakat bu böyle sürmezse ulufecilere, "çekilin köşenize, asıl parti, askeri cunta partisi geliyor" diyecekler. Nitekim şimdi asıl iktidarda olan askeri partiler veya Milli Güvenlik Konseyi'dir. Zaten MGK

Kürdistan'da devleti küçümsemeyecek düzeyde gerileten bir parti, HEP gibi bir olaya seyirci kalmazdı, kalmadı da. Nitekim kendi potansiyelini, kendi gücünü HEP'e yansıtmaya çalıştı. Sonuç bildiğimiz gibi HEP'i devlete değil, PKK'ya hizmet etmeye götürecek bir parti konumuna getirdi. Ortaya çıkan bu sonuç temelinde çekime başladı: "HEP, PKK örgütü müdür, yoksa devlet örgütü müdür?" Dedikimiz gibi, düşman taktikleri her zaman düşmana hizmet etmez, bunu mücadele belirler. Kim taktikleri dikkatli kullanırsa ona hizmet eder.

nın aldığı her karar emir niteliğindeydi ve partiler de buna bağlı kaimak zorundadır. MGK, gerektiğinde partilere de ihtiyaç duymaz ve kendisinin aldığı kararları kendisi uygular.

Türkiye gerçeğinde yaşanan durum biraz böyle. Partiler etkileyen devleti daha iyi nasıl yaşatacaklarını tartışmamış yapıyorlar. Özellikle CHP'yi yeniden köklü bir şekilde diriltirne cabalarında bu gerçek karşımıza çıkmaktadır. Buna değinmeden önce biraz HEP olayı üzerinde durmak gerekir.

Bilindiği gibi sömürgeci düzen, PKK'nın halkta artan etkisini barajlamak ve bir de kendi aralarında kiçik çekimlerini lehine çevirebilmek, özellikle ANAP'ı biraz tehdit eden SHP'yi zayıflatmak için Özal'ın taktikleri ve birleştirecek birleştirecek olan SHP sovenizminin Paris'teki Kürt konferansına katıldıkları gerekçesiyle bir grup Kürt milletvekilleri'nin tecrit etmesi sonucu HEP olayı ortaya çıktı. Özal bunu değerlendirip "Partileşen devlet yaradım da yapamaz" dedi. Özellikle Kürdistan'daki siyasi uyanışı buraya kanalizetmek için bunların Kürt kimliği olmaları kullanılmak istendi. Buna teşvik eden de milletvekilleri, "biraz kiçikler de tutunmak istiyorlar, özellikle Kürdistan'da Kürt kimliği kabul etmemiz gerekir", diye Kürtlerin demokratik çıkışlarından dem vurarak, "devlet buna izin verirse kendisi için de iyidir, bizim için de, aksi halde PKK her şeyi silip süpürcek" dediler. Dolayısıyla bir HEP olayı, diğer açısından "tutarasız ya olur" mantığıyla açıldı. Başlangıçta çıkışın esas amacı budur. Kendilerine göre yeni çıkacak bir Kürtçülük olayı, hem PKK öcünüğünden radikal halk devriminin gelişmesine önler ve hem de böylece Kürt işbirlikçiliği politikasına yeni bir döneme yol açar. Ulaşılmış istenen amaç budur.

Tabii, her şey devletin düşündüğü gibi gelişmez. Özellikle bu, PKK karşısında mümkün değildir. Çünkü PKK bir savaş örgütüdür ve bu zemine göre açan da yürütülen bu savaşın bir sonucudur. Kürdistan'da devleti küçümsemeyecek düzeyde gerileten bir parti, HEP gibi bir olaya seyirci kalmazdı, kalmadı da. Nitekim kendi potansiyelini, kendi gücünü HEP'e yansıtmaya çalıştı. Sonuç bildiğimiz gibi HEP'i devlete değil, PKK'ya hizmet etmeye götü-

recek bir parti konumuna getirdi. Ortaya çıkan bu sonuç temelinde çekime başladı: "HEP, PKK örgütü müdür, yoksa devlet örgütü müdür?" Dedikimiz gibi, düşman taktikleri her zaman düşmana hizmet etmez, bunu mücadele belirler. Kim taktikleri dikkatli kullanırsa ona hizmet eder. HEP olayında PKK tabanının yansımaları böyle rol oynayınca, seçme gimesine yansımalar getirildi. Fakat var olan belli bir tabanı kapamak isteyen SHP, HEP'i seçim itfakına girdi. Niyeti değişik de olsa bunu mecburdu. Sonuçta ise, bu seçim itfakıyla HEP tasfiye olma-

bilaksız parlamentoya yansıma yansınsın elde etti. Bu temelde PKK'nın potansiyel gücü ilk defa düzennin hiç beklemeyen devletin taktiksel de olsa alsa kabul edemeyeceği bir biçimde parlamentoya yansıdı. HEP artık bu işin şekli düzeyinde bir aracı oldu. Çok güçlü bir örgütlenmiş yaktı, ama güçlü olan bir PKK potansiyeli vardı ve bu araç kullanarak, hatta Özal ve İnönü'ye de kulanarak parlamentoya yansıdı. Bir İnönü'nün amacı, kitle potansiyelini etkilemek. Özal'ın ise devleti kurtarmak. Yine başka bazıları HEP için de hareket ederek tekrar koltuk kapmak ve bazı iyi niyetli yarıtsıverler de HEP aracılığıyla halkta hiçbir temelinde politika yapmaktı isteniler.

Aslında bu çerçevede bir yarış başladı. HEP halen de sonuçlanmamış bir polemik tartışma konusu oldu. Fakat burada görülmüşse gereken önemli nokta, yeni partileşmeler döneminin açılımı olmasıdır. Yine PKK'nın yalnız HEP'i değil, burjuva partilerinde de yarattığı krizin ağır etkileri denilmesinde devam etmektedir.

Evet, Kürdistan'daki kitlesel patlama bastırılmamıştı. Demirel İnönü hükümetinin aldığı tedbirlerin bu gücü yetmeyecekti. devletin özellikle çok şey beklediği partilerin bu tür çabaları iflasa sonlandırmaya, bu yeni partileşmeler ve yeni arayışlara yol açtı. Oyle yarıtsıverim ki, yeni başlayan CHP tartışması devlet gücümü bir tartışmadır. Devlet, cumhuriyetin kurucusu CHP'ye cumhuriyetin yıkılışını önlemek zorunda olduğunu dayatıyor. Bunun için de II. Cumhuriyet adı altında halkın emekçilerin çıkarları başka türlü geçiştirilerek, eski cumhuriyetin yontemlerini yeni kılıflar geçirilip egemen sınıfın çıkarları sağlanma alınmaya çalışılıyor. Muhiim olan ki sistem veya parti cumhuriyet değil ikeriktir. Fakat CHP adıyla yeniden piyasaya sunulan tartışma aslında devletin tecrübeleri, kadrolarıdır. Bu potansiyeli temsil edecekler, tutuncuca kad. Adına II. Cumhuriyet dedikleri "yeni" cumhuriyeti de programlaştırmışlardır.

Aslında devlet bir değişim: zorunlu görüyor. Başta mücadelede olmak üzere, ağır ekonomik sorunlar, demokrasinin ve dış politika sorunları, cumhuriyeti kiçik değiştirmeye, dayandığı temel politikaları gözden

rüldüğü gibi halka dayalı oldukça etkilir bir partileşme dönemi başla-yar. Böyle bir partileşmeyle, bütün burjuva partileşme oyunları boşa çıkarılır ve varlıklar silinip süpürülür. Aynı zamanda bunlardan, yelmezlikten kendin kurtarılmayan bir yığın ırılı-ufaki küçük burjuva grupları da sona getirebilir. Nitekim bunları böyle bir telas da vardır. PKK'nin örneğinin Türkiye'ye yansımaları çok tehlikeli buluyorlar. Önemli anlaması gerektiğinden bahsediyorlar. Evet, kırk parça bölünmüş solda böyle bir telas yaşıyor. Bunlarla birlikte burjuva partilerinde de böyle bir telas vardır.

Burada bir yanlış vardır. Geçmiş partilerini, parti modellerini inceleyip tartışmadan PKK gibi bir gücün kendi başlarına geçeceğinden

den, onun kişilik pratiklerinden esinlenerek bunu cesaretle somutlaştırmak mümkündür. Yani ortaya çıkarılması gereken partileşme, aynı zamanda bir militan tip oluşumunu sağlamak anlamına da gelecektir.

Eğer Türkiye'de militan tip oluşursa, burada devrimci parti de örgütlenebilir. Tabii ki, devrimci militan tip kapsamlı çözümlemeler temelinde ortaya çıkar. Bu çözümlemeler yapıldıkça, halka bağlanmanın yönü yöntemleri geliştirilirdi, bu arada eylem ve örgütlenme, geliştiği yeni Türkiye tipi ve TC'ye halk cumhuriyeti alternatifli bu militan şahsında yaratılmış olur. Nasil ki PKK'de militan, yeni toplumsal-ulusal şekillen-işin ödeyışı. Türkiye'de de militan yeni bir cumhuriyetin odağı haline

konuda daha sağlıklı bir kavrayışa ulaşmak içindir. Tabii, özellikle legal alanda PKK'nin etkilerini temsil etme iddiasında olanlar da söz konusudur. Bu konuya da açıklık getir-mek gerekiyor. Öncelikle PKK'nin etkisini legal düzeyde temsil etmek büyük yetersizliktir. Hatta HEP bun-yesinde temsil etmek de büyük ye-tersizliktir. Nitekim PKK'nin ortaya çıkardığı değişim, öyle kolay kolay burjuva ünlularıyla karşılanılabilecek değeri değildir. Tabii ki, PKK'nin savaşım süreci bu duruma asla fırsat vermemiştiği özelliğindedir. Bununla, PKK'ye bağlı gelişen etkilerin le-gal düzeyde temsil edilemeyeceğini söyleyebiliriz. Tarihisi ve toplumsal açıdan böyle bir temsil imkanı var-dır. Bu etkilen kullanmak isteyenler vardır. Böyle bir role soyunmaları o kadar hazırlıksız, o kadar kişisiz ve o kadar politik beceriden yoksun-ları ki, yaptıkları in değme politik-kacılık bile, eski burjuva politikacı-lığı, işbirlikçi politikacılığı, köşe ka-pmaca oynayarak kendi şahsi çıkar-larını temsil edemiyor. Belki de farkın-da olmadan, kendi yerlerinin in baş-ta olmasını ve mutlakada işi bir yer tutma hakkını dayatıyorlar. Bu güdülerle, çok kalıpsız yaşam tarzıyla kendilerini bu durumlara dü-şürmektedir kuramcılarımız. Dolay-sıyla PKK'nin demokrasi düzeyinde yarattığı mücadele şansını kötüye kullanıyorlar ve hakkını vermiyorlar. Böylece kendilerini de zor duruma düşürüyorlar.

Nitekim bu konuda sadece PKK'nin önderliğinden veya kadroların-dan değil, halktan da gelen ağır eleştiriler vardır. Halk, bunların kim ve yaşam tarzlarının nasıl olduğunu soruyor. Özellikle bu tür kişilik ve yaşam tarzından nefret ettiği söy-lüyor. Açıkla, yani, PKK'nin uyardır-dığı in gen halk kesimleri de bu kişilikleri aralarında görmek istem-yorlar. Şehitlerin soyu kaniyla yaratılan değerlerin bunları eyleye böyle çarpmadığını kabullenemeyerek affetmek istemiyorlar. Bununla bir-likte mesele sadece bunların kötü niyetli alanda değildir. Bunların bu-nun doğru biçimini ve tartışmasını geliştirmeden bu işe giriş yapmalarıdır. Adam adada kendisini mal gib-i ortalarda yerde bulmuştur. Şimdiye ka-dar kim onun satın almışsa onun ol-muştur. Bağımsızlık perspektifini, bu-halinde demokratik seçeneğini ya-kalayabilmek ve bunun savaşla bağ-lantısını görme, bu konuda Türkiye sistemdeki boşluğu değerlendire-rek onun uygun yöntemlerle doldur-ma söz konusu değildir. Bunların bir yaşam alışkanlığı vardır, bunu bir gün bile feda etmek istemezler. Dolay-

yanından bile geçmemişlerdir. On-ların oldu kurt oldu. Fakat günü-müde Kurdistan kitlesi savaşçı ce-kililer ve her şey de bu savaşın etki-si altındadır. Bunu görüyorlar ve kendileri de Kurdistan'ları. Kendile-rinden de Kurt olduğunu söyleyerek, "o zaman bu etkiyi biz temsil etme-lyiz" gibi bir yaklaşım içine giriyor-lar. Ve o bildiği-miz legal düzeydeki Kürdülük ortaya çıkar. Legal Kurt par-tisi olur mu, olmaz mı, tartışılır. Ay-rica başka bölgeler altında Kürdülükün yapıyı yapılamayacağı tartışıl-dı ve halen de tartışılıyor. Gerçekten PKK'nin büyük savaşımı çok önüne getirmeden, kendi başına bu tarf-maların hiçbir anlamı olmadığı gibi, bunlar başa bile olmanın ve hatta sa-sınamasızlığı içinde kendilerini kaybetmekte oldukları gözlemler.

Örneğin bir Kurt partilisi, PKK'da-sıya veya PKK'yi karşısına almışsa: du-rumunda nefes bile alamaz. PKK'yi karşısına alması yerle bir olur. PKK'nin ortaya çıkardığı etkiler tutar-sız bir biçimde kullanmak istersen ye-ni aşınır. Dolayısıyla eğer legal düzey-de bir Kurt demokrat partisi kim-liğile mücadele edilmek isteniyorsa, her şeyden önce PKK'nin bütün yönleriyle doğru kavranması: onun savaşımını etkilerinin doğru an-laşılması gerekir.

Kurdistan'daki mücadeleye geç-eğin o doğru kavranması: kadar TC sis-teminin de iyi kavranması gerekiyor. Muhtemelen boşluklar ve zayıflıklar vardır. Bunun iyi değerlendirilmesi önemlidir. Hatta rejimin kendisi de belki legal bir oluşuma ihtiyaç du-yabilir. Yani her şeyi kır şiddet için kaybetmekten, demokratik bir Kurt seçeneğini in azından bir tartışma platformu olarak düşünebilir. Tabii ki, rejim böyle bir adım atmasa bile, bu eylem için mücadele edilir. Savastır, öldürür; olur bunlar, canku eylem yapıyorsa. Bunlara katlanılmalıdır. Öyle bir gelişme noktasına ulaşılır ki, Kürdüler Türkiye'nin meselesi baş-çılı, demokratik bir biçimde halledi-lebilir. Bu bir bu mücadele anlayış-ıdır, bir parti çalışması demektir.

İşte bunu gerçekleştirilecek ye-tenekte adam çıkıyorsa. Bu konuda in azından bizim partileşme cabamız kadar bir caba, usta taktik savaşçılık gerekiyor. Ancak kişilik bunla yatırı-lar, çok örgütlü ve planlı yaklaşı-mı sahibi olunarak sonuç alınabilir.

Bizim in değme tipi bu konuda ne kadar var oldu olmadığını sorar-sak, onun hep yansıtıyor: "benim kö-şem daha ne kadar gelişecek, abhap geçelim, nasıl etrafıma ala-cım, sülemler nasıl önce çıkarım, çıkartırım nasıl daha buyur. PKK'yi nasıl kullanabilirim, halka karşı nasıl

yaratılan temel örgütlenme tarzı: gör-ülebilir mi ve buna bir şeyler katma dürlüştüğü gözlemlenir. Yapı-labilecek bir şey varsa, bu yetkin bir cabayla gerçekleştirilmelidir. PKK ile dostluk temelinde legal düzeyde mücadele vermek isteyenlerin de yapması gereken budur. PKK'nin bu-yuk kitle potansiyeli vardır, kitlesi çok fedakar bir biçimde maddi-ma-nevi olarak her şeyi ortaya koyar. Bu bulunuyor. İşte, "ben dostluk po-zisyonuna girmek bunu kullanırım" yak-laşımını çok tehlikeli buluyoruz. Uy-yarıyormu? Biz PKK'den bir cobanı bile koparmamızı çok zor olduğunu söyleyik. Ayrıca PKK'nin bu değ-ler in içinde, igne ucu ile kuyru kazar gibi caba harcaması söz konusudur. Uyarıyormu ne nederdir? Bu değ-ler, hiçbir caba harcamadan el ko-rarsan perşan olursun hak ettigin sona karşılaşmakla kurtulamazsın! PKK'nin temel değerlerine böyle u-cuzca, feodal entrikaforla asla yak-laşmayın! Şimdiden bu ciddi uyarı-yı yapıyoruz. Bu basına da yansıt-mak. Neden bunları düşünme başına geldiğini kimse söylemesin! "Ben PKK'nin dostyudum cezavendim" PKK'li tutuklandan, yurt dışındaki örgütlerinden onay almadan, neden ba-na böyle yapıldı? denilecekler, için de olunan yaşamsal tarza bakışın PKK kendisini nasıl yatıyor. Onun militan yaşama nasıldır? Bu iyi gör-ül-meli ve ders çıkarılmalıdır.

Bu kadar değen yotun var eden alacakları ve büyük olum alın da yaşaması çok yetren ve her şeyi bu kadar karantılandan açığı ko-karan bir hareket, bunların çok ka-lasıya zah etmek mümkün değildi-r. O candan böyle galleri ortaya çıkıyor. Bu gallerin PKK'nin değerlerine çok kötüce bulamamaları gerekiyor.

Tekrar tekrar uyarıyormu!

Bu gallerin kendi tutumlarına bu şekilde devam ederlerse, kesinlik-le beklenmelidir bir biçimde kendi sonlarını getirirler. Tuhafıma giden de bu bekledikleri bir serseleşme olaydır. Her şey kanıya yaratılınca, her şey acımasız işkence altında kurtarılmaya çalışılınca bu bayılan buna çok ucuza konmak istemeler, kabul edilemez. Kürdlerin önderle-rin diklerini söyleyerek milyonları tebr-andırıyorlar. Bunlara ya çok ahkaksız ya çok çılgınsımsı, ya da delimsi demek gerekiyor. Ne olursun ulu-sunlar, bunların yerle bir edilmesi gerekiyor. "Bize söylenmedi" asin-da Parti Önderliğiyle aramı ydın ızın da alımsın! deyip ne ben ve ne de kendilerini alıdsınlar! Unutma! maldır ki, bizde değerler uğruna savaşım şiddetlidir. Bir kurus para-nın, bir parça onurun, bir itibarın, hal-kımızın bir ailesinin yüce herhang-i bir etkini yaratılması çok acımasız mücadele ortamında sağlanabilmis-tir. Bu konuda herkese düşen görev, sadece ve sadece bu değerele-derge katma ve maddi-manevi ola-kar bu değerlerin hizmetinde ola-rak. Bu yaklaşım biçimi esas alınrsa, kendilerine hürmetimiz olur ve bu-yuk değeri verilir. Zor durumlarda sa-hip de çıkarız. Fakat bu değelerin şerefine layık olmadıkları: haide, sa-hip çıkacaklarını söyleyip de bunları kend: kişisel çıkarlarını için kullana-rırsa kendileriyle ilgili fermanla-rını yazmış olurlar.

Evet, kimse uyarımadığını söyle-mesin. Söylediklerimizi, uyarılarımı çok açtık. PKK, sıradan bir dostla bile her şeyi harayacak kadar yüce bir harekettir. Bir yanıyla PKK'nin bir özelliği: taşkınen, diğer yanıyla da kendi değerleri için çok bu tarz da çarçur edecek kişiyi ise sağ gözü bile olsa ortaya çıkarıp emzek-tiren çekinmeyen bir harekettir.

Bir daha muhafazakar, hatta faşist bir partileşme gelişebilir. Nitekim Türkçe ve hatta Erbakan çizgisi gibi yaklaşımlar eğer saği daha iyi örgütleyebilirlerse veya DYP içinde de daha iyi örgütleyebilirlerse gelececek olan daha aşırı sağ bir partileşme sistemidir. Çünkü bunlar daha katı devletçilerdir. Devletin imkanlarını daha şovence ve halka karşı kullanmakta tereddüt etmeyeceklerdir. Militarist oldukları için orduyla bütünleşeceklerdir. Nitekim daha şimdiden bu yönlü bir politika izliyorlar.

çekinerek bir telas yaşıyorlar. Bizim yaşamadığımız pratik, PKK türü devrimci bir militan örgütlenmenin Türkiye halkının bağında da gelişebileceğini göstermektedir. PKK'de yaşanan, kendi modelinin, mücadeleye tarzının böyle olduğu, tarih böyle yorumladığı, buna dayanarak programı, kadrolaşmasını oluşturduğu, amaçlarını bu temelde gerçekleştiremeye çalıştığı ve devrimci yaşam tarzını tutturarak özgisizle başarılı olduklarıdır. Yine Kurdistan halkını bu tür bir partileşmeye alaya kaldır-dıkları, devlet engeli in aşarak onun iktidara doğru götürdükünü belirtmektedir. Aynı gelişme neden Türkiye halki için de söz konusu olmasın? Var olan ırılı-ufaki örgütlenmenin neden halkın demokrasi özlemlerini gerçekleştirilebilecek bir partileşme-yi yaratmasıdır?

Artık halk kesimleri, azınlıklar arası-dan başlayan tartışmalar vardır. Öz-lemleri, istekleri olduğunu. PKK'nin gücünü dolayı olarak kendi koşullarına yansıttıklarını ve bu temelde sonu-çun alabileceklerini belirtiyorlar. Evet, toplumdaki böyle bir tartışma vardır. Nitekim illegal koşullarda bir partileşmeye PKK yeni bir güç ver-miş, bunda esin kaynağı, başanının modeli olmuştur. Aslında PKK'nin de desteklemeye durumunda ol-duğu, ama daha çok siyasi çizgi ve tecrübesizliği çok vermek istediği ve yönlü gelişmeler sürüp gittiğindedir.

Önümüzdeki dönemde bu geliş-me-rin daha da boyutlanacaktır. Bu temelde hem legal düzeyde halkın temsil gücü gelişir ve hem de illegal düzeyde halk adına devrimci radikal partileşme ve onun örgütlenme ve eylem dönemi güç kazanır. Ve böylece devleti reformize ederek kur-tarmak değil, tersine onun bir halk devletine dönüştürmek yönünde gelişmeler yaşanacaktır. Devrimci par-tiler ancak bunu amaçlarsa, tutar-lılık göstermiş olur. Nitekim halkın devlette, halkın cumhuriyetine, halkın demokrasisine yol açan tartış-malar, görüşler ve bunun programı kadar, TC devletinin ağır şovenizmi-nin, militarizminin ağır etkisi altında şekillenmiş tip yerine demokrat an-ti-militarist, enternasyonalist ve militan kimliğe önem vermek ve bunda PKK'nin militan tip çözümlemesi-

gelir. Gerçekten bu da TC şekillen-mesine karşı Türkiye halkının daya-tacağı bir çözümdür.

İşte günümüz Türkiye'sinin siya-sal ortamında hem halk açısından ve hem de cüzden açısından önemle üzerinde durulması gereken nokta-lar bunlardır. Sanırım bu yönlü tar-tışmalar PKK'nin de etkisi altında giderek daha da şiddetlenip devam edecektir. İn önemlisi de, PKK'nin bilimsel sosyalizme dayalı olarak Türkiye gerçeklerine böyle doğru katkı sunmasıdır. Her şeyden önce eskiden yapıldığı gibi partilerin dev-leti kurtarmaya çalışın değeri: par-tileri olmalarına, yine abhap-cavusla-rın, çeşitli çeki çövelerinin ucu partileşmelerine zemin sunan koşullar-ı son verilmisdir. Bunun yerine, ister muhafazakar ister ileri olsun ve ister kışkırtıcı devrimci ister devrim-ci olsun, toplumsal ve tarihsel ger-çeğe doğru yaklaşılmak isteniyorsa, iflas etmiş görüşlerle, sahte parti-cilik uyarılarıyla değil, daha radikal, her şeyini ortaya koyan, düşüncede olduğu kadar eylemde de radikal olabilen bir düşünceye ihtiyaç vardır diyoruz. İşte tartışma bu temel ger-çekler ışığında yürütülmelidir.

Kimsi: "devletin böyle kurtarı-mı", kimsi "yeni cumhuriyeti in edermi" ve kimsi de "halkın devleti-ni yaratırımı" diyor. Artık bu onları in bileceği bir işti. Önemli olan PKK'nin birleştireceği, etkiledi veya Tür-kiye'yi yeni bir çözüme doğru zorla-masıdır. Mevcut tikanıklıktan, bun-lımdan yeni bir Türkiye nasıldır, yine halkın, burjuvazinin ve küçük-burjuvazinin seçeneği, nasıl olabil-ir konularında çözümleme, tartışma ve sonuca gime düzeyinde oldukça katkı sunulmuştur. Herkes kendisi-ne göre değerlendirmeler içine gi-riyor. Fakat sonuçta, kim sinifsal ol-duğu kadar toplumsal-ulusal düzeyi gerçekçi temelde yakalarsa, amaç-larını doğru formüle edebilirse, toplu-mun önemli bir kesiminin çıkarlarını militan kişilikle formüle edip geru-ryetin ve bunu iktidara doğru götü-rürse o bir çözüm gücü olabilir ve başarısına da mümkündür.

Kısaca bu son partilistik tartış-malar üzerine böyle bazı genel de-ğerlendirmeler yaptık. Amacımız bu

PKK'nin günümüzde devlete karşı in güçlü hareket olduğunu bellidir. PKK gerçekten mevcut partileşme gücüyle TC'ye karşı alternatif çizmektedir. İdeolojik ve siyasi çizgisinde olduğu kadar, yarattığı kişilik itibarıyla da tam bir TC zıddı olan bir sistemi geliştiriyor. Bu, giderek TC'yi geriletin ve bu temelde kendi modelini adım adım somutlaştırmaya götüren bir hareket niteliğindedir. PKK daha şimdiden TC'nin iç ve dış politikaları üzerine birinci derecede etkiye bulunan bir parti durumundadır.

siyla sürekli problemi olan ve tartış-lan bir tip olmaktadır kurtulamazlar.

Evet, gerek HEP ve gerekse onun milletvekillerine yönelik bazı eleştir-i-rim gerek ifadesiyle böyledir. Bunlar doğrudan doğruya beri cumhu-riyetin ulusal inkarcı ortami cizmek-büyümüşler. Yine tamamen "hakım var mı, yok mu" sorusunu dışındaki bir yaşamda şekillenmişlerdir. Öyle ulusal bağımsızlık, özgürlük ve bunun siyasetidir, ideolojisi, hiç

sahtekarlık yapılabilmek" şeklinde yaklaşım-dır. İn enyi bu duruma olursa, bu demokratik legal aracı son-uç alıcı tarzda değerlendirile-meyeceği açıktır. Nitekim sağlıklı de-ğerlendirilemediği de görüldü.

Legal alarının bu şekilde kulla-nılması: terk edilmelidir. Özellikle Tür-kiye'deki karşı-devrimcilik, faşizm ve yine liberalizm, demokrasi konuları üzerinde netleşmek gerekiyor. Her şeyden önce legal çalışma düzeyini

Dersim'in özgür dağlarında tertemiz ve soylu direniş abidemiz İlyas YÜKSEL yoldaş!

SEN UNUTULMAZ ÖLÜMSÜZ ŞEHİDİMİZSİN

Kürdistan halkı için devrim gibi büyük bir olay, kaybedilmiş eşine getiren ve hatta çok eğitim eşine getiren insanın yeniden kazanılması. Halkımızın direniş için var olması en tartışılmaz insanca yaşama hakkına kavuşması ve her şeyden önce şu yeryüzünde özgür bir halk kimliğiyle yer alması için devrim mülak ve vazgeçilmezdir.

Birakılm ekonomik, siyasal gibi hakları, en doğal sosyal ve kültürel hakları bile en acımasız bir vahşetle bastırın ve bunu kanla mühürleyen bir sömürgeci sistemle karşı karşıya olduğumuzu ve bizim buna karşı mücadelede ekmek ve sudan daha çok ihtiyaç duyduğumuz bir devrim dayatıp başarmaktan başka bir çözüme sahip olmadığımızı belirtmek için yitiriyoruz. Ulusal kurtuluş mücadelemizin çok yönlü tarihi dersleri bunu defalarca kanıtlanmış ve savaş özgürümüz nasıl olması gerektiğini oldukça netleştirmiştir.

Başarmaya doğru sağlam ve ses getiren adımları yol aldığımız, dustun da düşmanın da kabuğu etli bir gerçekçilik. Fakat unutulmaması gereken diğer bir gerçek daha vardır. Bu gerçek, hangi koşullarda nasıl bir düşmana karşı savasarak başarıyoruz sorusunda gizlidir. Bunun cevabında ise, ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihi dile gelir. Amacımız bu tarihi dile getirmek değil, gerekli olduğuna inandığımız bir hatırlatma da bulunmaktır.

Kurdistan koşullarında başarmamızın, devrim olayını zalime götürmenin yaşamın hemen hemen bütün alanlarında olağanüstü bir çaba gerektirdiğini unutmak gâfilin en büyüğüdür. Bunun mutlaka görülmüş gereken nedenleri vardır. Her şeyden önce, emperyalizmin ve gericiğin çok çeşitli desteğiyle aralarak eski savası zıvazımsız biçimle sürdüren TC'yi, karşımsızdaki tek düşman güç olarak görmek yanlışlarını en büyüğü olacaktır. Otoyandan bin yılların gerici, sömürgeci özelliklerini insanlarımızın içişlettiğini görmezden gelecek kadar gâfil olmayız. Türk emekçilik sisteminin özde savasına karşı savasıp da içimizdeki özde savasına karşı uğursuzluk bir tavırda bulunmamız, yitirmekte olduğumuz savasın yarım bir savas olduğu anlamına gelecektir. Nitekim savas pratiğimizde de çokça örnekleri yaşadığı gibi biz düşman cephesinden değil, kendi iç cephesinden darbeler alıyoruz. Denilebilir ki, dış düşmana karşı başarmamız temel ölçütü, kendi iç düşmanımıza karşı başarıyla sonunda sağladığımız mesafeye yakından ilgilidir. Parti Önderliğimizin buna çözümlemeleri ne bu noktada anlam vermek ve kavrama temelinde sonuç çıkarmak gerektiğini bir de bu vesileyle belirtmek ihtiyacını duyuyoruz.

Mucadele safalarında savası iletme yerine getirilen, bu temelde objektif olarak içine girdiğimiz ölüm-kalım savasında düşmana rahat nefes alırken, yoldaşların imhasına neden olan feodal-kompruk, burjuva liberal ve kemalist entrikacı anlayışlarla mücadelede içten bilmaz-tükmecek çabalar nefes nefese yitiriliyor. Bu anlayışın egemen olduğu kişiliklerin dürüst olup olmamaları ortaya çıkmış bir gerçekçi değiştiriyor. Kazandırmaktan çok kaybet-tirmek. Bu kesinlik kazanmış bir gerçektir. Bu anlayışlarla yükü kişilikler,

bir yandan düşmanla savaşırken, diğer yandan doğru devrimi, halkı çizimlerle savasıyor. Böylece bir karmasıklık yaşıyor, parti çizgisi karşısında konumunu netleştirmeyen kişilerde, bryesal kaygı ön plandadır. Parti ve halk çıkarları bir kenara atılırken, kendin konuşturma, yaşatma, her şeyden şüphelenme, çevre sine güvenimeme, kendi kişisel kayıplarına karşı olan her gelişmeye gözükarak saldırma, araştırma-sorgulama gereğini duymadan en yakın yoldaşı olsa bile cezalandırma esas

alınır. Bu temelde partiden itikam alma, kendi saltanatının yıkılmasına duyulan sonu gözüyle bakma, çeşitlik kişilik özelliklerini nedeneyle "pire için yorgan yakma" çaresizliğini sergileme temel yaşam biçimi olarak öğrenim kılınmaya çalışılır.

Söz konusu anlayışlar ve bu anlayış sahiplerinin mücadele safalarında sergilediği pratik ve yine bu pratiğin ortaya çıkardığı büyük tahribatları, partimizin yayın organlarında çeşitli vesilelerle değeriendirme konusu olmuştur. Özellikle de Parti Önderliğimizin gazetemizde yer alan değeriendirmeinde bu durum bütün neden ve sonuçlarıyla ortaya konulmuştur.

Bu anlayış sahiplerinin pratiği de arasında birçok yoldaşımızın yersiz ölüme sebebiyet verilmesi ve hatta hiçbir tutarı gereke olmadan cezalandırılması da vardır. Devrimlerin "kendi evlatlarının başı yediği" söylenir. Fransız devriminin benzerlerinden Robespierre ve Danton bu konuda örneklerdir. Bu bir gerçek, fakat bir kader değildir. Devrim için büyük sorumluluğa yakıştırımadığımız bu gerçeğin bir kader olduğunu esas alınması gereken gerekçesi olduğu ortaya çıkarmak PKK'nın bir özelliğiğidir ve asla pesini bırakmayacağı, bütün gücüyle ulaşmaya çalıştığı bir hedefidir. PKK leafesinden insana yalın olduğu deri vermek esastır. İnsanı yüceltme hareketi olan devrimde, insanların kalbini harcanması; hiçbir zaman düşünülmemeye bırakılır. Bu temel amaca rağmen, PKK adını, PKK safalarında insanları çok ucuz-

ca harcayan ya da buna yol açanların yeri olmadığını, gerekli hesabın objektif dünyulaya sorulduğu ve bundan sonra bu hesabın daha da güçlü sorulacağı kesinleşmiştir. Eğer bir devrim hareketi, kendi soylu amaçlarına ters düşmek, halka ve yönü bir ihanet yaşamak istemiyorsa böyle bir tutum sahibi olmak zorundadır. Nitekim PKK'nın yaptığı ve üzerinde daha da yoğunlaşarak yapmak istediği budur. Bu onun insan gerçeğini verdiği büyük değeri, suç ve ceza kavramlarında gerçekleştirmek

gulanıdır. Sonuna kadar da uygulanacaktır. Yoldaşların bazıları kaçıkça ve vahşice katledilmişlerdir. Bazıları da ciddi bir biçimde, ağır bir suçlama altında birakılmışlardır. Nasıl ki, halk düşmanlığı yapılarak suç bazı insanlar hiç yere katledilmişse, yine partiye dayatılan taktik değişik sonucu çok sayıda militan ve savası bunlar yüzünden şehit düşmüşse, bir o kadar da ajan ihanet karşısında manen öldürülmüştür. Fiziki olarak öldürülmüştür. İşlenen cinayetler vardır. Hem de devrimci adına! Bu yoldaşlarımızın anısına vereceğimiz en büyük karşılık, bu pratiğin sahiplerine karşı dinmeyen bir öfkeyi ve kararlılık sürekli yaşatmak ve yoldaşlara değeri dindak ayaktatılmaktır.

Bu haksızlığa karşı öfke ve kararlılık bu şekilde dile getiren Abdullah ÖCALAN yoldaş, İlyas arkadaşlarımız için "Hiçbir suçu olmayan gerçek bir şehidimizdir. Bizim talmatımızı uygulamaya gitti. Genel bir çatışmada, provokasyon ortamında komplo sonucu şehit edildi" diyor.

Evet, İlyas yoldaş herhangi bir ölümün pratiğin sahibi de değildir. Avrupa'da provokasyonun ortaya çıktığı 1988 yılının ortalarında Parti Önderliği tarafından görevlendirilen ve talimatla Dersim'e gönderilen bir yoldaşımızdır. Alana ulaştığında o dönem enyalat komitesi tarafından Avrupa'da ortaya çıkan provokatorlerin adamı olarak itham edilir. Karışıklığı kemalist entrikacı ve komplo anlayışa karşı direnir ve kendisine karşı dayatılan tutumu boşa çıkarır. Çünkü o temiz, dürüst ve partinin yükümlülüklerine bağlı olan kişiliği kendisine güveni vardır. Partide olan güçlü nancından dolayı da kemalist entrikacı anlayışa prim vermez. Asil inançsız, hem partiyeye hem de kendisine güven duymayan kemalist entrikacı anlayışın kendisidir. Tüm ispatlama çabalarına rağmen, bu anlayış sahipleri İlyas yoldaşın provokasyona ilişkin bulunduguna ve Parti Önderliği tarafından bir talimatla birlikte gönderildiğine inanmazlar. İlyas yoldaşın bu şekilde itimen edildiğini haberi alan parti, söz konusu anlayışın gözükararlığına da dikkate alır. Ö'nun haksız yere katledildiği kaygısıyla acilen müdahale gücü gönderir. Fakat müdahale gücü ulaştığında, kemalist entrikacı anlayış tarafından İlyas yoldaş kaçıkça katledilmiş olur.

Bu pratiklen çıkarılması gereken dersler vardır. Bu anlayış vesilesiyle, devrimimizin hangi koşullarda, hangi mücadele ve bedeller uğruna yürütüldüğü de bir kez daha görülmüştür.

İlyas yoldaşımız bir Kürt genci idi. Soylu tutku ve düşüncelere uke-sinin ve halkın bağımsızlığı yoluna düşmüştü. Bundan dolayı gururlu ve coşukuydu. Düşmana karşı büyük öfke ve intikama doluydu. Avrupa'da Dersim'in özgürlüğü haykran dağlarında uzanımtı. Tam da özele beklediği ve yakaladığı tarihi fırsatı bulunca, düşmana karşı atalarının intikamından büyük haksızlıkta men ediliyordu. Ama Ö'nun gücünden partisi ve gerçek partili yoldaşları, sömürgeci damılları darbeyecek ve yine bu düşmanın eseri olan kemalist entrikacı anlayışa acısızca mahkum ederek devrimi zalime adam ve büyük bir kararlılıkta ilet-tiyorlar. İlyas yoldaşımızın şahadetli

de bu devrimin iletiletilmesinde pay sahibidir. Ö, büyük Kürdistan devriminin asil sahiplerinden olan onurlu şehitlerimiz arasında ölümsüz yerini almıştır.

Bilinir ki, devrim dünyanın en büyük altüst oluş olaylarındandır. Aynı zamanda savasın en zıvazımsız biçimidir; iki ayrı dünyanın en siddetli bir şekilde çarpışmasıdır; bütün bir yaşının büyük bedeller uğruna değişime uğramasıdır. Böylece büyük olaylarda kazaların, kurbanların olmayacağı düşünmek, güneşi balıklıkla sıvamak gibi bir ham hayalçilikler. Ancak, yukarıda da belirt-timiz gibi, buna bir kademiş gibi seyirci kalmak kabul edilemez. Yapılması gereken, bütün zorluklara rağmen, olabilecek kazalar, kurbanlara karşı her türlü tedbir elden bırakmamak, böylece bu durumu önlemek ve önlenmesi mümkün olmasın onların da amansız takipçisi olmaları. Böylece hak ve adaletini yerini bulmasını sağlamaktır.

Halkımız gördüğü ki, kurtuluş savasımız her gün daha da siddetle, nereye kayıyor. Partimizin halkımızın hiçbir şekilde acı çekmesini, evlatlarını yitirmesini istemiyor. İnsanların ölmesinden, öldürülmesinden büyük nefret duyuyor. Ne var ki, karışmış, daki barbar düşman, halkımıza en doğal insanı yaşamı bile çok görüyor ve onun bu talebinin en acımasız bir vahşetle bastırıyor, öldürücü kuralsız bir savası dayatıyor. Buna boyun eğmek, kabul etlilmek işlenen köle yaşama evet demek ise, her gün bin defa ölmekten daha kötüdür. Dolayısıyla bu, hiçbir şekilde kabul edilemez bir yaşam biçimidir. Düşüncüktür, onursuzluktur ve her türlü kötü değeriendirme layktır. Bundan ötürü, biz bu insanlık düşmanı güce karşı savasınmaktan başka bir seçeneğe sahip değiliz. Evet, blette ki bu savasın çok ağır bedelleri olacaktır. Halkımız da, bu ağır bedellere katlanabilmeli ve olası büyük acıları göğüslemeye hazır olmalıdır. Büyük acıları, düşmana karşı büyük öfkeye dönüştürmelidir. Bir yoldaş ki, büyük savaslarda büyük kahramanlar ortaya çıkar. Bilinenin dışında başka kahramanlar da çıkar. Kazalar, kurbanlar, kayıplar bu daha birçok olayları yaşanması kaçınılmaz olarak tarhe geçer. Hatta aydınlanmas mümkün olmayan olaylar da yaşanabilir. Ancak tüm bunlar, ucunda bağımsızlık ve özgürlüğü olduğu büyük devrimimizin boşa gitmeye bedelleri olan görülmüştür. Biz her türlü aya, zorluğa karşı dirençli kılan işte bu gerçekçilik. Tanrı ki bütün büyük devrimlerde yaşanan gerçeğin kendisi budur. Ancak şunu da belirtmek gerekir ki, bizim düşmanımız diğer dünya halklarının düşmanlarından çok daha acımasızdır. Ve insanlarımız da, bu acımasız düşmanın lanetlemesi gereken yasalı r altında sekillenmiştir. İşte bu, devrimizin sorunlarını daha da ağırlaştırıyor ve ödenen bedellerinin daha fazla olmasına yol açıyor.

Ama bu durum, hiçbir şekilde bize geri adım atırmayacak ve tersine tüm bunlara karşı mücadele hırsımızı, kararlığımızı daha da birleştirecektir. Böylece bir kararlılık dilemek, aynı zamanda İlyaslara mülaka bdememiz gereken bir borç ve asla unutamayacağımız bir bağlılıktır.

İlyas yoldaşın bütün Kürt gençle-

ninin örnek alması gereken kısa yaşam öyküsü.

Gerçek adı İlyas YÜKSEL olan Cihan kod isimli yoldaşımız, 1963 yılında Dersim'in Gemiş (Atlant) köyüne dünyaya geldi. İlk öğrenimine köyünde başladı. Ortaokul ve lise öğrenimini ise Dersim'de tamamladı.

Dersim'de okuduğu yıllar, devrimci-yurtsever mücadelelerin yeni yeni gelişmeye başladığı ve sosyal-sosyemizin engellemi çabalarıyla karşılaştığı yıllardı. Cihan yoldaş, daha küçük yaşlarda bu iki akımın mücadelesiyle karşılaştı ve anılam veremeye çalışıyordu. Kendi köyünde Türk solcuların bir hareket ettiler ve çevre köylerinde ise partimizin taraftarları yok denilecek kadar azdı. Partimiz ise sosyal-soven örgütler arasındaki karışıklarla silahlı çalışmaya dönüştüğü ortamdaki gerçeklere daha yakından tanık oldu ve tavırını partimizin damına geliştirdi. Bu, kararı ve cesareti bir adımdı. Çünkü bulunduğu çevrede partimizin taraftarı olarak tek başınaydı. Diğer sosyal-soven çevrelerin bütün baskı ve tehdit uygulamalarına rağmen geri adımlarını ve savunuculuğu düşüncelerden taviz vermedi. Kendisine yönelik saldırı girişimlerine karşılık cevabı, hareketimize ilişkinleri daha da güçlendirmek ve

kökletmek oldu. Hareketimizin mensuplarına yönelik saldırı olaylarında, arkadaşlarını yalan bırakmadı. Korkusuzca tavır bir tarafa yer alırdı. Okul tatillerinde kendisine yönelik ölüm tehditlerine rağmen köyüne gitmekten çekinmez ve büyük bir kararlılıkla hareketimizin propagandasını yapardı.

Cihan yoldaş, ortaokul dönemlerinde hareketimizle tanışmış ve lise yıllarında ulusal kurtuluş mücadelesi sırasında daha da aktifleşmişti. Dersim'de siyasi ortamın gerginleştiği dönemde yoldaşımızın babası Almanya'da işçi olarak bulunuyordu. 1980 yılında babası Önu Almanya'ya götürdü. Bu dönemde hareketimizin yurt dışına her bir mihnetiyle yoktu. Hareketimizin taraftarları tarafından yürütülen kısmi çalışmalar vardı. Cihan yoldaş, Almanya'ya gittikten kısa bir süre sonra, ulusal kurtuluşçu çalışmalar yürüten arkadaşlarıyla ilişkiye geçti. Amatörce de olsa politik faaliyetleri yürütmeye başladı.

Cihan yoldaş, son derece olgun ve oldukça dürüst bir kişiliği sahipti. Çalıskandı, fedakarlığı büyüktü. Hemen her zaman güleriydi, saf ve temiz duygularıyla herkesin sevgisini kazanmıştı. Önu tanyanlar, kendisini nasıl ifade edebileceklerini zorlanıyorlar. Ailesinin içinde

Önu'nun yeri oldukça büyük. Babası, Önu anlatırken, "Ömrüm boyunca İlyas'a tek bir tokat bile vurma gerekçem olmadı" diyerek, büyük sevgisini dile getiriyor. Pasiflik içerisinde bulunmazdı, atik ve korkusuzdu. Yılmaz bir insandı.

Bu özelliklerinden dolayı, çevresinde ilişkide olduğu her kesimin sevgisi ve saygısını kazanmıştı. Önemli düzeyde kitle ilişkisini sağlamıştı. 1987 başlarında ulusal kurtuluş çalışmalarına profesyonelce katıldı. Gençlik içerisinde faaliyet yürüttü. Kısa sürede gençlerden bir grup oluşturarak, yorgunluk bilmeden yoğun çalışmalar içine girdi. Önu'nun başlarında dürtüsellik ve fedakarlığın belirleyici rolü vardı. İnanc ve kararlılığı pratliğine de yansıtıyordu.

Partiye ve yoldaşlardan son derece bağlıydı. Doğru bildiklerinden taviz vermezdi. Doğru olanı amansız savunucusu olmak, Önu'nun bir ilkesiydi. Ulusal kurtuluş mücadelemize karşı temelde geliştirilen kim "Dersimcilik" çalışmalarını yapar ve Kürdistan halkının kurtuluşunu ve birliğini gerçek temellerle oturtan parti politikasının savunuculuğunu geliştirdi. Ö. küçüküğünden beri halkın ve doğrunun yanındaydı. Bu, kendisinde bir yaşam felsefesinde dönüşmüştü. Ulusal kurtuluş mücadelesine karşı ge-

liştirilmek istenen provokasyon ve karalama faaliyetlerine yönelik kararlara tavır alırdı. Herhangi bir kırıcı tavır içine girmekten partiye daha fazla bağlıydı. Olumsuz çalışmaların kitleler üzerinde etkili olmasını engellemeye çalışırdı. Çünkü Ö, gerçeklerin savunucusunun kim olduğunu, karalama faaliyetlerinin ne amaçla yürütüldüğünü biliyordu.

Cihan yoldaş, çalışmalara profesyonelce katıldıktan sonra Avrupa'nın bazı değişik alanlarında görevler üstlendi. Görevlerinde başarıları, Birlikte çalışma yürüttüğü yoldaşları, kendisinden sevgi ve saygıyla bahsediler. Çünkü gittiği her yerde sevgi ve sevgiyle anılacak izler bırakma büyüklüğü gösterirdi.

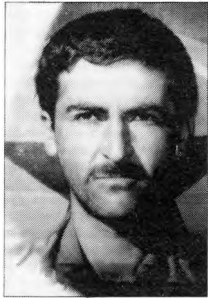
1987 yılının sonlarında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Askeri ve siyasi eğitimi koşullara tamamlamıştı. Yoldaşlarının ve Parti Önderliğinin güvenini kazanmıştı. Ö, her yerin en dürüst, en fedakar, en güvenilir ve en sevilir kişileri arasında yer almay hak ederdi. Bir yıla yakın süre Akademi ortamında kalmıştı. Ve 1988'in sonlarında doğru Akademi'den Parti Önderliğinin verdiği görev, tanıdığı imkan ve Dersim alanına yönelik verdiği talimatla Kürdistan yoluna koştu. Coşkuyla, umutla ve hasretle... Ö büyük düşünerek büyük bir yürüyüşte, ba-

ğımsızlığa doğru giden özgürlük yürüyüşünde dönmemesine iletlemeye başlamıştı. Kürdistan'ı düşünüyordu, Kürdistan'ın kazanacağı o büyük, o kutsal, o bin yılların hasretli duyulan zafer gününü... Dersim'in dağlarını, gerillanın türkü güzelliğinden özür yaşamını düşünüyordu. Düşündüklerinden güç alıyor, zorlukları daha kolay görüyor. Adımlarını hızlandırıyor ve sağlam atıyordu. Parti Önderliğinin verdiği görevi yarım bırakmak istemiyor ve bunun sorumluluğuna bir an önce Dersim'i ulaştırmanın sarsılmazlığına yaslanıyordu.

Cihan yoldaş ulaştı Dersim'e. Romansı Dersim dağlarına çıktı. Artık buradan geçiyordu büyük düşüncelerinin büyük görevleri. Bunun mutluluğu ve coşkusuna beki bunca uzun yürüyüşün yorgunluğunu unutmıştı bile. Ama bin kez yeri denize batırması gereken kermalist entrikası, anlayış, Cihan yoldaşın büyük düşüncelerine önüne büyük engeller dikiyor ve bununla yetinmeyip büyük düşüncelerinin sabırlı yoldaşımızı da katlettiyordu...

Cihan yoldaşımızın bu şekilde bir sonla karşılaşması, Önu'nun şahadetini ne daha da anlamlı kılıyor. Ö, tertemiz ve soylu bir direniş abidesidir. Önu hiçbir zaman ve hiçbir koşula unutmayaçağı!

Nihat yoldaşın anısı her zaman intikam yeminimiz olacaktır

Kod adı, soyadı: NAZİ YİĞİT

Adı: Nihat

Doğum yeri ve yılı: Piroşa köyü-Beşüşebap, 1972

Mücadeleye katılış tarihi: 1989

Şahadet tarihi: 22 Mart 1992

Nihat yoldaş Beşüşebap'a bağlı Piroşa köyünde fakir bir ailenin ortanca çocuğu olarak hayata gözlerini açtı. Bu yöremiz, asiret ilişkisi yönetim tarzının en katmerlileri yaşar. Nihat yoldaşın ailesi, köyü herhangisi bir asiret mensup olmadığı için oldukça asiretlerin baskısı ve hakaretlerine maruz kalırdı.

Ulusal kurtuluşçuluğun geliştiği yıllarda bu saha partimizin faaliyetleri nice nicelikle bir zemin teşkil eder. Durum belli bir dönem belli olmakla beraber, faşist Türk sömürgeçliğinin halkımıza dönük yürütüş olduğu "balı-yönet ve birbirine kıldırt" politikası bu asiretler içerisinde uygulanır ve köy koruculuk sistemi ile alanın parti faaliyetlerine kapatılması amaçlanır. Ancak, değerli Kürdistan halkının fedakar evlatları olan Musa, Nihat ve nice yoldaşlar bu yöremizin bağrından çıkararak, kendi yaşı ve pratiklerinde TC'nin bu kiri politikasını yerle bir ederler. Evet, Piroşa köylüleri ile tür baskısı yaşıyanlar rağmen, Kürt yurtseverliğinden geri durmamış, bunun için de Nihalatın, Musaiarı ve Ömerleri

sabırla, hem de çok birer savasçı-komutan olarak değişik türden ulusal kurtuluş adamlarıdır.

Her Kürt gencinin yaşamına damgasını vuran ailevi geçirdirime sosyumuğu köyleri yaşlarında Nihat yoldaş da ilk etapla dünyasına damgasını vurdu. Bunun için de okuma fırsatına kavuşamaz. Dönem dönem metropollere gidip inşaatlarda çalışsa da, daha çok yörede başkalarına cobanlık yapar akile geçirmeye kalkı sunar. Bu yıllar ulusal kurtuluş savaşımızın geliştigi ve Beşüşebap alanında faaliyetlerini yoğunlaştırdığı döneme rastlar.

Bu yıllarda her Kürt genci gelişmelerden etkilendiği gibi, Nihat yoldaş da mücadelesinin derinden etkisini duyar. Aile yaşamı içerisinde, iş hayatında düşmanın baskısı ve sömürsünü, keza asiret baskılarını erkenden fark eden ve tüm bu durumları gözönüne getiren Nihat yoldaş, onun-bunun emri altında çalışıp para kazanmakla ailesel kurtuluşun sağlanamayacağı sonucuna varır. Esas kurtuluşun ulusal ve toplumsal kurtuluş ile mümkün olacağı düşüncesine varan Nihat yoldaş etkilanmış olduğu gerilacılığı, onun özgür yaşamını düşleyerek, bu düşüncesinin köy içerisindeki gençlerle sohbetlerinin ana konusuna haline getirir.

İşte böylece bir süreçte partimiz, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'nu örgütlendirip bütümle politikasının bir sonucu olan askerlik yasasını 1989'un baharında Beşüşebap sahasında da uygulamaya koyar. Askerlik yasasının uygulandığı süreçte, alanda halk içerisinde belli bir korku ve panik yaşanır. Bunun sonucu birçok akile, köy gençlerini Türkiye metropollerine gönderir. Tüm bu durumlara rağmen askerlik yasası her etki yaratır. Düşüncesinde şekillenen kurtuluş umudu, bedenin sarsan özgürlük ve bağımsızlık ateşi nedeniyle uygulanan askerlik yasası, birçok gençte panığe yol açarken, Nihat yoldaşın gönlünde bir sevinç ve gerilayla katılma sarsılmazlığı gelişir. Dolayısıyla o günün gelmesini

bekler. Nihat'ey 1989'un baharında ARGK'ye bağlı katabalık bir gerilla birliği Piroşa köyüne varır.

Bu temelde önce siyasal gelişmeleri içeren konuşma köy halkına yapılır. Bunun sonucunda Nihat yoldaş askerlik yasasının vasıflarına uygun görülür ve gerillanın saflarına alınır. İşte o andan itibaren Ö gerçek bir gerilla, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'na bir savasçısı olur. Ve çok kısa bir zaman süresi içinde tüm yeteneklerini ortaya koyarak bu yeni yaşama adapte olur.

Evet, Nihat yoldaş, geçmiş zor yaşam koşullarının şekillendirdiği direngen ve savasçı kişiliği partimizin temel eğitimi ile bütünleştirerek okuma yazması olmasınla rağmen çok erkenden bir gelişmeyi, kişilik dönüşümünü sağlar ve 1990 baharı ile birlikte daha güçlü ve yetkinleşmiş bir konumla Beşüşebap pratliğinde yer alır. Bir süre sonra Türk sömürgeci ordu gücü ile ARGK gerilla birliği arasında çıkan bir çatışmada yaralanır ve bir dönem tedavi görür. Savaşta yılmınlığa ve kırıcılığı düşmez. 1991 bahar atılımında Beşüşebap gerilla gücü içerisinde yer alır ve manga komutanlığı görevini üstlenir. Böylece minkta yönetimine de girecek komuta kademesinde görev alır. Pratikte aktif bir faaliyet sergileyen Nihat yoldaş, tereddütsüz, büyük bir özveri ile tüm yeteneklerini ortaya koyar ve kararlara düşmanın üzerine yürür. Nihat yoldaş içinde bulunulduğumuz savas koşullarının getirmiş olduğu bütün zorluklara karşı büyük bir azimle ıradesini güçlendirmiş ve yoldaşlarından da aldığı destekle ulaşmak üstesinden gelebilmiş, sürekli gözlemleri ileri mevzilere çıkerek sağlam bir yürüyüşün temsilcisi olmuştur. Gerilla yasasını boyunca parti ölçülerini esas alan pratiği ile yoldaşlarının sempati ve güvenini kazanmış, önderliğin ve şehitlerin direnme çizgisinin sağlam bir takipçisi olmuştur.

Her şeyden önce partimizin şehitlik mertebesine çok bağlı olan Musa yoldaş, yaşamının her alanında örnek alan Nihat yoldaş, azimliy-

di, yoldaşlarına bağlıydı. Yoldaşlık ilişkilerinde kusur etmeyen bir durumundaydı. Nihat yoldaş, Beşüşebap pratliğinde biriktirdiği hareket ettiği Musa yoldaş için şu nitelermeyi yapmaktadır: "Musa, 1990 pratliğinde yoğun çalışma ve açık ortamında bizim halkı kaptemizdir. Herhangi bir tehlikede anında stratejik noktaları tutan, bunun için de yoldaşlarımızın güvenesi düşmana karşı ise ilk mevziyi alan, kurşun sıkın, atık ve sağlam bir savas makinesi kadar yorulmak bilmeyen fedakar ve kaygısız bir gerillaydı." Evet, kendisinin cile getirdiği bu şehit yoldaşı örnek

uyumu bir çalışma ve ilişki temposunu tutturun Nihat yoldaş, 1992 planlamasında bölük komutan yardımcısı ve Bolan 5. Bölge yönetiminin yedek iyisi görevine getirilir.

Ulusal kurtuluş savaşımızın geldiği aşamaya paralel olarak partimizin yoğun hazırlıklarını yaptığı 1992 bahar atılımına kendisini büyük bir coşku ile hazırlayan Nihat yoldaş, bir talhislik sonucu, 22 Mart 1992'de halkımızın büyük direniş gününde, tüm yoldaşlarıyla birleşimleri radyodan takip ederken içinde oturdugu sığınak aniden çökmesi sonucu, partimizin şehitler

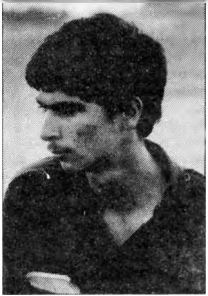
alır. Musa yoldaşın şahsında dile gelen kişilik özelliklerine ulaşmak Önu'nun hedeflerinden biriydi. Savas pratiği içerisinde gelişmelerin temposuna uygun olarak bir gelişmeye-yetkinleşmeye pratğini gösteren Nihat yoldaş, 1991'in sonunda takım komutanlığına yükseldi. 1992 kış eğitim sezonunun hedeflediği komutanlık vasıflarına ulaşmayı hedefler ve bunu önemi olarak başarır.

Parti kişiliğinin ulaşmadığı katetliği mesafeyle doğru devrimci hatını uygulamasında yoldaşları ile ölçülü,

kervanına katılacak ölümsüzlüğü. Beklenmedik böylece talhisiz olayla Nihat yoldaş yükseltilerde tuttuğu parti bayrağını ve kutsal görevini yoldaşlarına emanet ederek, bedenen aramızdan ayrıldı.

Biz, yoldaşları olarak genelde şehitlerimizle, özdele Nihat yoldaşın anısına bağlı kardeşler, devraldığımız emaneti, kanımızın son damlasına kadar koruyacağımıza, boşalan yerlerini dolduracağımıza dair sözümlüze yeniliyor, anıları düşününce minnet ve saygı ile eğiliyoruz.

Kasım ÖZDEN yoldaş DEVİRİM İÇİN DOĞDU VE DEVİRİM İÇİN ÖLÜMSÜZLEŞTİ!

Kasım ÖZDEN
Adı, soyadı: Kasım Özden
Kod adı: Sipan, Cmsst
Doğum yılı, yeri: Cella (Almanya), 1971
Şahadet yeri, tarihi: Savur, İlkbahar

Kürdistan devrimi, 1970'li yılların başında doğdu. Ates cembenninde, adeta dört bir yanı mayınlı tarlada doğdu. Bu doğuşun büyüklüğü, onun bu koşullarda boylessi bir olaya cesaret etmesinde yatıyordu. İlk adımı büyüklüğü, varılacak hedefin büyüklüğünü gösterdi. Büyük üyüş, hayalden gerçeğe dönüşerek gelişti, güçlendi, oluştu ve büyük geleceğe yaklaştı.

Kürdistan devrimini büyümeye devam ediyor. Bu devrimin doğuş yıllarında dünyaya gelen Kürdistan çocuklarından kimileri savaşçı, kimileri komutan ve kimileri de o kutsal merbete ulaşmış şehitler.

Kasım yoldaş, işte bu üçüncü kategoride yer alanlar arasındadır. O, Kürdistan devrimi ile aynı yolda doğma şansını layıkıyla değerlendirecek ve Kürdistan şehidi olma onuruna erişecektir. Ne mutlu ona...

Kasım arkadaşın ayırd edici bir özelliği daha var. Avrupa'da doğup da Kürdistan'a giden, halkı ve ülkesi için savaşarak şehit düşen ilk Kürdistanlı gence mi gibidir bir onur vesilesine de sahip.

Bu büyük bir olaydır. Değerlendirilmesi ve sonuç çıkarılması gereken bir devrim olayıdır. Yine bu aynı zamanda yakıcı bir çağdır; Kurt çocuklarına, Kurt gençlerine ve onların ana-babalarına uygulaması bir insanlık borcu olan çağdır.

Çünkü Kasım yoldaş, bir anlamda devrimi için doğdu ve devrim için öldü. Yaşamını Kürdistan'ın adadı. Görmeyişi ve yaşamadığı Kürdistan uğruna.

Kasım yoldaş, Almanya'nın Cella şehrinde doğmuştu. Ailesi 1969 yılında emek göçünün ilk kolları arasında Almanya'ya yerleşmişti. O, ailesi Almanya'ya göç ettikten iki yıl sonra dünyaya gözlerini açmıştı. Bu, Kürdistan insanının acılar dolu hikayesine de bir örnek. Bir ülke insanının başka bir ülkede doğması elbette doğak bir olaydır. Fakat Kasım yoldaşın ise, bu olayla benzerliği yoktur. Ailesi, ekonomik nedenlerden dolayı Almanya'ya göç etmişti. Geçimini tortu işlerde çalışarak sağlamanı mecbur bırakılmıştı. İşte, Kasım yoldaş da kendi vatanından çok uzaklarda, bambaska bir sosyal ve kültürel ortamda doğmuştu. Ülkesini tümden unutmuştu, halkına tümden yabancılaşmıştı. Kendi hiçbir neden yoktu. Kasım yoldaşın bu

ortamda bile bir Kurt çocuğu olarak büyümesini ailesinin yurtseverliği rol oynamıştı. Ancak, O'nun kişiliğinin olumlu yönde şekillenmesi sadece ailesinin yurtseverliği ile izah edilemez. Nitekim yurtsever olup da çocuklarını Avrupa'nın yoz kültüründen kurtaramayan aile sayısı hiç de az değil. O da isteseydi her türlü yabancılaşmanın, kendini kaybetmenin ortamına girebilirdi.

Kasım yoldaş, tercihi ülkesinden, halkından ve kültüründen yana yaptı. Daha 9 yaşındayken kültürel çalışmalarla ilgili duydu. Folklor ekiplerinde yer aldı. Saz, kaval, zurna ve darbuka çalmayı öğrendi. Tam da kişiliği şekillenme aşamasına geldiğinde, Kurt kültürünü geliştirme amaçlı çalışmaların ortasında kendisini buldu. Kürdistan'ın, onun kültürünü ve insanlarını sevdi. 10 yıl okula gitti, 1,5 yıl da elektronik alanında daline stajyerlik yaptı. Türkçe biliyordu. Buna rağmen Türkçe dil okuluna gitmedi. Çünkü ülkesini ve halkının dramını biraz da olsa öğrenmişti. Ve bunun sorumluluğunu da TC devleti olduğunu kavramıştı. Suçlu olarak doğduğu bir devletin lisan okuluna gitmemeyi, Üstelik, bu okula gittiği her 2 günde de M. Kemal'in ve devletin tarihini anlamayı kışkırtmıştı. Buna daha da ekleneli ve bu okula gitmemeyi kesin karar haline getirdi. Ailesi de O'nun bu tavırını destekledi.

rev olarak görüyordu. Bunun için annesi, "Oğlum okulunu bitir, öyle sallara katıl" dediğinde, tepki gösterip "Benim için en büyük okul parti sallandır" diyordu. Nitekim okuldan ayrılmadan son iki yılı büyük bir isteksizlikle geçirmişti. Mücadeleye profesyonelce katılmakta geç kalmak istemiyordu.

Kasım yoldaş büyüdükçe, ülkesini olan tutkusuna da büyüyordu. Yüzeysel değildi. Araştırmacı özelliği de vardı. Alman dilinde klasikleri ve mücadeleyle katkı sunma anlamında sonuç çıkarılabilecek kitapları her fırsatla okumayı ihmal etmezdi. O kuma sevgisi de amaçlı ve programlıydı. Yaşamı sadeydi, her türlü gösterişten uzaktı. Avrupa kültürüne dâzensiziyi yoktu. Kimi gençler, Avrupa kültürü karşısında yenikliği ve ezikliği yaşıyorlardı. O bu kültüre değer vermezdi. Değer verildiği Kürdistan kültürünü ve nitekim bu kültürün geliştirilmesi çalışmalarında yer almayı ve katkı sunuyordu. Atık ve çalıydı. Folklor ekiplerinde başı çökerti. Yaşamı Kürdistan kültürü içinde şekillendi. O'na yon veren Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesiydi. Kürdistan'a olan tutkusuna koşmalarına, sobhellerine de yansırı. PKK'ye öldükça bağlıydı. Çünkü partiyi Kürdistan açısından düşünür her gelişiminin getireceği gücü olarak görüyordu. Bundan hareketle partiyi çeşitli biçimlerde saldı-

bu kararını onaylayarak destek veriyor. O'nun 12 Eylül cuntasının yönetime gelişinin bir yılındayken, ona karşı daha etkili savaşılmaya karar vermesi: soylu ve anlamlıdır. Halklara kan kusturan bir rejime karşı bundan daha anlamlı tavır var mıdır? O'nun bu günü seçmesinde bilingçlik payı olsun veya olmasın, önemli değil. Asıl önemli olan O'nun kararını bu günde kesinleştirmiş olmasıdır. Bir anlamda şanlıdır O. Çünkü devrimle birlikte doğuyor ve yine devrim kökünden kazıma amaçlıya yönetime gelen bir faşist cuntanın yitilmesinde devrimin profesyonel bir savaşçı olması karar veriyor.

Kasım yoldaş, ilkin merkezi siyasi eğitimi tamamladı. O'nun kendisini devrimde anlaması, yonundeki kararlılığı, eğitim çalışmaları, boyunca etkisini göstermektedir. Sunulan eğitim olanakları sorumluluğu değerlendiriyor, sonuçlar çıkarıyor, güçlü kavrama yeteneğini gösteriyor. O'nun kişiliği, kurallara bağlılıkla arkadaşları arasında saygınlık yaratıyor. Eğitimi tamamladıktan sonra pratığe girdi. Artık O'nun için varsa-yoksa görevlerine bağlılık ve başarmak vardı. Bir süre YCK içerisinde yer alarak gencilik içerisinde faaliyet yürüttü. Gönüllü ve dürüst yaklaşımları, gençlik içindeki örgütleme faaliyetlerinde başarılı olmasına yol açtı. Yine bir süre de Feyka-Kürdistan çalışmalarında

savaş cephesinde yer alma talebini ıslıyordu. O oldukça coşkulu, hele Akademik'e alınma talebi: kabul görünce bu coşkusu kabına sığmaz olmuştu.

Yıl 1990. Mevsim ilkbahar ve aylardan Mart. Kasım yoldaşın coşkusu ve heyecanı dorukta. Yol görünüyor Kürdistan'a doğru. Ülkesine tutku düzeyinde bağlı olan bir insan bu durumda nasıl sevinmesin ki! Mart ayının ilk haftasında Mahsum Korkmaz Akademisine gidiyor. Orada siyasi ve askeri eğitimi ciddi bir sorumluluk anlayışıyla tamamlıyor. Ayrıca Akademideki teknik sorunlarla da görevlendiriliyor. Kürçe radyo yayın çalışmalarını yürütüyor. Öte yandan askerî özellikleri, canlılığı ve atılgılığı nedeniyle Başkan APO'nun güvenlik takımında da yer alıyor. Yaklaşık 9 ay kadar bir süre Akademide kalarak, sıcak savaş cephesine hazır bir militan haline geliyor.

Tarih 1990'nun sonları, gösteriyor. Kasım yoldaş, edindiği savaş birikimiyle Kürdistan'a doğru yola alacak. Daha öncelen sadece bir kez 8 yaşındayken ailesiyle birlikte Kürdistan'a gitmişti. 11 yıl sonra tekrar Kürdistan'a gidecekti. Fakat bu gidiş daha farklı amaçlıydı: özgürlük büyük kavgasında yer almak içindi. Bu heyecan ve coşku içinde bir grup yoldaşıyla birlikte: Mardin Eyalatine gitti. 2 yıla yakın bir süre Kürdistan'ın Mardin, Amad ve Garzan eyaletlerinde yürütülen savaş içinde yer aldı.

Ailesine, gıdıp gördüğü, gezdiği, sevdiği ve uğruna savaşmış Kürdistan'dan mektuplar gönderdi. Mektuplarında Kürdistan'ın anıtları. Kardeşlerini, akrabalarını ve diğer tanıdıklarını Kürdistan'a davet etti, savaşılmaya çağırdı. Avrupa'dan tanıdığı bir yoldaşıyla Botan-Behdinin amına, 'Welat ci-qas xweş' (ülke ne kadar şirindir) demekten kendini alamıyor.

Acı olan Kasım yoldaşın Kürdistan'a ve onun uğruna yürüttüğü savaşıma tam doymadığını aramızdan ayrılmadığı. O'nun devrimle doğduğuna, devrimle büyüdüğüne söylemişlik, O'nun şahadet tarihini anlamlandırdı. Savur'da bir ihbar sonucu, ilkbahar mevsiminde, bir grup yoldaşıyla birlikte düşman güçler tarafından bombalı saldırı sonucu ölümsüzeleşti.

Evet Kasım yoldaş, en büyük ana olarak gördüğü Kürdistan'a kavuştu. Onun kanatları altında büyük bir coşku ve kararlilikla savaşı. Ama bu bir savaşçı, ölmek rol çeker. Ölmek de öldürmek de vardır. Çünkü üstünlükte savaşır. En az bunun kadar diğer bir gerçek de, savaşarak ölmek ölümünün en soylusu ve en kahramancaıdır. **Kasım** yoldaş, şimdi anası Kürdistan'ın bağrında yatıyor. Ama bağımsızlık ve özgürlük bayrağı dalgalanmaya devam ediyor. Hem de zafere daha yakın olan direniş kalelerinde. Kürdistan şimdi özgürlük eylemleriyle çalkılanıyor. Halkımız her zamankinden daha coşkulu ve devrim talebini daha yüksek sesle haykırıyor. Sömürgeci yenilgi üstüne yenilgi alıyor. Kürdistan, TC'ye gerçek anlamda mezardır, yonuyor. Bizim kazancımızda kesindir. Biz zaferi yakalayarak, sana gerçek bağıllığımızı ispatlayacağız!

Evet, Kasım yoldaş, Kürdistan'ı çok sevmişti. Ailesi ve çevresi yurtsever olduğundan, bunun etkilerini erkenden yaşamıştı. Almanca öğrenimin son yıllarında mücadeleyle daha aktif katılımın dayanılmaz sabırsızlığını yaşıyordu. Çünkü O'nun için Kürdistan ve Kürdistan'ın kurtuluş faaliyetleri her şeyden daha büyük ve her şeyden daha çok çekiciydi. Bir yandan okula gidiyor, diğer yandan Kürdistan kültür faaliyetlerine katılıyor. **Binevş AGAL**'i, **Abdullah SEVGAT**'i ve **Ali AGAL**'i çok yakından tanıyor. Bunlar dışında daha başka devrimcilerle de yakından tanışıyor. Onların temsil etmeye çalıştığı yasağı, O'nun için saygın ve onurlu yasağı biçimiydi. Neden onlar gibi olmasındı? Tancıklarından kimileri Kürdistan'a gıdip kahramanca bir direniş içinde şehit olmuşlardı. **Binevş**, **Abdullah**, Ali vd. yoldaşları unutmazdık. Onların yolunda yürümeyi vazgeçilmez bir görev olarak görüyordu. Bunun için

bulunanlara karşı tahammülsüzdü. Kuşuk yaşta olmasına rağmen, bu tür saldırılara bulunurlarına karşı şiddetli tepki gösterirdi. Gece veyemler nedeniyle yapılan afişleri yırtıp sökenlerle kavga ya tutuşurdu PKK'nin yir bir savunucusu olduğunu bu bağlil davranışlarıyla ispatlardı.

Kasım yoldaş yaptıklarıyla yetinmiyordu. Hep daha fazlasını ve daha yisini hedefliyordu. Okulu bir engel olarak görüyordu. Sorumluluğu olgun bir kişiliği vardı. Okulu 18'inden önce bıraksa, Alman yasaları karşısında ailesini zor durumda bırakırdı. Bu nedenle 18 yaşın dolmasını adeta peçekt. Sallara profesyonel katılış günü de anlamlandı. 1989 yılında yapılan 12 Eylülü protesto yürüyüşüne gidiyor o gün babasıyla konuşarak, artık eve dönmek istemediğini ve bundan böyle sallarda profesyonel düzeyde faaliyet yürüteceğini söylüyor. Babası da O'nun

yer almıştı. Ve ayrıca başka alanlarda da çeşitli görevlerde bulundu.

Profesyonel çalışmalara katıldiktan sonra bir daha ailesini aramadı. Bu O'nun ailesine karşı duyduğu herhangi bir tepkiden dolayı değil, tüm zamanlarını ulusal kurtuluş çalışmaları aymak için kendisini adanmıştı. O artık çok sevdiği Kürdistan için katkı sunabileceği kadar katkı sunma olanaklarını bulmuş ve bu olanakları sonuna kadar kullanma arzusunda ve keskin kararlilıgındadır. Annesi çeşitli defalar geip kendisini görmek istediğini iletmiş, ama O görevlerini bırakmamış ve "En büyük ana Kürdistan'dır" demiştir. O, aslında Kürdistan'ın bir ana gibi sevecek, aynı zamanda annesine karşı da gereken saygı ve sevgiyi göstermiştir.

Kasım yoldaş, görevlerine böyle bağlı olmasına rağmen yine de bununla yetinmeyecekti. Sunduğu raporlarında Kürdistan'a gıdıp sıcak

Tarihimizdeki gaflet ve ihaneti yerle bir edelim, zaferi garantileyen kişiliği ve yaşamı egemen kılalalım!

Abdullah ÖCALAN

GİRİŞ

Savaş alanlarımızda hala ciddi düzeyde sorunların yaşandığı ve bu sorunların çözümü için azami çaba sarfettiğimizi biliyorsunuz. Bu temelde birçok konularda son yılların en kapsamlı çözümlerini yaptık. Çözümlerinde herkes atlatı kendisini görmeli ve parti gerçekliğine ulaşmalıdır. Bazı savaş alanlarında kaçışların meydana gelmesi, bir o kadarının sakat kalması çığı ve yaşam düzeyinde ciddi bir aşımın yaşandığını gösteriyor. Partilerin, özellikle fedakar, emekler ve her yönüyle partyle yürümede kararlı olduklarını söyleyip söz verenlerin yanlışlığı-yanlış yaklaşımları buna zemin sunuyor. Kuşkusuz gerçekçi olamama, savaş gerçekliği mi basit ele alma etkisizleşmeye yol açıyor. Burada bunu çözmeye çalışıyoruz. Çok güçlü değilsiniz, ama çok zayıf da değilsiniz. Yine de normal ölçü ve doğruyu seçemiyorsunuz. Devrimci kuralları yaşamınıza egemen kılamıyorsunuz. Heveslere çok fazla kapılıp gidiyorsunuz. Bireyin yönünüz, keyfi yönünüz kurallara ve profesyonel devrimci örgütlenmeye hakim oluyor. Bu da en zor durumlara düşmenizi beraberinde getiriyor.

Kovulmak, devrimci olup da devrim davadan yargılanmak kötüdür. Bunu önlemenin yolları vardır. Çoğunuzun bu duruma düşmesinin hiç kuşkusuz nedenleri de vardır. Kurallı devrimciliği ve devrimci yaşamı sabırla kendi yaşamınıza egemen kılmalısınız. Başka türlü bu durumları düşmekten kurtulamazsınız, kurtulamazsınız ve yine de kurtulamazsınız. Ve kimse de sizi böyle taşımaz! Yapmayın diyoruz! Yaı fedakar, yani küçük-burjuva kişiliklerini kimse götürmez. Ayrıca köle kişiliğinizi de kimse kaldırmaz! Burada son günlerde yapılan yargılamalar sizlere bir gerçekçi göstermektedir. Kabul edilmeyen ilişkiler var, zarardan başka bir şey vermiyor, kovulmaktan başka bir sonuca da götürmüyor, yetersiz, ne ağalık ve ne de kölelik kurtarıyor, ne küçük-burjuva kurnazlığı ve ne de köylü kurnazlığı sonuç yaratıyor. Vazgeçtin bunlardan! Öyle uyanık değilsiniz! Öyle kurnaz da değilsiniz! Kendinizi kandırıyorsunuz. Öyle ağa ve parti içinde otorite olacak durumunuz da yoktur. Partinin güç ve imkanlarını yanlış değerlendirmeniz.

Şimdi uzun süredir üzerinizde duruyoruz. Biraz kendinizi gerçekçi değerlendirmelere tabi tutun. Kendinize doğru doğru verimlilik sözünüz olsun. Doğru bir söz temelinde kendinizi mücadele gerçekliğine katın. Başka türlü ne diye sizi taşıyalır? Hasta kişiliklerin burada ne işi var, deli misiniz? Akliniz varsa ya kuralları denebileceksiniz gelin! Bir, feodal tutkularına, feodal duygularına esir olanlara yüzünüz. Değerlerin çarpıcı ödemesi göz yuymıyorsunuz. Tekrar diyoruz: Savaş gerçekliğini doğru yaklaşın! Verdiginiz sözlerle bağlı olarak adım adım kendinizi geliştirin, sözünüzün adam olma! İkide bir mahkeme kurmak, ikide bir sert tavırlar içine girmek bize yakışmaz! Sizi zorla getirmedik. Geliyorsanız, o zaman parti-

mizin özüne inin. Verilmiş sözlerle bağlı olmayanlar halkın hangi davasına bağlı olabilirler kendini çizgi dahilinde tutamayanlar hangi devrimci çizgiye başarı şansı verebilir-

soyleme cesaretinde bulunuyorlar. İnsan biraz düşümlü. Böyle bir şey mümkün olmaz. Bu türden insanlar kendilerini bile yönetemez, idare edemez. Peki halkı nasıl yönetecek-

halkın arasına girmek olmaz. Halk bize bağlıdır, bu doğru. Halk, sözlerimize inanarak sizlere de saygı göstermektedir. Bu doğru ama, istenilen tarzda katıyın olmaz. Sizlerin yapacağı, etkilerimizden doğru yararlanmak olmalıdır. Halka hizmet, bu yaklaşımlarımızla olmaz. Tutumunuz doğru değildir. Bu akliniz artık bir kenara bırakın! PKK'nin etkilerine dayanarak halkın arasına gireceksiniz, ağıla yapacaksınız! Bırakın bunu. Biz hiçbir zaman buna izin vermiyoruz.

Halka hizmet, büyük bir hizmettir. Bilinçli olmayan, sorumluluk duymayan bir kişi, halk arasında tek bir adım dahi atamaz. Biz, halkımızın nezdinde büyük bir çalışmayla büyük olanaklar yarattık. Bu, bizim başarımızdır, Sizin değil. Sizler de bunu yapın. Ne yapıyorsanız yapın ama, halka böyle bakma hakkını kendinizde bulmayınız. Kim ki, PKK adına halkın arasına girmek istiyorsa, gerilladan daha fazla büyük bir devrimci olmalıdır. Savaşta ki savaşımdan daha fazla savaşımlı bilmeli ve bunu yapabilmelidir..."

"...Neden kişilikler silik, neden kavgacı olamıyorsunuz? Neden kelimenin tipik anlamıyla bir gafil olmaktadır kurtulamıyorsunuz, yanbaşındaki ihanete bir darbe indiremiyorsunuz? Mutlak üzerine gidilmesi gereken onur görevi, şeref görevi üzerine neden gidemiyorsunuz? Gücsüz ve çaresizsiniz, neden? Bu durumda neden utanmıyorsunuz?..."

İlerir? Veremeyecekleri açık.

Evvel, bunlar halk üzerinde otorite olma sevdasını güdüyorlar, öyle mi? Aramızda memur olmak istiyorlar. Bu çok yanlış bir yaklaşım. Olacak şey değil. Mücadele edemiyorlar, bir görevi yerine getiremiyorlar, ama halk arasında çalışmak istediklerini

ilerir? Bunlar, halkı tanıma kudretine bile sahip değiller, ancak olsa olsa halkın başına bela oluyorlar.

Biz, önünüzde tecrübelerimizi yığdığımız çindiri ki, bugün halk sizleri biraz dinliyor. Öte yandan tecrübeler edinsiniz diye, sizleri halkın arasına gönderiyoruz. Başka niyetlerle

haikn ne olduğunuzu biliyor musunuz? Bunu bilmeden hiçbir şey yapamayacağınızı bilmiyor musunuz? Biriniz böyle yapıyor, diğeriniz şöyle, olmaz bul Sosyalistik nedir? Sosyalist olmak büyük fedakarlık gerektirir. Bazıları alçak çıkıyor her şey üstü etmeye soyunuyor. Yoksa siz de mi böyle yapma sevdasındasınız? Bakın, Sovyetler Birliğinde de böyle oldu. Yetmiş yıllık sosyalizmi bir güncle yitkiler. Siz de mi böyle yapmak istiyorsunuz? Hayır, bu olmaz! Siz bunun için buraya geliyorsunuz. Burada bulunmadaki amacınız, yapmaktır, inşa etmektir, öyle değil mi?

Kendinizi de, bizi de incitmemiz. İzmeyin. Halkın davası, basit dava değildir. Halkın içindeki bir konuşma, halka sesleniş, basit görülemez. Fakat siz iki sözü birlikte söyleyince duruma bile değilsiniz. Bu halinizle, halkın sizi dinleyeceğini sanıyorsanız, yanlıyorsunuz. Halkı bilmek, tanımak gerekir.

İnsan sınırlarını bilmeli, neyin ne olduğunu anlamalıdır. Mücadele edemiyorsanız, ama halk içinde faaliyet yürütmek istiyorsanız! Olmaz bu. Peki sen o zaman neden bile geldin? Niçin bunu yapıyorsun? Çekin gicin yanımızdan, siz belâ misiniz? Halkın üzerinde dilediğini uzatacak! Halk için bu ne yapmalı? Bir şey yapıyorsunuz, ileri bir adım almıyorsunuz, nedir istediğiniz?

Ne yapmamak isteniyor? "Ders göreceğiz, sonra köle faaliyetine gideceğiz" diyorlar. Sen dersini ne za-

man alacaksın ki? Böyle ders alınamaz. Partiyi geliyorsun, çıkartırsın, konuşturursun vazgeçtin! Biz de bir sınıf mücadelesini vardır. Sınıf mücadelesinin olduğu yerde, bu oyunlara müsaade edilemez. Bundan sonuçlar çıkarmak gerekir. Ama geliyorsunuz başımıza bela oluyorsunuz, kendinizi yere atıyorsunuz, "partide yer edimlik istiyorsun" diyorsunuz. PKK'de kim yer alabilir? Kendini inşa eden!.. Sen ne kadar bunu yapabildin ki! Geliyorsun inanç yok, çaba yok... Her şey sahtekar, her şey kur yundan ibaret. Sen bize kurnazlık yapamazsın! Böyle olmaz! Halkı devrimciye de ağılır, sizlyor, kendin yerlere atıyor. Kendine gel! Bu kararı bze vermek! Bz sadece elinden tuttuk, güçlendirdik. Ama tüm bunları sat da demedik.

Savaşcasak savaş, usulüne göre savaş. Ağılamak ve kurnazlık olmaz. Bunları bilmek lazım. Ya o açıl ol, "niyetim başka" der! Bu da iyidir, dürüst olunmalıdır. Bu kadar yıl hareket safılandınsın, peki şimdiye kadar neyin beklentisi içindeydiniz? Hasta mısın? İyi olmanın şeyleri mi yapmak istiyorsun? Bunun için mi yanımızdasın? Sen kimi kandıracağsın? Bunu kabul etmeyeceğiz, bilmiş olursun!

Parti sahipsiz değildir. Halk sahipsiz değildir. Parti bu halkın öncü kuvvetidir. Elbette ki Parti halkı, halkın yaşamını koruyacaktır. Yanlış hesaplar yapılmasın. Halk üzerinde nınamaya fırsat veremeyeceğiz. Yapamıyorsan yapma. Bizi diğer partiler gibi anlamışsınız! Nasıl anlıyorsunuz ania! Bizim partimiz işte böyledir, işine gelsin! Bize bu yanlışları yaklaşmayın.

Bundan böyle dürüst ve samimice PKKyı yürütmek istiyor musunuz? O zaman kendinizi pratikte kanıtlayın. Dostumuzsanız, bizde mücadele böyledir. Bundan yanlış sonuçlara girmeyin. Yaşam ve mücadeleyle oynamaz. Kaldı ki, bunu yapamazsınız da. Gerçek nedir? Böylece bir kez daha gerçek açığa çıkmıştır. Hep zarar vermiyorsunuz, Peki bundan olumlu sonuç çıkarmayacak mısınız? Yılıarca partiyi, kendinize zarar vermiyorsunuz. Bunu yapmayın. Bundan böyle gücünüz varsa, buna inanıyorsanız, parti safılarında dürüstçe yürüyün.

Bakin, yine de parti sizi affıyıyor. Parti olmazsa, zaten siz ölürsünüz. Parti olmazsa, birbirinize gidersiniz, birbirinizi vurursunuz, birbirinizi kaçırdınız. Tedbiri olmalı bile beceremiyorsunuz. Rastgele yapıyorsunuz: insanları vuruyor, kaçırtıyorsunuz. Bu nedir? Buna iyi açan neden açık değil mi? Sahadetlerin ne den açık değil mi? Hala da gerçeği kavramaya ulaşamıyorsunuz. Peki ne olacağız? Biriniz şöyle kaçacak, diğeri böyle... Kaçma çare mi? Böyle savaş mı olur? Bir bu yana, diğeri şu yana kaçacak, herkes böyle mi olacak? Böyle olursa, ülkede bir kişi bile kalabilir mi? Ülke kalır mı? Halk kalır mı? Kaçmak çare değildir. Ülke, halk gerçekliği sadece bunları la konabilir, gerçek budur. Sanılan anlamazsak, ortada hiçbir şey kalmaz.

Birinin aklı böyle, diğerinin şöyle. Kendilerine nedenler icat ediyorlar. Bu icatları düşmanın eseridir. Yüzde

yüz bu böyledir. Düşmanın gerçeği burada egmenidir. Kalkıyorsunuz, her şeyi rakem, "biz hala düştünüz" diyorsunuz. Düşüştük böyle olmaz. Bilişli olacakmış. Düşmanımıza karşı savaşmış bilecektiniz. Başka türlü düşüştük olmaz. Bunu mutlaka kavramanız gerekir.

Şuçluluk yumaklanı olmuştunuz. Kolay kolay sokup doğrultuyorsunuz. İnsan öncelikle kendisini suçlu konumdan çıkarın, hakkın ve adaletin yoluna koşun. Sözümlü, eylemini buna göre planlar. Adam ölmez kolay değildir.

Dolaylı da olsa bu konuya daha açıklık getirmek için, ihanet ve gaffet nedir, hain ve gafil kimdir, sorunuza açıklık getirmek istiyorum.

İhaneti bütün yönleriyle açığa çıkarmak ve buna karşı mücadele vermek görevimizdir

Hainlik, kendi toplumsal ve milli gerçeklere, onu isgal etmeye, tel-hemeye, bastırma, sömürmeye, imha ve istila etmeye yönelen dusman diye tabir edebileceğimiz guce itaat etmek üzere kendi gerçek

den süzülüp gelyorsunuz. Birkaç istisna durumu deęistirmez. Ve bu hepimiz için geçerlidir..

Neden kişilerlik siliş, neden kav-gacı olamıyorsunuz? Neden kelime-nin tipik anlamıyla bir gafil olmanın kurtulamıyorsunuz, yanbaşınızda ihanete bir darbe indirmiyorsu-nuz? Mutlak zerrele gıdılması gere-ken onur görevi, şeref görevi üzeri-ne neden gıdımıyorsunuz? Güçsüz ve çaresizsiniz, neden? Bu durum-da neden utanmıyorsunuz? Neyi-niz var? sanki şerefleri insanlarımız-sınız gibi neye dayanarak yaşıyor-sunuz? Bu gücü nereden buluyor-sunuz? Oysa ben yedi yaşımdan beri kendimi yakalayıp buraya getir-işim. Halen utanıcından başımı kaldıramıyorum. Ve siz hiç de hayırlı bir gelişmenin sahibi olmadığınız halde sanki çok şerefliyşiniz gibi yaşıyorsunuz; gulyorsunuz, konu-su-yorsunuz, istediğiniz her şeyi ya-pıyorsunuz.

Yanlış! Bu bir hanlık olmayabilir ama, bir gafil durumunu ifade e-di-yor. Düşmanla ne kadar savaş-tınız, düşmanınız ve onun tarihini ta-nıdınız mı, gücünü harf ettiniz mi, ve-nin neresi? Bu sorulara verilecek cevaplarınız yok. Bu kadar hainin kol gezdiği bir ülkede, bu kadar gafilin egemen olduğu bir ortamda

Bunlar ülkemize gelirken ne bir da-vetie almışları ne de bir hakları-hukukları vardı. Sadece islam aşkına demelirdi. Kaldı ki, o za-manlarda bizim halkımız da az-çok is-lamlaşmıştı. Gerekeceği işi müslu-man yapmak dediği Bunlar belirten sözümüne "Allahın parisi" adı altında namuslu insanları katledilen akla getirmemek mümkün mü? Allahın parisi midir. Hizbullah midir, işte o, karanın-ihanetin parisi-dir. Yüzyılları orçağak mantıklı, ısgalı ve işbirlikli ihanetin parisi-dir.

Türk egemenlik çok açık söyle-di: "Ben başka halkların ülkelerini ve kendilerini fethetmek için varım, dün-ya nızımı için varım." Vuruyor, boyun eğmeyei edgirtmek için ne lazımsa onu yapıyor. Bu onun görevidir. Kendi-sine böylesi bir tarihi rol düşmüş; "müslümanlık da, Allah da bunu is-tiyor" diyor. Sanılmasın ki, tarih boyunca Türklerle bağlantılı olanlar dışında başka hanler yoktur. Bir yığın istilacı vardır ve bu istilacıların hepsi de kendi hanleri yaratmıştı. Tarihini tanıdığı ve eski zamanlarıdan beri bu böyledir. Tarihini, sınıflı top-larının doğuşuyla -kı, bu topraklar-da başladığı göz önüne getirilirse- kendi ısgalleriyle birlikte hep bir işbirlikli çevre yaratmaya özen gös-termiştir. Sümerlere kadar gider, bel-ki de daha bilmediğimiz kadar eski-lere gider. Mezopotamya'yı ısgal et-mişler. Yakın çevrelerinde bir işbir-liçli tabaka, han bir tabaka oluş-turmuşlar. Ve onun egemenliği altın-da, dağlarda sıkışmış asiret toplulu-kları biçiminde yaşayan toplulukları bunu tamamlamışlar. ısgalci kente gelir hakim olur. Toprak bey çoğun-lukta onun işbirlikli çevresidir. Dağlardaki asiret tesli de az-çok bu çevreye ırtibatlıdır. Neredeyse bu, bir kısır döngü halinde günümüze kadar gelir. Yani o Mezopotamya'nın ilk şehir devletlerinde tatalım Pers-le, Romalılara, İskender'e ve müslu-man Araplara kadar böylesine bir ısgal yaşamıştır. Kendi ulusal-toplumsal gerçekliğinde ısgal ve işbirlikçilik kökleşerek, egemen yaşam biçimi haline getirilerek sür-dürülmek istendi. Gerçekten tarihi temeli en eski olan bir ihanet duru-muna karşı karşıyayız. Neredeyse bu hainle yaşam biçimi olağan bir yaşam biçimiymiş gibi kabul edil-miştir.

Türk egemenliğini özel bir ye-re ırtırtmış, halihazırda ihaneti Türk egemenlik sisteminde bağı olarak ayakta durmasından ılen ge-lmektedir. Dokuz yüzyıl öncesinde başlayan Türk ısgal ve istila seferle-ri, Kürdistan'da ihanetin kalımleri gelişmesinde önemli bir yere sahi-ptir. Türk feodalitesinden Selçuklu ve daha sonra Osmanlı Türk feodal sultanlarıyla gıdıştırdığı işlişler iha-netin en dallı-budaklı gelişme döne-midir. Buna bir de müslümanlık yal-lası vurularak, müslümanlığı özü-ne kadar ısgalcinin istediği biçim-de değistirmekten gen kalmadılar. Kürtlük, Türk kimliği ılgılı ne varsa, bundan uzaklaşmışı yararlık sayar. Bir ara Türk halkı için de bu durum geçerliydi. Türk asiretleri ılgılı yükselen beyler, sultanlar, kendileri-ni Türklükten uzaklaştırdıkları o-randa yarıyor sayıyorlar. Türk halkı-ne işe, cahl olarak değerlendiren-lerdi. Bu, bızde daha yoğunudur. Türk dilinden, kültüründen, bütünüyle ulusal-toplumsal gerçekliğinden soyutlanarak kendine başka kışe ismi-lendi, başka orf-adetler ve gele-nekler-kültürler özümsetildiği oran-da kendisini yarıyor sayıyor, ılen sayıyor. Bu durumundan da "guru" duyuyor.

İhanetin gelişme felsefesi bızde böyle; yani bundan utanç değil, "gu-rur" duyuyor. Tabii ki, bunun güce

de ılışkısı var. Devletler daha çok ıslam ve Türk intilekleri; Arab, ıslam, Türk intilekleri devlet gücüne ulaşmak için. Şimdi de öyle değil mi? "Kürtlükten ne kadar uzakla-şsın, o kadar devlet kışpında ye-rim vardır" diyor. Hikmet Çetin he-men akış gelmektedir. Kamran İnan hemen akış gelmektedir. Bunlar, kradan daha kracı Türkçü beşirler. Eski çağlardan orta çağlara ka-dar bu aynen böyledir. O zamanlar Kürt beyleri, asiret resleri, ıslam kışve altında Araplara, Farslıya ve Türkiye özenirler. Ve ıslamın-den tatalım ızlenne kadar değis-tikleri oranda büyüyordular. Resile-ri garantili oluyordu, bu da ılen için para demekti, toprak demekti, insan-lar üzerinde egemenlik demekti.

Deđidim gibi, bunun temeli daha ılıkçağda almıştı. Şimdi han neden bu kadar boldur, ihanet neden bu kadar kapsamlıdır? Bütün bu soru-ların cevabını bir tarihi bakış açısı içinde rahatlıkla kavramak mümkün-dür. İhanet bir yaşam yoludur bur-da. Ne kadar hanlıkte gelişsin o kadar zenginleşsin; sömürgec devlet katında o kadar yerm olur! Ve herkes buna alışış ve bunun için yarış ediyorsa, o zaman bu yarışın ne kadar etkili olacağı açıktır. Do-layısıyla, yüzyıllardan beri, hatta bin-yıllardan beri süren bu yarış süreci-ni ne kadar aleyhte geleceği ve ihanetin dal-budak salacağı, kap-sam kazanacağı kenedilğinden an-laşılır. Yani Kürt gerçeğinde ihanet yolu zenginleşsin, gücünmennin yoludur. Kendi ulusal kimliğinde, toplumsal gerçekliğinde koptuğun oranda zenginleşsin, güc sahibi olursun, yerm olur!

Devlet kapitalizmi, ısgalcinin, sö-mürgecinin, emperyalistin yanında, ABD'nin yanından kimin kıymetli fa-zıladır, işi göz önüne getirelim. Ve tabii ki ihanetin bızde sonuçları vardır, hainlerin yaptığı bazı işler vardır. Onlar para alırken, güc sahibi olur-ken bunu karşılıksız yapmazlar. Nas-il yaparlar? Tamamen topraklarını, halklarını, onun tüm ulusal özellikle-rini hor görürler, ıken ederler, "bö-le bir şey yoktur" derler, "chahidiler" derler, "aşağı tabakadandır" derler. Sürekli ırtbas ederler ve kendileri-nin yaptığını yuce bir iş olduğunu, en yucarcası olduğunu, kendi ko-nularını sürekli olumlaştırtarak propaganda ediler. Zaten çoğu da bu amaçla eğitimlerdir. Yani sömür-geciler, ısgalçılar, emperyalistler on-la-ra güc verirken, kendi toprakları-na karşı güc görevi vermişlerdir: "Siz bir hiçmişiz, sizin savunulacak fa-zıa özğürlük değerleniriz yok. Eryn, yok olun." Onlara bunun için para ve güc veriyorlar. Topraklarına karşı, halklarına karşı; ıalıştırmak için hal-ta asiretlerine karşı; ıalıştırmak için veriyorlar. Bunun için kullanan hain-ler, Bunlar diger bir deyişle ağındır-lar. Ağındı kendi halkı, asiretli, ulusal kimliği ılgılı yapıyorlar. Ve pa-ken de kendi öz kımlelerini basit ve hor görürler, kımlelerini ıken eder-ler. Hanlık ve ahanlık görevlerini böyle yenne getirirler. Yüzyıllardan beridir bu hep böyledir. Parayı al-ırlar, daha çok ayan yetiştirirler. Güc alırlar, zorla birçok kişiyi iha-nete sürüklemeye. Ben tarih bızde örneklere fazla açmak istemiyorum. Tarih okuyanlar bilirler, tarih baştan sona böylesiyle doludur. Bir ıldırıs: Bitlis bir ülkeyi, beylikler yoluyla Osmanlı sultanına nasıl peşkes çekmiş? Bir M. Kemal döneminde o asiret resleri, beyler, şeyher nas-il ıalışı yapıp, bir toplumu -hem de hiçbir şey vermedin- imhaya açık hale getirecek genç Türk burju-vazisine satmışlardır. Yüzlerce isim sayılabiliriz.

Fakat artık günümüze gelelim.

Bızde daha çok da günümüz ılgilendir. Daha dün Kamran İnan'ın Kürdistan'da örgütlediği Kürt ayanlığı, önce Adalet Partisi içinde, Demok-rat Partide günümüzde de ANAP içinde geliştirdi. Onun muhalefete düşmesiyle birlikte bu sefer de onun yerine sözumona sosyal-de-mokrat Hikmet Çet'inler geldi. Onun babası da zaten ıslanlar dö-nemimde. "Şu da diredi, şü de asıl-sın" diye idam istilam hazırlıyordu. Evet, bunun onu PKKY ve en ka-pasımı tecrit politikasını uygulamala-dı ama, Orta Asya Türklüğü uğruna müthiş ıalıştı, PKK aleyhte müthiş

"...Gerçeklerden habersiz olma, cehennemde gelişmelerden habersiz olma, mutlak üzerine yürünmesi gereken gerçeklerden habersiz olma bir gaffet durumunu ifade eder.

En kutsal değerler çiğneniyor, mutlaka bir şeyler yapmak gerekiyor; o başını bile kaldırmı bakmaz, tenezzül etmez, bunlar benim için gerekiciz" der.

Bu tipik bir gaffet durumu..."

çalıştı. Ve bir Kürttür bu. Süalesi en büyük han, kendisi en büyük hain-dir. Liceli olan bu hain bir de Kürt geçiniyor. Bunlar şu anda devletten katinda ihaneti, sadece örgütleniyen değil, bir Türkten bile daha başanlı Türk olan, ihanet, yastan adamları-
der. Talabani'nin Kürte soruları-na dahi ılgilice karşılık veriyor.

Hikmet Çetin müthiş ıalışıyor. Eskiden Kamran İnan işi ıalışı-yordu. Bunları daha çok Avrupa'ya karşı kullanyordular ve bunlar da burularda cılt atıyor. İşte "Kürt" Kamran Amerika'yı, Avrupa'yı, "Ben Kürtüm. Türkiye böyle böyle yaşa-mak istiyoruz" diye ıken etti. Hikmet Çetin de şimdi, "Ben de Kürdüm ve Türkiye böyle böyle yaşamak ist-i-yorum. Kürtler aslı vatanlardır. Hiçbir şey istemiyorlar" diyor. Yani emperyalist felfelendiren, belki kapitalist mantık gereği art niyetli de olsa, "Kürtler için de bazı insan hakları gerekmez mi" diye düşünilecek-leri korkusuyla, bunu bile ortadan kaldırmak için ıalışıyor bu ki "Kürt". Ben örnek olması kabilinden bu iki ismi söylüyorum. Bunlar gibi binler-cesi var. Bir tanesi de Diyarbakır. Bu da bılırsınız Mehmet Kahra-man; insan hakları bakanı yapılmış Diyarbakır'da her gün cinayetler işleniyor, insan haklarına en büyük saldırı Diyarbakır'dadır. Fakat bu kadar sadece, "bakin benim gibi bir Kürdü insan hakları bakanı yaptılar. Ne güzel. Bakın ne güzel geçi-nyoruz". Bu şekilde bir halkı utanmadan temsil etme şerefizi-şini gösteriyor. Bir halk yok oluyor. Biraz direnemeye kalandığı birtakım şeyler var, ılen imha ediliyor. Ve bu

ılgından kopan, ona ters düşen ve ona karşı savaslanlara verilen ad oluyor. Han işe, bunu temsil eden kişiyi deniyor.

Gaffet işe, bu yoz kımlik kadar, ona karşı savasmanın ve ona alet olan, hanlık sürup giderken kıtlı kı-ırdırmayın, rahatsız de kende ne olup biten için biçiminde kendine soru sormayan, sırtıstı uzanıp, "iyi yaşıyorum" ve hatta "özgürüm" diye kendini kandırın, bu temelde günü-nü gün eden, bir halkın bir toplumun yerm bir ulusun aleyhine gelişmeler geçirmeyen, her şeyi aynı gözükile bakan, "öyle de olur, böyle de olur" diyen, "genle ağıam, gide-ne paşam" diyen, mühim olanı yu-kurtarmak diye köseyi dönmek ola-rak gören lutuma denilir ve bunu temsil eden, yaşıyan kişilere de gafil denilir.

Bu tanımın gereklerine baktı-ğımızda, ülkemizin toplumsal ve ulusal gerçekliğine indirgiğimizde, ezici bir çoğunluğun gafil, haini oynadığını, ihanet ve gaffet yaşıdığını görürüz. Ve bu temelde, gaffetin ve hainliğin en bol olduğu bir ülkedir bizim ülkemiz. Başka bir ulusal-top-lumsal gerçeklik içinde bızmi ka-dar hanlık ve gaffetlik sanmıyorum söz konusu olsun. Bu yalnız gün-ümüzde de değil, bütün tarih baştan aşığı ihanetin ve gaffetin, hainin ve gaffilin egemen olduğu bir tarih biç-iminde gelişiyor.

Çok acıdır ama, dolaylı da olsa vurgulayalım ki, siz de gaffetin ve ihanetin çocukları-sınız. Onların için-

neler yapabiliyorsunuz? Hiç şüphesiz bir ihanet, bir gaffet egemense, tabii ki sizlere de yüklenmenin anla-mı vardır. Çünkü onun yarınları, du-rumundasını ve etkileriyle büyü-müşsünüz. Bütün bunları güçlü sa-vasçılığa neden yok açamadığınız-na açıklik getirmek için söy-lüyorum. Büyük savasçılık, büyük tutkular, büyük düşünceleri ve ol-duğunda da affedilir olanla olmayanı görüp değerlendirendir. Sadece o-nunla yetinemez. Onun için örgütü işleme, büyük ıalışmaları başarma işe bu temelde ıleni yapanlarıdır büyük savasçılar. Bu iş ıışlerin ke-narından bile geçmiyorsunuz. Ülke-mizdeki insan manzaralarına ba-kıyoruz, yaşamlarına bakıyoruz, bir defa esit ediyoruz, ırgeniyoruz. Bu nefret ve ırgenme durumunu hiç almazsa kendimde gidermek için bu eyleme girerim. Oysa siz bu ırençliklerle koyun koynuna yaşı-yorsunuz, hoşunuza gıdıyor. Bu du-rumdan gördükten sonra utanıyorusu-nuz, fakat bu durumu değistirmeye çok ııdasınız.

Devrimci maskeli hanlık, yurtse-ver maskeli hanlık nasıldır? Özgür-lük adı altında en büyük gaffetler, hanler kımirdir? Bu konuyu bızde daha açmakta yarar var. Daha çok da PKK'nın saydı duyulması gere-ken cabalarına ve özgür kişiliklerine bakılabilir bunu göstermek lazım. Egemen Türk tipi ıizenme geldiği gibi, birçok halkın, birçok ülkenin de üzerine gıtmıştır. Başka ülke halkları bir yana, bız kendimize bakalım.

"Kürt" de insan hakları bakanı. Biri dışişleri bakanıdır dünyayı kandırır, bu da insan hakları bakanıdır, dünyayı bir de bu yönüyle kandırıyor. M. Kemal de böyle iki "Kürdü" Lozan'a göndermedi mi? Bunlar büyük ihanet örnekleridir. Resmi düzeyi yansıttığı için bunları belirtiyorum. Daha katmerlileri, daha dalı-budaklıları da var. Bunu bir yaşam biçimi, egemen yaşam biçimi haline getirenler var.

Türk egemenliğinin günümüzde mutlak anlamda Kürt ulusal toplumsal kurtuluş hedeflerine karşı topyekün bir savaş yürüttüğü tartışmasızdır. Bunu her gün başbakanı da söyler, cumhurbaşkanı da söyler, genelkurmay da söyler. Yüzürlar-dan beri yapıyorlar, yapmaya da devam edecekler. Bu onların işi, istila, sömürgeleştirme, imha görevidir. Eskiden istila seferleriyle yapıyorlardı, şimdi özel savaş seferleriyle yapıyorlar.

Peki bu savaşta Kürt ihanetinin durumu nedir? Ona daha da detaylı bakalım. Kürt gerçeği içinden çıkan birisi resmi düzeyle irtibatlı ve giderek buna hizmet ediyorsa, bu ihanettir dedik. Tanım böyle. Bu, özel savaşta hizmet eden herkes için geçerlidir. Bir bakkalı bir işgalci su-baya, polise, eğere rahatlıkla eşya satıyorsa, vicdani sızlamadan bunu yapıyorsa, o da ihanete buluşmştır. Başka ülkelerde, işgalcinin askeri-ne bir şey satmayı aşşallık bir iş sayıyorlar. Bizdeki orta kesim, küçük-burjuva kesim ise "sömürgeç güçler biraz daha çoğalsın da daha fazla satışs" diye düşünür. Hem de gö-nüllü "beyim, paşam" diyerek, yalvararak... Bunun ruhu ihanete buluşmştır değil de nedir? Üstelik en masu-ma-ne kesimlerdir bunlar.

Bir de ihanetin hizmetine gir-meye çalışanlara bakalım. O köy korucuları tepeden savasıyor; resmi partilerde görev alarak da bir savaş yürütüyorlar. Resmi partileri Kürdistan'da oturtmak isteyenler var. Bu sömürgeç partilere hizmet edenle-re bakalım. Onlara hain değil de ne diyeceğiz? Dahası, devletten bir iş koparmak için yarış yapanlar var. Sömürgecileri ileri götüren, bunlara yalvaranlar, bunlara küçük bir maaş karşılığında kendini satanlar var, öğretmenler var, küçük memurlar var. Türk devletine kızmadan, yüzü kızarmadan hizmet edenler hainlik sınırında yaşamıyorlarsa nerede yaşıyorlar, niye yaşıyorlar? Özgürlük müdür, yurtseverlik midir yaşıdık-ları? Dersim'i hatırlayalım. Dersim ezilip bıldırdikten sonra, bütün genç-lik devlet kademelerine alırdı. En iyi memurlar şimdi Dersimlidir. Bun-ları şimdi dürtür, özgür, demokrat in-sanları midir, yoksa katliamın teme-linde ihanete çekilmiş kesimler mi-dir? Gerçeğe adını doğru koymak lazım. Böyle bir gaffet, böyle bir iha-net sömürgeciye, işgalciye, istila-cıya bağlı değil midir? Çok açık ki bağıdır. Ona sahiplik eden Türk egemenidir, devletidir. Ve onları Kürdistan'da örgütleyen, ayakla tutan bunlardır. Bunların felsefelerine bir bakalım: Devlete ne kadar yarar-lıysan, devlet de seni o kadar yük-seltir! Kendi toplumunu, ulusal kim-liğini ne kadar her görürsen, inkar edersen, o kadar çağdas, o kadar ilerici olursun! Tabii bunun sonucu da devletten para almaktır, devletin gücünü arkasına almaktır. Çıkar için yapıyorlar bunu.

Her gün buna yenileri katılıyor. İşbirlikçileri ve ihanet eskiden Bo-tan'da zayıftı. PKK'nın girişti iş birli-kte, en ucra köşede ki aşiret reisleri ke kendini Ankara'da buldu, helikopter seyahatlerine başladı. Şimdi çoğuna Akdeniz, Ege sahillerinde yer ver-mişler. Sözüm ona onlara yaşam gös-

teriyorlar. Bunları bu sahalardan ko-parıp kazanıyorlar. Bu ihanet değil de nedir? Sadece 12 Eylül dö-ne-minde onbinlercesi bu ihanet yolu-na çıktı. Tabii hepsi de bunu para için yapıyor. Para Türk egemeninin elinde, güc onun elinde. Gücü kulla-nıyor, parayı kullanıyor, bunları ken-

az olur ama, bizde çok yaygın olarak kullanılmak isteniyor.

Kendine demokrat, özgürlükçü, sosyalist diyen bazı partiler var. Av-rupa'da on yıldır sürüp duruyorlar. Güya özgürlükçü ve sosyalist yolu benimsediklerini söylüyorlar. Halkı ile bir bağlantısı yok. Düşmanına

"...İşgalci işgalcidir; istediğini yapar, yaşar, düşünür ve yaptırır. Hain haindir; ihaneti düşünür, yaşar, yaşatır. Gafil de gafilidir: o da gaffeti kader olarak beller, ona inanır, bir hayatı vardır, yaşar gider. Bir de bunlara karşı olan yurtseverler cephesi, devrimciler cephesi, savaşçılar cephesi, militanlar cephesi olarak tabir edebileceğimiz kupta yer alanlara bakalım. Az-çok her türlü işgalciye, istilacıya, sömürgeciye, emperyaliste karşıdır. Bunların her türlü işbirlikçilerine karşıdır. Tamam karşıyız. Şimdiye kadar da tartıştık, düşündük, örgütlendik, eylem de yaptık. Ama buna rağmen niye bir gafil kadar, bir hain kadar, bir işgalci kadar etkili değilsiniz?"

dine çekiyor. Fakat içinden gittikleri halka bakın, bu topraklara bakın. Gerçekten nefes alamaz durumda bir halk, harabeye çevrilmiş bir ülke

herhangi bir fiske vurdugu dahı yok. Demokrat olmak büyük savaş gerektirir. En çok da işbirlikçileri karşı savaş gerektirir. Yani bu "demokra-

yalizme her türlü yaltaklanmayı yapar, kendilerini maskeleymeye çalışarak yaşamaya çalışıyorlar. Para emperyalistlerden geliyor, güç de on-larda. Türk egemenleri az veriyor. Az verenden çok verene koşuyorlar. Ve bir de bu sahte ve maskeli isimlere emperyalistler daha fazla yer ver-iyor. Türkiye vermiyor. Bunları kırtı-larını verdiklerini de kabul ediyorlar. "Ne güzel, iki taraftan da alıyoruz" diyorlar. İlk iş olarak da onlerine PKK'yı koyuyorlar. "Despotizm, anti-demokratizm, Stalinizm..." Sucula suçlayabildikleri kadar! Çunku para geliyor, olanaklar tanınıyor. Hele Türk egemenleri de bunlara Ankara'da yer de verince, bundan daha iy-i bir meslek düşünülebilir mi! Eski-den bresk alıyorlardı, şimdi daha fazla alıyorlar, ne diye kapsamlı bir iha-neti geliştirme-sinler! İhaneti kap-samını ne diye emperyalizme bağ-lamaya kalkmışlardır! Kaldı ki gere-kini yapacaklar. Ve bunun adına da diplomatik faaliyet, uluslararası iş-li-kler faaliyeti diyorlar. Bu dupeduz hainlikler! Hem de ispatı hainlik.

Emperyalistler ve sömürgeçlik senin ülkeni kabul ediyor mu, halkını kabul ediyor mu? Hayır! İmha ve tasfiye politikası yürütülüyor değil mi? Evet yürütülüyor. Bre hain -gafil de demiyoruz onlara -düşmanın so-zumuna adına hareket ettirgin halkı-na, onun ulusal kimliğini böyle sal-dırırken, sen nasıl "ben diplomatik yapıyorum" diyebilirsin? Kürdistan diplomatlığı, bu mudur? Hayır! Bu dupeduz şahsı çıkarları için yeni iha-net kaplarını aralamak ve bunlara

Biraz şeker, biraz goturdular. Bir ha-rını yurttuğu mesleğini karşılığın-ancak bu kadardı. Ama Türk özel savaş yürütülüyor, anlam tanıyor. Bu durum onun umurunda mı? O cebini doldurdu mu, karnesi şifresi mi yeter

Bunlar maskeli hainlerdir. Fakat maalesef maskeleri tanı yılmadığı için, maskelerinden dolayı para des-tiği ve arkalarında da devletler olduğu için güçludürler. Bu güçleri olduğu için sistemi örgütlemeleri de vardır. İhanet biraz da kurum-laşmıştır. Dolayısıyla halkın ihanete buluşmasını; zor olmuştur. Güney Kürdistan hikayesi nedir? İhanetin ve ihanete buluşmanın hikayesidir. Brakalim Güney Kürdistanı, Kuzey Kürdistan'da da cumhuriyet tarihi boyunca ihanet çok daha sistemi-geştirilmiştir. Bizde ihanete kos-mak ilencilik sayılmaz. En büyük ihanet, gemisini kurtaran kapları veya iş bitiren adam olmak demek tir. Toplumunu, onun emecilerin-soyup söğana çevirip, ülkesini hara-beye çevirip, ne varsa alıp İstanbul'a kurar; İzmir'e götürüp fabrika kurar; bürokrat olur, sözümda de-let adam olur. Bu adamlara, sen ha-kin ve ülkeni ne hale getirdin diyen birisi de kızmaz. Ve hatta bunlara "bravo ne kadar da gelişti" demir ve onerir. Kürt gerçekliğini inkarı bundan kopus, ne karşı faaliyetle-re bulunma egemen. Ve işçi kım-se-nin kolay kolay karşısına çıkamay-acağı, brakalim karşısına çıkmay-acağı, doğru duruşta açıklağa daha kavu-latılamayacağı bir husustur. Sen bu-lara hain değil de ne diyeceksin paşam diyeceksin, işbilen işbitten diyeceksin, ulkumun de şahit e-fendisi, agası, ressi ve şeyhi mi-yeceksin? Bir de din kışesi altına da halkı biraz da bu yönle kandırıyor.

Gerçekten insan bunları du-rumunu değerlendiren, çim çı-kiyor. Çunku yaptıkları tablo çok ka-ranliktir, çok hainane ve çok kapsamlı ihaneti bulun yönleriyle açığa çık-ar-mak görevimizdir. İhanetin kapsamlı-sı, tarihi gelişmesini ve onun tipik temsilcilerini, direkt yurttuclerini resmi ve gayri resmi sorumluları-nı tehlikeli hain ajanları, küçük ajan-ların hepsini yerli yerinde oturtmak temel devrimci görevlerden birisi du-yur. Şimdi teori, daha çok ihanetin teorisi olmalıdır, ihanetin teorisine karşı, devrimci teorini açıklamak ol-malıdır. Anlayış ve yaşam düzeyinde hain yaşamın nasıl olduğunu ortaya koyarken, öte yandan biz nasıl yaşamalıyız diye bir soru ortaya at-ık. Sizi nasıl yaşamalıyız diye çok-ça değindirdik bir husus var. Bunu daha iyi kavramak açısından hain-nasıl bir şey, hain yaşantısından na-sıl etkilensin-siz sorularına yanıt ver-memiz gerekiyor.

Hainane bir yaşam var. Bastan aşağı, gerceğten günümüzde kadar hainane yaşamı temsil edenler var. Ruhundan tutulam da yığıldı ebi-seye kadar, bu yaşamı temsil eden-ler var. Bunu kurumsallaştıran, bunun ovğunu yapanlar var. Bunun ör-gütçülüğü, propagandasılığı yan-ların var. Şimdi hayatınzı ortaya koymuşsunuz, bu güzel bir şey. İha-netin kapsamlı bir değerlendirmesi, hainlerin kapsamlı bir teshiri ve on-lara karşı amansız bir kin-nefret siz-de gelişirse, hayatınız ortaya koy-manızın bir anlamı olabilir.

Evet, yıllardır biz de uğraşıyoruz. Tarihi ve toplumsal kapsamlı de iha-net nasıl gelişti, hain kimdi, nasıl yaşıyor, suçları nasıl geliştiriyor ve ku-rumsallaştırıyor? İşte bunları açıklığa kavuşturmak istedik. Ve Manifesto-da bunu söyledik: "PKK'nın temel taktığı anlaşılması kışkı ve kurumları karşı; şiddetli temel alıyır." Bu isabetti bir değerlendirmedir. Bu değeri-lendirme, bundan 15 yıl önce bir

Bunda hainlerin hiç mi payı yok?

Her halka karşı ihanetin bir ya-şam şekli olarak benimsenilmek istenmesi vardır. Peki bizde niye kim-se ihanetin teorisini ve pratiğini şim-diye kadar açıklayamamıştır? Gün-ku sözüm ona konuşan-okuyan ay-dınlar ağırlıklı olarak ihanet tabakası içinde bulunuyorlardı. da ondan. Kendi konumlarına hain damgası vuramazlardı. Çunku devletlen bes-leniyorlar, çunku işbirlikçilikle yaşı-maları sürdürüyorlar. Bu duruma ha-inlik demezler, onun teorisini yap-mazlar, pratik yaşamlarını lanetle-miyorlar. Bunlar açık ve resmi hainler-dir. Bir de devrimci, yurtsever, de-mokrat maskeli olanlar vardır. Öze-likle çağımızda, ulusal kurtuluşun, ulusların bağımsızlığı ve özgür-lüğünün bu kadar geliştiği bir dön-em-de, yine demokratların bu kadar iler-lediği bir dönemde klasik hain sta-tüsü yaşamak zorlaşıyor ve iha-net giderek renk değiştiriyor, külf değiştiriyor; maskeli olan biçimini tercih ediyor. Farklı maskeler, kılıflar altında yurtseverlik, özgürlükçülük, demokratik ve hatta sosyalistik maskesi altında kendini yaşatmak istiyor. Bu durum dünya genelinde

tim" diyen sahtekarlara karşı en büyük savaş; verdigin oranda de-

kaplanmaktadır. Bunu şimdi demokra-sı maskesiyle yapıyorlar. Çunku asıl

"..Savaşa ya düşman seni bastırır, yenilgiye uğratır ya da sen bastırır-sın, zafere gidersin. Orta yolu var mıdır savaşın? Gerçek savaşta oyun yoktur. Belki tiyatrodan olabilir ama, gerçek savaşta ya sen onu vurursun ya da o seni. Arkadaşlarımız genellikle savaşı bir oyun durumuna getirmişler. TC ordan kılıç sakırdatıyor ikide bir, bizimkiler de, 'biz buradayız' diyor ve bu tarafından sakırdatıyorlar. Bu bir tiyatro oyunu olabilir ama, savaş olamaz..."

mokratsın. Bu "özgürlükçüler, sosyalistler" aslında sosyalizmin de, özgürlüğün de öünü en çok kapatan-lardır. Onlara karşı mücadele ver-digin oranda özgürlük yolunda, so-syalizm yolunda olursun. Ama bunlar, bu kelimeleri kullanarak ve emper-

parayı bu kelime getiriyor. İrak'a demokrasi, Türkiye'ye demokrasi... PKK'ya da, "bırak ulusalı, mücade-leyi bırak, devrimi ve sınıhı kurtu-luşçuluğu bırak. Ankara ya git, orada demokrasi gelişiyor" diyorlar. Bakıyorsun 500 bin dolar alırdı

taktik olarak belirttik. Bu yaşamı izlemek istiyorduk, daha öncesinden de biz bu yaşama açıldık. İhanet adım adım kendini hissettirirken, biz bu yaşamdan çekildik, çir durduk. Buluşmak isteyenler oldu, ama biz buluşmak istemedik. Devrimci böyle birkaç genel bilgi edindik dediler. Çok egemen ve etkili olan hanane yaşamı fark etmek; çok kötü kokuyor, çok çirkin ve çok kara bir yüzü deriyi uzaklaşmak, mümkünse savasmak. Bütün tarihi gelişimimiz de bu yönüldü. Hain yaşamı kokusundan, sekindinden anla, ama buluşma. Bunu, zamanına göre işini yapma ve gücümüzü göre karşı koyma ile bütünleştirmek öneldir. PKK'nin önderlik geçgemi, bu yönüne özümselediniz. Büyük aykırılığımız ihanetlerdi. Bunun nasıl olduğunu hikayesini derslerde görürsünüz. Bunlar bir ülkeye "yoktur" dediler, bunu ispatlamaya çalıştılar. Hatta herkese de kabul ettirmişlerdi. Böyle bir halk, onun ulus kimliğini ve toplumsal kimliğini yok sayıyorlardı. "Acaba öyle mi" sorusu ile bu işe başladık. Herkes buna,

bilmelidir, bilmek durumundadır. İhanetten kopmadan, haince bir yaşamdan kopmadan, ihanete buluşarak mümkünse yurtseverliğe sığınmaz ve onula çeliriz; demokratikliğe sığınmaz. Yurtseverlik, demokratiklik, hele hele sosyalistlik tamtanına ihanetinin bütün ölçütleri ile, resmi ve gayri-resmî açıklarıyla savasmayı gerektirir. Onların yaşamına öykünmeyin, onları taklit etmeyin değil, tam tersine lanetleyin, fırsat buldukça darbe vurmaya geçin. Kılar. Bunu yapmayan hiç kimse hangi maskeli takarsa taksin "ben yurtseverim, demokratım" diyemez. Ve bu göremlük buluşma yerine getirilmelidir ki, bu yüce kelimeler kırılık aracı, hainlik aracı olmaktan kurtulsun.

**Çizgi ve parti adamı
olmak demek,
sadece ihaneti ezmek değil,
gafletle de parçalamak
demektir**

**"...Gaflet, ihaneti
yüreğine oturtma
ışidir. Gaflet,
cehennem azabı
içinde olan halkın
durumuna seyirci
kalmak
durumudur.
Siz de biraz
böylesiniz.
Düşman ve
hainler
her şeyi dayatıyor,
halk her türlü
azabı yaşıyor;
siz bunun üzerine
sigara
tüttürüyorsunuz,
rahatınız.
Bu gafillik
değil de nedir?"**

"evet öyledir" dediginde, bu sadece, "öyle midir" diye soru sorduk. Devrimci sürecimiz bu sorular ile başladı.

Şimdi ihanetin tarihini daha fazla açmak istemiyoruz. Şüphesiz kitaplar yazmak gerekir. Kürtistan'daki ihanet üzerine kitaplar yeni yeni yazılacaktır. Özellikle hainlerin yaşamı ve maskeleri bütün yönleriyle açığa çıkarılacaktır. Hain maskelerinde ve hain kendini en iyi, en güzel, en haklı ve en becerikli diye göstermiştir. Neşteri vuracağı ve maskeli düşüncesi; çirkin suratını, bütün hainane karanlık işleri, çevirdiği dolapları, o sahte yaşamı, bir ülkeye, bir halka mal olan yaşamını, dünyanın çirkinliğini, rezilliğini temsil etmesini teorik kitaplarda, romanlarda, hikayelerde, anılarda, röportajlarda elde getirecek tarzda dev gibi bir aydınlattırma görevimiz vardır. Ben yöntem itibarıyla derz üzerinde durdum. Olayı daha kapsamlı araştırma-inceleme ve daha çok da günümüzdeki durumların dergilerinde de görevimiz vardır. Bu göremlük buluşma bir tarzda, sadece partiler tarafından değil, gerçek yurtseverler tarafından, derdest demokratlar tarafından da yerine getirilmelidir. Başka türlü yurtseverliği, demokratlığı yapılmayacağını herkes

böyle gider mi? Nasıl böyle gelmiş, niye böyle gitsin? Bakın analarınız-babalalarınız, çevrenize bakın, hatta kendinize bakın, "ben kendimi yaşıyorum" demiyor musunuz? Sen kaçta kaç kendini yaşıyorsun? Nasıl yaşadığının, neyi yaşadığının farkında mısın? Bazılarınız edebiyat yapmaktaydınız. Kitap yazmak istiyordunuz. Ama kendi yaşamınızın bile uzağında mısınız. Bir grup edebiyatçı

**"...Biz hainlerin yolunu sonuna kadar
kapatmanın hareketiyiz. Düşmanın da
her türlü işgaline gücümüzün sonuna
kadar karşı koymanın hareketiyiz.
Ve bu da aynı zamanda kendi insanı,
ulusal, toplumsal kimliğine bağlı olmanın,
ona tekrar dönmeyi, onu özümsemenin,
onu özgürleştirmenin yoludur. Bu yolun
hareketiyiz biz. Böyle karşı koyma
hareketi kadar, böyle yönelme,
benimsenme, özümseme ve amansız
yürümenin, savaşmanın hareketiyiz..."**

buraya gelseydik, onları da cebelleşecektik. Başka ülkelerin de devrimci edebiyatçıları var; halkına, ülkesine yakıştırdıkları var, yakıştırmadıkları var. Bizde gafillik görmeyle birlikte gelir. Hatta "ilerlilik" diye sunulur.

Sonuç; bizim yaşadığımızda bir arpa boyu kadar uylu almadık, bir hiç olma durumunda kendisini ifade eder. Neden silkiniz, yüzeyseliniz, ölgünsüz, ölgünsüz ve fazla devrimci gelmiyorsunuz? Gafillizsiniz de ondan.

Gaflet nedir, gafil kimdir? Bu soruya vereceğiniz cevap, kendi kimliğine vereceğiniz karşılıktır. İhanetin gafletle ilişkisi yok mu? Vardır! İşgalciler, istilacılar, hainler ve işbirlikçiler öyle, halkı talan ederken ve kendilerine göre bir yaşamı tutturken, buna karşı durması gerekenler eğer sessiz kalırsa, eğer "bana ne" derse, eğer her şey böyle elinden kaçıp giderken o hep günü kurtarmak isterse, neyi kurtarırsa, bir kemiyi de kurtarsa buna da bin sürük derse ve ayal ayal bakarsa, aptal aptal yaşamla ilgilenirse o bir gafildir. Ve maalesef ülkemiz bu gafillerle doludur.

Gaflet doğayla bir yaşam mıdır? Rahatlıkla söyleneceklerimiz gereken bir yaşam biçimi midir? Sanmıyorum. Çünkü ne maddi ve ne de manevi açıdan doyuruyor, başkasına muhtaç etmekten kurtarıyor. Gittikçe daha da sıkıştıyor, inkarlaşıyor, uşaklaşıyor ve beş paraya hainlere, sömürgecilere satılacak bir nesne haline geliyor.

Bunlar tahinen habersiz, ulustan habersiz, ulusun gerçekliğinden habersiz, dünyadan habersizler. Kim bunlar, niye yaşıyorlar? Nefret ettim bunların günlük yaşamından. Bir baktım, iki baktım. Ümut yoktu bu insanlardan. Günlü mü kurtarıyorlar, kendilerini mi kurtarıyorlar? Kurtuluşun böyle olacağını inanmadım. Bunların ciddi bir yaşam planları bile yok. Bir gün çalışıyorlar, on gün yatıyorlar. Ama başkalarına tapınıyorlar. Dört elle sarılıyorlar bu yaşama, gafil yaşamlara. Tepki duyudum. Red edile alternatif yaşam biçimini oluşturudum.

Demek ihanete buluşmak kadar gafletle de yaşamamak, gafletle de bir yaşam biçimi olarak benimsemek çok etkili bir devrimleştirme tarzının gereğidir. Bunu diğerlerine kadar yayılamayacakları anlamlar, gafillikle karşı karşıyalar. Gafil kimdir, büyük gafiller kimlerdir? Bel-

ki de vatan adına halk adına bir şeyler yapıyor muydunuz? Kendi kendinizi kapıtarlar büyük gafiller olabilir. Bu maskeliler dediklerinin bir kısmı hain, bir kısmı gafil olabilir. Eğer direkt düşmanla ilişkisi varsa haindir. Yok, iyi niyetlice bir şeyler yaptığını sanıyorsa bu bir gafildir; büyük gafildir. Maalesef hainler, haince bu gafillerden fazlasıyla var. En azından hainler tarafından, sömürgeciler ta-

Bu soruyu soruyorum size şimdi. PKK tarihi büyük dirençler tarihi, büyük özgürlük savaşçılarının tarihidir, ama bu rağmen bu eleştiri yapıyor. Bu durumunza gafilden ne farkınız var? En son yolladığınız talimatı şu hususla yazıldı: "Sizin yürettiğiniz savaşçılık, özellikle onun komuta düzeyi, eğer bu durumu aşmazsa, gafletle ihanetin sınırına yaklaşmaz. Ve ben de buna el atmayacağım. Buna hoşgörülu bakmayacağım. Kendinizi aldatabilirsiniz ama, beni aldatamazsınız. Sizin komutanlık adına, savaşçılık adına yaşadıklarınızı tasvip edemiyorum. Yani tecrübenin var benim de. Bir ihanete, gafletle karşı çıkış durumum var. Bir savaşçılık, mücadeleci durumum var. Sizininki hiç karşılamıyorum. Bana göre iyi savamıyorsunuz. Yaşamınız bana hiç de çekici gelmiyor. Kendinizi bana zorla mı kabul ettireceksiniz? Ben duyulmuş insanım. Ruhumu şimdiye kadar her türlü yabancılardan, yaşama elvermeyen her türlü şeylerden arındırdım. Yarı duyarlıyım, bilinçliyim, tecrübeliyim. Fakat sizin bana pek iç açıcı gelmiyor. Çalışıyorsunuz, fedai gibisiniz, fedakarsınız, cesaretlisiniz, fakat tarzınız fazla sonu alıcı değil.

Bunu her gün tekrarlıyorum. Şimdiye kadar siz tasdim, sorumluluklarınızı üstlendim. Kesinlikle sözden sıkıldığımı, biktığımı dolay söyleyemiyorum ama, sizin savaş tarzınıza bana basarmada, koparmada, sarırmada, velhasıl adım adım zafere getirmede pek yeterli gelmiyor. Ve içinde yenilgi görüyorum. Bir de kendinizi bu savaşçılığa inandırıp gitmişsiniz. Yenilgi, başarısızlık olduğunda halde, "zafar çığışındayız" deyip kendinizi kandırıyorsunuz. İşte burada gaflet durumu duyuluyor. Parti içinde gaflet, partinin savaş çığışında gaflet, partinin komuta çığışında gaflet... Tecrübenin dayanarak, düşmanın bakmaya bile cesaret edemediği, onun korkmasına, çekmesine yol açan bir hainlik sorumlusu olarak diyorum ki, durumunuz zafere getirmeye yetmiyor. Yitmediği gibi, gaflet nedeniyle birçok değerin kaybına yol açabilir. Ve işte buna yol açabilecek parti içindeki kişiliği, yaşam tarzına, komuta tarzına ben onay vermem. Günlük eleştirilerim bu temelde geliyor. Siz daha önceki konuşmalarınızda kabul görmeyen yaşam tarzınızın ne olduğunu, devrimci yaşam tarzının nasıl gelişmesi gerektiğini açık. Bu bir anlamda, parti içinde gelişen hain ve gafletle tavır almaktı. Dahası, bir tasfiyeciliği yaşayıp da farkında bile ol-

**"...Ben insan gücünün kendi
olumsuzluklarını yenmeye yetmeyeceğini
sanmıyorum. Ve yine bir kişinin,
düşmanın sınırsız ve haksız
uygulamalarına karşı bir şey
yapamayacağına inanmıyorum. İhanetçi
kişilikli yaşam, gafil kişilikli yaşam sizin
yakanızı fena yakalamış ve bunu bir türlü
brakmıyorsunuz, bırakamıyorsunuz.
Normal bir şey değil! Bu durumunuzun
olağan karşılanabilecek bir durum
olduğunu iddia ediyorsanız eğer,
gerekesinin anlatın, biz de normal
karşıyalalım..."**

türlü işbirlikçilerine karşıdır. Tamam karşışız. Şimdiye kadar da tartıştık, düşündük, örgütledik, eylem de yaptık. Ama buna rağmen niye bir gafil kadar, bir hain kadar, bir işgalci kadar etkili değilsiniz? Neden daha etkin olarak karşı durmuyorsunuz?

mayanlar var; kendini de koruyamıyor, üstelik savaşçılığı sanıyor. Bir hiç yüzünden birçok değerin imhasına yol açıyor, hesap verme gereğini bile duymuyor. Bu gafillik değil de nedir?

Şimdi PKK'nın savaş tarzına ba-

kalım. Bana bu işten anlamadığımı söyleyemezsiniz. Anlarım, duyuram ve tepkilerim de, anında tepki gösteririm. Bütün bunlara dayanarak söyleyebilirim. Sizin yaşam tarzınız, savaş tarzınız duruma kurtarmaz.

Parti içinde gaffetle yaşamak, parti

reket kabiliyetim sınırlandırmış. Ben Don Kişotluk yapamam ya! Elime kılıç alıp hudutları içeri girsem, bu Don Kişotluk olur. İşlerim biraz daha farklı geliştirilecek durumda. Bir sukastı, çok olamam, çünkü bir halkın umudu bağlanmış bize. Ona değer

bugünü değil, geleceği de kurtardım" diyecekler durumda değildim. Taktik kademesi bile işleri bu sağlamlıkta ele almayı. Ele alsam muthis olur. Böyle ele alsam, birakılm komutanlığı, general olur. Yani bütün işlere hukmeden kişi general olur. Fakat adam bir mangay bile yönetmeyecek durumdur; alay komutanlığı işliyor. Bu, bizim ilkel militeyetçilerin devlet başkanlığına özenmelerine benzeyir biraz da.

Bir kader midir peki gaffetle yaşamak? Başka bir yaşam biçimi düşümleriz mi? Başka bir çalışma tarzı, savaş tarzı hiç mi mümkün değil? Bakın tarhe, bütün halkların onderlerini yaşamına, tutkularına, planperspektiflerine, tedbirlerine bakın; bir de düşmanınıza bakın. Günlük olarak işleri nasıl başarıyorlar. Plan, disiplin, yürütme işlerine bakın... Haine bakın. Hain kendini nasıl yaşıyor? Hatta gaffe bakın. Köylü kurnazlığını, küçük-burjuva kurnazlığını nasıl kurtarmaya çalışıyor? Devrimci aptallık midir? Bu tehlikeli görüşürüm çoğunuzun yaşamında. Bana anormal geliyor. Kendime bakıyorum. Ben kendimden mi şüphe edeyim, sizden mi? Ben varım diyorum, ölmüldüm, bir şeyler yapmış diyorum. Peki ya siz? Sıradan bir halk üyesi misiniz, sıradan savaşçı mısınız, yoksul militan mısınız, komutan mısınız? İnsani düşündüğü durumunuz. Hainliğe, gaffetle buluşma gibi görünüyorsunuz. Kendinizi neleştirmiyorsunuz? Özellikle devrimci safında, parti safında, ordu safında işler nasıl olur, işe nasıl hakim oluyor, bilemiyorsunuz. Kendim bilirim, karşılaştırmış, tam yürütme gücü haline gelmiş olmak gerekiyor. Peki siz öyle misiniz? Öyle değilseniz ya neye yararsınız? İhanet bu kadar büyük ve kapsamlı, gaffet bu kadar çekilmez bir durum. Peki sizin derinliğiniz, komutanlığınız nasıl? O da çekilmez bir durumdur.

layabilirsiniz. İhanetle, gaffetle ve de düşmanla savaşmak, özde ve biçimde bir militan çığıne gelmek, militan yaşama gelmek mümkün. Öfkelenize bakıyorum, tutkularınıza bakıyorum, mimiklerinize bakıyorum, çok zavallı görüyorum. Her konuşmanız beni öfkeliyor. Yürüyüşünüz bile doğru-dürüst değil. Bunları söylerken, biçime önem verin demiyorum. Gerçekliği anlamamız için söylüyorum. Bu kadar savasçı var. Orada her gün savasılıyor. Yeterli görüyorsunuz. Benim kendi düşüncelerim var. Bunlar da düşmana karşı ayakta kalabilmek ve yenilmezmiş olüçlerdir. Halk için bunları esas almak zorundayım. Çünkü halk kurultayını sevmeyiz. Sizi değil, beni esas alıyord.

Bizler milyonlara gaffetle yaşamayız. Biz hainlerin yolunu sonuna kadar kapatmın hareketleyiz. Düşmanın da her türlü işgaline gücümüzün sonuna kadar karşı koyamın hareketleyiz. Ve bu da aynı zamanda kendi insani, ulusal, toplum sal kimliğine bağlı olmanın, ona tekrar dönmeyi, onu özümsemeyi, onu özleştirilmeyi yoldur. Bu yolun hareketiyiz biz. Böyle karşı koyan hareketi kadar, böyle yönelme, benimsenme, özümseme ve aman siz yürümenin, savaşmanın hareketiyiz. Eğer şimdiye kadar anlamadıysanız, size çok açık anlatayım. Değil karşı koyacak değeri değeri etkisi altında kalmay ve onları yaşama; tam tersine nefret etme, içtirme, ırsal bulunduz mu canına okuma ve öz değeri değeri dönme, benimsenme, sevmeye, sayma, yüceltme, kurtarma, özleştirilme olmalıdır; bunun için amansız savaş olmalıdır. Bu yaşam tarzının anlaşılacak kadar hiçbir yanı yoktur. Anlaşılması ve karar alınması şartına atılmamak için, elini attığı her görevi koptarmamak için hiçbir neden de yok. Gaffet tam yaktınız mı, ihanetli bütün diyalogi etkisiyle bağlanmız kestiniz mi? Düş-

zaferden başka, başını adınılarını almakta başka bir soy düşünmezler, yapmazlar, bu temelde yürürler ve başarırlar.

Gaffet ve ihanetin her türlüünü bilince çıkaralım ve mahkum edelim!

Önemli olan bütün anlatılmıların kişiye indirgenmesidir. Kürdistan'daki ihanet ve gaffet üzerine baz örnekleri ve ipuçları, kendinize uygulamanız için veriyorum. Bu önemli. Değerlendirmelere yüzeyel yaklaşmayın. Sanıyorum siz değerlendirmeleri kişiliğinize uygulamada oldukça sorunsuz ve "bana ne" havası içindesiniz. Öyle olmayı! Düşmanın hiçbir gerekçe ile haklı gösterilemez, başarı şansı verilemez, gereken her türlü uygulamaları karşısında yenik olma durumunu yaşıyorsunuz. İşte ben bunun nedenlerini açıklamaya çalışıyorum.

Düşmanın tahrip ettiği, aslında bir kolemeden daha onur kırıcı veya paramparça olmuş, sefil, kendi başına bela olmuş bir kişilik ortamında ancak bu söz konuşulabilir. Ve bu ortamdan da biz sorumlu. Bunu anlayacak. Bu kadar ders dinleyecek, çıktığınız sahalarda düşman sınırı da olsa durdurma gücünü gösteremeyeceksiniz... Bunun gaffetle, ihanetle ilişkisi biraz koy-maya çalıştık. Tabii yalnız bununla izah edilemez. Ama yine etkileri vardır. Düşman bu kadar vuruyor, düşman bu kadar zorlu çalışıyor, hain bu kadar sonuç alıyor, gaffet öküde bu kadar yasıyor, hiç umrunda bile değil. Bu olmaz! Eğer gerçekten samimiyse, pratik ya-samı biraz farklı gelişimi farklı gelişmek zorundadır.

Benim çevremde bu kadar insanın gelişmesine şahsiyorum. Biz bunu çok yaşıyoruz. Biz küçük bir grup idik, benim yanımda yetişen arkadaşlar çok saygılıydılar, çok saygıdeğerler. Sımdiki klerde ulusalı yanı epey gelişkindir. Anlam veremiyorum. Kendilerini bir şey mi sanıyorlar? Ama insan düşmana karşı ne yaptığını, ne başardığını bakarak kendine bir anlam verir. Bu çok açık, tartışmaz bile gerekisiz. Savaş meydanlarına inceklin, eline imkan, fırsat verilecek ve sen kurtulanı yapacak yaş ve eni kurtulda kullanacaklar. Bu mantıklı değil. Bunun normal kabul eden kişiyi biz kabul etmeyiz. Kimse kendini bu biçimde bae dayatmamalıdır. Ben insan gücünün kendi olumsuzluklarını yenmeye yetmeyeceğini sanıyorum. Ve yine bir kişiyi, düşmanın sırsız ve haksız uygulamalarına karşı bir şey yapamayacağını inanmıyorum. İhanetçi kişiliği yaşam, gaffet kişiliği yaşamı; yani yakanız fena yakalım ve bunu bir türlü bırakamayız, bırakamıyorsunuz. Normal bir şey değil! Bu durumunuz olan karşılana bilecek bir durum olduğunu iddia ediyorsanız eğer, gerekcesini anlatın, biz de normal karşılayalım.

Çok hayali, insanı problemlerimiz var. Sizi hiç olmasa kendi temel sorunlarınıza anlama fırsatını sunmak istiyorum. Ben size, kendinizi yere atı demedim. Bunu biz söylemedik. Bizim cabalarımız tümü bu olumsuzluğu, şerifiziği düzeltmek içindir. Mümkünse, başınızı biraz dik tutmayı sağlayabilmektir. Şimdi siz bunun anlamını bile doğru kavramadan ve hiç orali olmadan yaşıyorsunuz. Eskiden daha çok bilirdi egemen olduğu için en kötüsü oldu. Biraksak, çoğu

dişında yaşamaktan az tehlikeli değildir. "Parti içindeyiz, savasıyoruz, zafeler pek o kadar önemli değil, elbet bir gün sağlanır" demek büyük bir gaffetlik, gaffet durumdur. Günlük kuratılabilirsen belki, ama zafere kestirelirdin mi? Zafere içtiğin planın, perspektifin, hazırlığın, örgütlenmenin, yolun-yöntemin, tedbirin tam yapılmış mı? Sizde birakılm bu sorulara cevap veremeyi, bu soruları somuta gereğini düşünme bile yok. Bugünü kurtardık ya, çeker bir de sigarasını, yapar birkaç demagogi, sohbet, "oh bitti buş" der. Ben kendimi öyle sizin gibi kandıramam. Sen aptal teneki olablarsın. Sen zaten lümpenlikle başlanmışsındır, lümpenlikte götürmek istiyorsun. Ben buna alet olmam. Yaşam belki senin için haydan gelmiş huya göre. Ben yaşama bağliym ve halen kopmamışım. Sen düşmandan habersiz olablarsın. Ama düşman benim için iddia yüküldür, yaşamımı savunmak durumundayım. Bu sözlerin anlamı şudur: Savasta ya düşman seni bastırır, yenilgiye uğratır ya sen bastırırın, zafere girersin. Orta yolu var midir savasın? Gerçek savasta oyun yoktu. Belki iyatroda olablarmı ama, gerçek savasta ya sen son vurusunu da o seni. Arkadaşlarımız genellikle sa-vası bir oyun durumuna getirmişler. TC ordan kılıç şakırdatıyor, kide bir, bizmikiler de "bu buradayız" diyor ve bu taraftan şakırdatıyor. Bu bir iyatro oyunu olablarmı ama, savas olmaz.

Evet, bütün uyarılarımıza rağmen partinin durumu budur. Küçümsemiyor çabalar, çabalarınız. Bunlara rağmen iyatrolik durumlar söz konusudur. Bu gaffetli değil de nedir? Biraksak kendi haline, yıllar geçecek, yeniden kıpırdanma gereği bile duyuyacak. Üstelik elinde silah da var. Don Kişot bile yıl değirmenine böyle saldırıyordu, biraz daha cidiydi. Evet, Don Kişofa saygı duyuyorum. O elinde kılıç yıl değirmenine saldırırken an azından ciddi savasçılığı sanıyordum. Bizimkilerde o ciddiyet bile yok. Neden işi ordu kuramıyorsunuz, işi savas planınız yok? Don Kişot ortaçağda bir şovalye-ydi, yeni çağa yenildi, fakat romanlara konu oldu. Bizmikiler acaba ondan daha mı farklılar? Muthis eleştirilerin, uyarıların oldu. Ve halen de bir şey yok. Yani, yaptığınızı sıradan bir savasçılar olarak görüyoruz. Ben yapılmamışa böbürlenmiyorum. Na nusu biraz kurtardık ama, nanyorum. Veya kurtarmaya çalıştığını sanıyorum. Elmden gelen budur diyordum. Fazla mevzilerim yok veya ha-

vermek zorundayım. Don Kişofa işlere girmek, girmek. Fakat yine de saygı duyulması gereken bir tarzda yapıyoruz. Şimdi bana nefes nefese mi dersiniz, bütün gücü, ola- nağı seferber etme mi dersiniz, bu- gün yaşamı odak noktası haline ge- tirme mi dersiniz... Eskiden bir-kişi sigara içerdim, buraya gelirken ona da bırakırm. Eskiden bir kişi kahveye giderdim, lokantaya giderdim, bak- tım onunla oluyorum, ona da bırakırm. Yaşam duyguları bütünüyle bu işe adandı. Nefes alı verme bile bu iş- teydi. Bizmikilerde bakıyorum bu te- melde, savasçılığı nasıl değeri- leniyorlar, kendilerini nasıl değeri- leniyorlar! "Suçlu duruma düştük, gaffet! duruma düştük" diyorlar. Olmaz!

Gaffetle ne kadar kötü oldu- ğunu orlaya koyduk, ihanetle bağ- lanışını orlaya koyduk. Gaffet, iha- neti yüreğine oturtma işidir. Gaffet, cehennem azabı içinde olan hal- kın yaşamına seyirci kalmak duru- mudur. Siz de biraz boylesiniz. Düş- man ve hainler her şeyi dayatıyor, halk her türlü azabı yaşıyor; siz bunun üzerine sigara tütüyorsunuz, ra- hatsınız. Bu gaffetli değil de nedir? Madem devrimciyiz, halkın dev- rimci önderleriyse, onun han- derine care bulunduz? Eğitimi, örgütlemesi yok, propagandası yok, savasılması yok, ordusunu kurma yok, ordusunu savasımı yok. Öyle- yse siz neyin devrimcisiniz? Eğer, "ben memur olmak istiyorum" diyorsanız, memur haindir, memur işbirlikçisi ve sizin tutulduğunuz bürokratikler orada geçerlidir. Bu tavır PKK de geçerli olabilir mi? Yine her şeyi olurluna bırakarak "PKK de yaşıyarm" demek gaffetlik olur. Eğer parti içinde, ordaşamda siz bu ka- dar zayıf kalıyorsanız bunu nedeni çok açıktır: İhanetle, gaffetle bağ- larıdır. Görevleri görmede zayıf, ele al- mada zayıf, sonucu başlamada za- yıfslan sen galissin. Ne diye beni uğraştırıyorsunuz? "Önderliğe bağ- liyız, çığıye bağliyız" diyorsun. E- ğer serseri değilsen, bağliye böyle mi bakın?

Bakın, ben ölüme de kabul et- mem. Yani önderliğe bağli olmak, öyle ucuz demek değildir. Yaşama bağliktır, ölüme değil. Ve bu da başardığın değer. Bütün komuta ka- demenize bakalım. Kendi haline bi- rakılsa hepsinin başına gelecek olan, klasik tarihimize yasağıdır, her tür direnmenin başına geleni anımsdır. Hiçbirisi örgütün genelini, bütün stratejik-taktik gereklerini de göz önüne getirerek, "ben sadece

"...Unutmayın, yenilmiş olandan, yenilmezliğe yol açan kişilik burada yaratılmaya çalışılıyor. Bu farkı unutmayın. Bu farkı unutmayın ki, kendimizi aldatmayalım. Yenilen kişilik vardır, fakat yeniden yaratılmak için fırsat da yakalanmıştır. O zaman kıymetini bilelim. Bunu size anlatmaya çalışıyorum..."

"Savasmaya geldik, ordusavmaya geldik" diyorsanız, bu sözlerle alay etmemelisiniz ve önderlik gerçekçiyi çarpıtmamalısınız. "Babam büyüktür ben de büyüğüm, aşiretim büyüktür ben de o oranda büyüğüm" demek büyük bir aldatmadır değil midir? Bir şeyin ardını kendinize takmak, öyle olduğunu anlamla gelmez. O tari- hi kahramanlara benzemek için güc- sünüz. Tarih kahramanlarını an- larken kendinize yaklaşıyorsunuz. Bu da adına layık olmamıza bir gaffet du- rumudur.

"Ben PKK ye geldim, PKK li ol- dum, bir şey bitti" diyorsunuz. Biz bile hala PKK ni nereden başla- yıp nerede tamamlanması gerektiğini kestiremiyoruz. Siz nasıl bir günde PKK li oldunuz? Biz kendimize da- ha tam PKK liyiz diyemiyoruz. Siz bu işi nasıl hallettiniz? Dedim ya, adını kendisine yaktırmış, kendisini de öyle sanıyor. Yani simlere, lalalara bakarak öz tanımlanmış. Bunu sanmak gaffetli ve bu sizde yaygın- dır. Aşılması gerekir. Bakın, küçük çocuklar değilsiniz, büyümüşsünüz. Öyle fazla da yıpranmışsınız, bi- raz enerjiniz de var. Beyin ve bilek gücünüzü çalıştırarsanız bence bu- rada aldıklarınıza özü de tamam-

mana öfkemiz yok mu? Değerleri benimsenmeye yüksek mi? İhanetle lanet edin, gaffetle lanet edin. O za- man başarınız. Başarmak için bir neden var mı?

Bir diğer görüviz de aldamak- ı ve aldatmaktır. Çığızı adamı olmak demek, parti adamı olmak demek, hareket adamı olmak de- mek temel doğru şekilde sapas- ıyılam yürümek demektir aynı za- manında. Anızından hainlerin tutku- ıı kadar tutkularını olmak, an azın- dan gaffetli yaşamı düşünkünü- ıı kadar sizin özgür yaşama düşün- ıünlüğünü olmak. Onların kurnazlı- ıı kadar kurnazlığını olmalı diyorduz.

Özgür yaşamın yolu, düşmanla- ına karşı olduğu kadar dostlarla- ına karşı davranışları gerektirir de bi- lemek, onunla da yetinememek, sırsız bir yaralama pratiği içinde olmak ve zafere zorlayan bir çalışma tarzının sahibi olmaktadır geçer. Bizim tarzı- ımız budur. Başarmak tarzı budur. Siz- de tek seçeneğiniz, olmazsa olmaz- ıı kabilinde tek seçeneğiniz, yaşam tarzınız, savasma tarzınız, kazanma tarzınız budur. Bütün çalışmaları- ızın, bütün mücadeleniz bu tarzı egemen kılın, gerekcesiz başarı kesindir. Ve bu yolun yolcuları da

bunu ömrüboyu yaşar, yaşar. Ben sizin bu özelliklerini alet edim. Siz kendi insanı davanızı ifade edip de bir şey diyemiyorsunuz. Müthiş sorunlarınız var, borçlarınız var, kendi insanlığını kurtarmazın işi nefes bile alamayacak bir durumdasınız. Aldırmayın!

Bazıları gidiyorlar: bütün yapıtları, Kürdistanın sıkışmış yaşam koşullarında PKK sallarında biraz nefes almak oluyor. PKK bu mudur? Biz PKK'yı böyle mi yaşıyoruz? Dilleri yoku, dil verdik. Biraz kişiliklerini kuvvetlendirdik. Şimdi kendilerini yaşamaya çalışıyorlar. Eskiden bir yığıltı meselesi vardı. Gerçekten halklar daha klan-kabile halindeken bile yığıltıye yüksek değer verirdi. Daha yığıltı duyusuna kadar öldürülmüş ve namussuzluğu kadar gelişmişlik, kan bir bile olsa esef etmek, letir etmek mümkün değil. İnsanlar yığıltı olmasın belim. Bunları zor bela tutuyoruz. Sanık benim hatırım için devrim yapıyor! Biraz şerefizin, onurunuz varsa, çalışmaya bunu ispatlamak zorundasınız. Bunun benimle alakası yok. Namussuzluğu yikmanız için söylüyorum. Rezil durumdasınız, lileket bir durumu yaşıyorsunuz. Benimle alakasız var! Ben de inadına kendimi kurtarmak istiyorum. Butun yaptığımı, vcdamı karşı hesabımı biraz iyi verebilirim. Fakat adam olmayınlar da vardır.

Bu sahadan birçok insan gönderdik. Başaracaklarını inanmıştık. Şimdi kendime de biraz kıyıyorum. Durmadan kendilerini de, bizi de aldatıyorlar. İnsan bir şeref sözü verince, banı sonunu getirir. Buradaki zamanın bir anlamı vardır, söylenen sözlerin bir anlamı vardır. Kendinizi bir işlere doğru verin. Gider, elleriniz ayaklarınız birbirine dolarsa, kendinizi ölüme yitirirsiniz, burada sorumluluktan bahsedilebilir mi? Bir de yaşam sevdalarından bahsedilir, kim saygı gösterir bunlara? Böyleline bir yaşamın içinde saygı var mı ki!

Butun bunlar arasında bizim vermek istediklerimizin özünü. Fakat kendine her türlü saygısızlığı yakıştıranlar, her türlü sahte anlayış içinde yüzenler, avuntılar, avuntılar çoktur. Biz, bu batağa bu kadar girmeye, bu sözsüzlüğe bu kadar aşmaya karşı büyük bir hesap sorma hareketiyiz. Bu anlayış sizde ne kadar gelişmiş? Neyle uzlaştığınızın farkında mısınız? Kötülikle, her türlü olumsuzlukla yan yana, koyun koyuna olduğunuz fark ediyor musunuz? Bu mümin bile kendini her gün temiz tutmaya çalışır. Kendi kuralarını içinde yapıyor bunu. Siz de özgüç göstericesiniz. Ben bir yaşam tarzıdır, görev de değil. Görev biraz daha değısktir. Biliyorum, yaşamın önüne koyduğumuz şeyler zor. Fakat eğer insan amacının büyüklüğünü esas alıyorsa, üstesinden gelinebilecek hiçbir şey yoktur. Bu gerçeği değerdendirlemizde görebir münkündür.

PKK, denilince dil bir harekettir, büyüklüğü olan bir harekettir. Sadece bilimsel değil, aynı zamanda ulusalıdır. Eger samimiyesiz, pariyi. Parti Önderliğine, şehitlere, direnişlere söz vermenin; önce kendinizi söz verin.

Siz yaşamı çok yanlış ele almışsınız. Yönelimler, tutkuları, eğilimleri çok yanlış ele alıyorsunuz. Sizi doğrultu adını yapmaya çalışıyoruz. Fakat bunu anlıyorsunuz. Çok çabuk biliyorsunuz, edebiliyorsunuz. Aslında tuttuğunuz koparmalısınız. Siz ise tam tersine, var olan değerleri de çarçur ediyorsunuz. Öyleleri var ki, yetersizlikleriyle yoldaşlarını şahadedine yol açıyor: üzerine bir

tas soğuk su içiyor. Bu adamdın ne anlırsın? Bu adam komutan olsa, önder olsa kaç para eder!

Bu anlatığım hususlar, butun bunlara açıklık getirmek içindir. Hatıratını ilgilendirir, iliklerini kadar sızı ilgilendirir.

Burada birinci adam, ikinci adam olmak isteyenler de çıktı. Guya ben engel olmusum! Hiç olmasa bir çorbayı kurtaracak caba sahibi ol-saıdır, yine bir şey demezdik. Hır-sızı sefil, lanetli bir oluşumun ürünü... Ve gozumuzun içine baka baka bu tutumu sürdürüyorlar. Fakat kolektif çabaya gelme, orgüte gelme yok. Yine de bunlara sabırla katlan-dık.

Fakat sanmıyorum siz koklu ihanet, gaffeti yaşıyasınız ve bundan da bir çıkarınız olsun. Buna rağmen kudretli bir kimlik savaşçısı, özgür-lük savaşçısı olmanız da söz konusu değil. Mevcut durumunuz, kişiliğiniz ara tabakanın durumunu arzeder. Bazılarınız bu küçük-burjuvazinin, ara tabakanın sınıf iktidarını gerçek-

de vucut bulması gerekiyor. Ölü çiz-giden, süreklî düşman karşısında gerileyen çizgiden, onun kişiliğinden artık uzaklaşmaktan lazımdır.

Bir dönem bizim ihanetine oynayan, kağına, teslimiyetine, tas-fiyeciliğine ve tam yenilgisine yatan-lar eğer tesadüfen ortami uygun bu-lup ırsatları istifade ederlerse yurte-ver kesililerse ve hatta ellerine güç-olacak gersece durum ne olur? Ne yazık ki, şu anda Kürdistan da böyle pusuda bekleyenler çok. Her şeyini sitan, yenilen, teslim olanlar, büyük direnççileri, şehitlerini kanı üzeri-ne de yükselmeye çalışıyorlar. Fırsat kollarıyor, ırsat bulduklarında çok yaman yaşıdıkları, yaman savaş-çılarını yutturmaya çalışıyorlar. Ne-dir bu Avrupa da pusuda yatanlar, nedir bu Güney Kürdistan da pu-su-da yatanlar? Şimdi bunların tekrar başını uzatması nedir? Ve bunlar size ragmen hakim olurlarsa, çok yazık olur. Bunda sizin sorumluluğunuz nedir? Ben engelleyeme-medir! Bunlara gün doğmasını ön-

sizin hiçbir şeyiniz olmaz, adınızla bile dalga geçeriz" diye diyatıyorlar. Bunu nasıl kabul edersiniz? "Buna karşı çıkmaya varız" demekle olmaz. Birleri sana birçağı dayayıp ateşin altına almasa, sana vuruyorsa, sen kendine bakıp, "böyle değılim" de-mekle yetenemsizsin. Sen bütün olu-bitenlere lafla karşılık vermek ist-yorsun. İşte Özgürlük Yolu mu di-yelim, Barzan-Talabani yolu mu di-yelim ve böyleleri çoktur. Ateş al-ında iken, "demokrasi ne işin, ne gü-zelsin, ne dostun" diyorlar. Artık bunlara ne diyelim, gaffil mi diyelim, hain mi diyelim? Aslında çoğunuzun durumu da böyledir. Saplanmışsınız bir kere. Bir-iki kelimeyle sözümöza aldatcaksınız! Yaşıdığınız pratik politikacılık bu anlamdandır. Böyle koyun gibi uzat başını, kesin!

İşte bu beni tatmin etmiyor. Size karşı sorumluluğum var. Böyleyse-niz adım atmayın bu meydana. Böyleyseniz ne diye buraya gelindiniz? Düşmanına karşı, en azından varlık savaşını sürdürmek zorundayım. Bi-

Manevi kuvvetim. İnsanlar, çok yönlü çabalarıyla kendilerini yaşamışsını bilimeler, becemerler. Ben bu fel-sefeye bağliym. Kolektivism bence şudur. Doğru yolda herkesin inisiyati-fiyile, gerçek, ezli yaratıcı emegile başları tarzında yurümesdir. Biz, in-sanlarla böyle yurüzür. İnsan söz ver-di mi, onu yapmalıdır.

Söyleyim! Ben dönemim tam hain-i, tam kaçkını, ükseye düşman, hain-ka düşman, onların eliyle devlet ve hükümet kurulsun, bu ne olur, ne anlama gelir? Şimdi en canalıcı sorun budur. Halkına ve onun kim-liğine kastedenler eliyle bunlar ol-muşsa, bu bilmeceyi çözmelisiniz. Avrupa da böyleleri pusuda bek-liyor. Bir dönem yüzde yüz ihanetle, kaçışla, teslimiyetle, boyun eg-meyle, yalvarmaya kapatanlar yep-yeni bir döneme, sanki hiçbir şey olmamış gibi, hatta mükemmel sa-vaşmış gibi gelip senin önüne geçmek istiyorlar. Siz buna ne an-lam verirsiniz? Yakıcı sorun bu ve bunlar şimdi önümüze geçmiş is-tiyorlar. Bildiğiniz gibi zindandan her şey "evel" dediler. Ve kendilerini sizden daha akıllı sanıyorlar. Siz di-reniş yapıyorken, teslim olanlara ne diyecaksınız? Dağılarda aç-suz yaşıdık ve bu günlere geldik. Oysa onlar Avrupa da super yaşıdılar. Si-garaları ve her şeyleri tamam ya-sadılar. Bize o zaman bu bilmeceyi nasıl çözeceğiz? Bunun için otkenz neden büyük değı? Neden siyasete dönüşmüyor? Bu ihanet değı mi? Güney Kürdistan parçasında da bu yapıldı. Ve bilmiyorlarsa, şimdi düşman eliyle soldıkları işi göldi-ler. Sözümöza Kurt partisi değı mi bunlar? Guya Kurt gerçeğini kabul ediyorlar. Düşman eliyle böyle oynar kurumak isteniyor. Tur egemen-leri dokuz yuzyl önce ne yaptısya, bu gaffil ve hanlar sayesinde yapı-lı, sahteکارlar sayesinde yapıldı.

Butun bunlar üzerinde düşünöl-melidir. Bunlar kardeş gibiler. Demirel, "Talabani kardeşim" dedi. Bar-zani ise zaten asiri başından beri huzmetlerinde Çeliskileri öyle fazla ciddi değıdır! Goru-melere gidebi-rlir. Ama direnççiler ne yapacak? Düşmandır, haindir ve kendine göre planlayarak her türlü şey yapıp. Se-nin varlığını onun ölümüdür. Kendini-zı yaşatabilecek mısınız? Yanılmaya-lım. Bir şey kızmıyay, okleyle yenil-mez. Eskiden ben de öyledim. Yıl-lar önce, yani 1982 yılında pratik yoneti-m bir hazırlıkla bilgilirdi KDYP'e karşı ortaya çıktı. Sorumlu ark-aşadılar, değıleri bir yoldaş: **Mehmet KARASUNGUR** Dr. İrti-ba bina hediye etmişlerdi. Sanıyorum, Misafir ediyorlar. Görüşmeler ve onları altlatmışlar. Aslında ben de görüştüm. Görüşmek ayp değıl, fakat ihtiyacıydım. Daha sonra onlar da geldiler, ben de gittim. Bu on-onbes defa tekrarlardı, fakat fedatir elden hiç brakmadım. Bir ve görüştüm belli bir pratik kazanıma bağlanıldı. Tabii arkadaşlar bu bakış açısını uygulamalardılar. Yüz-de yüz dostluğa evel ama, bununla pratik kazanılmıyor. Dostluk adına her şeyin ellendirildiğini düşünün daha sonra fakat ettiler. Dr. Şvanlar nasıl katledildi? Düşman üzerlerinde plan kurarken, onları Barzanlıyı sultanlar gibi göklerle çıkardılar. "Kartaldir", şudur-budur dediler. Ama kursuna dizildiler. Gaffet bizi bizi de böyle götürüyordu az kalsın. Ben zora, hem de bagıracak-çağırarak çek-mezem, Barzani hepsini götür-cekti. Zorlanan arkadaşlarımız öl-dieniyorlardı; "iyi yaşıyoruz, aslında anlayışlıdır, niye böyle zorlama yapıyorsunuz!"

Evet, KDPliler uzun vadeli düşünürlar yapıyor. Fakat bizim in-yi bildiklerimizin, komuta kade-me-

leştirebiliriz. Bunu gerçekleştirmek için hepimiz kendinize bir şans verin. Biz, buna her türlü olanagı sunuyoruz. Sadece sizden istediğimiz biraz cabadır. İçincedikileri tek tek anlayacak, okuyacak durumda değılim. Adam olma sözünü herhalde kendinize veriyorsunuz. Gücünüz yok mu? Yoksa başka ne yapalım? Düşmana hakim olamıyorsunuz, hiç olmazsa kendiniz hakim olun. Ben-den bir şey kaçabilir" imajını biraz yaratın. Ve biraz yükselin.

Benim dediklerimi iyi niyetinize, cesaretinize yönelik değıldir. Ben tartlı bir durumdun bahsediyorum. Önderlik özelliklerini özünden bahsediyorum. Çizgi adını kıymet de kopsa, yine işi başında yuruz. Böyle bir güce erimesey, asıl PKK'lı-leşme olarak değılerendiriyorum. Geçmişte başlanıyarmızın başlan-ması gerektiğini söylüyorum. Yaşamı istenildiği gibi planlayabilseniz, istenildiği gibi pratik adımları da atabi-riz. Nerede uyguluyorsanız, ora-da uygulayın. Yalnız uzuz bir emirle sizi yurütmem durumuda değıldir. Doğrultuyu tuturan adamın öyle ko-lay ile edilemeyeceği açıktır. Eger buyolseniz, bu çerçevede biraz ka-çırılsanız, dölizseniz birçok şeyi kurtarabilirsiniz. Bu temelde bazı gelişmelerin sağlanması gerekiyor. Bazılarınızın, yavaş yavaş bu temel-

leyemediniz. Sizin sorumluluğunuz işte burada çok büyüktür, yakıcıdır. Şu anda bu tehlike çok somuttur.

Bu hanterli, maskeli hanterli, gaffilleri tasfiye etmek, esas düşmana karşı savaş kaçmak önemlidir. Bunlar ciddi sorunlardır. Fakat sizler bu büyük sorunlara ne kadar katkı yuruyorsunuz? Bu büyük değıleri üzeri-ne böyle atfedilemez, kabul edile-mez yaklaşımlar var. O zaman niye küçük duruyorsunuz? Butun bunlar gerçek iken, sizin büyük oynamama-nız, böyle caba sahibi olmamanız, kabul edilebilir mi? Bunu kendinize yedirebilir mısınız?

Butun bunlara ve yaşanan zorluk-lara rağmen, yine "yapabiliz", "va-nız" diyorsunuz. Yüzlerce kişi böyle ayağa kalktı. En az düşman kadar, kendi haklarını korumanın savaşı içinde olacağınıza kabul edersiniz. Bu gücü gösterin. Bu mütevazî bir istektir. Altından kalkılamaz şeyleri size dayatan yoktur. Benim iste-dim, düşmanın karşısında, hainin ve gaffil karşısında varlığını ol-masdır. Bunu istemek fazla mı, bir zorlama mı? Bu benim hatırım için, babamın çiftliğine çiftlik kalmak için değıldir. O zaman gereken yapıla-rıdır. Doğrusu da budur. Gereken yapılmı ve herkes boyunca olüsi-nü almaldır. Şu anda başbakanın dile getirdiği iddia şu: "Siz hiçsiniz,

lıyorsunuz, bun bunun için yaşı-yorsunuz. Sanırım büyük bir kısmını doğru lal kısmını almaya geldi, al-gılamaya geldi. Benim açımdan büyük dogrular, söz düzeyinde çoktan asılmış. Biraz pratik politikayı yon-lendirmek işler tehlikeye girer. Buna karşı koyacak bir merkezizm var mı? Öyle olsaydı böyle sorunla-rımız olmazdı. Sizin de işiniz zor, bunu biliyorum. Düzen çok kölü üz-erimize gelmek istiyor. Düşmanın çok dikkatini çektiğiniz. Gençcekk çocuk-lar, anlamadılar. Şimdi de aynı en-dise var. Hangisine, ne görev vere-liriz? Ne edelim ki, bari canlarını korusunklar? İki lal etmesin, ama ca-nını korusun. Butun bunları koruma-lı da yeterlidir. Bunu da becere-miyorlar. Birçok olanak vermişim; silah-örgüt, legal-ilegal faaliyet, kir-şehir faaliyet... Yani bir biçimde çalışacaklar; orada, burada hiçbir şeyi tam kullanamadan imha olca-klar! Çok kötlü. Bu bizi düşündür-dü. Kontr-gerilla çok kurnaz, sızdır-maya gidiyor; kırsal alana gidiyor ve birçok yurtseveri katlediyor. Ben ol-mazsam, brikiilerimiz bu hileyi se-ymeyecekler ve imha olacaklar. On-dan sonra, "Bij Serok APO!" diye-cekler. Böyle olmaz ki! Doğru değıl bunlar. Ben de ayağa kalkmaya ça-lışın bir savaşçıyım. Şimdi çoğu bana dayanarak yaşamak istiyor.

sindikelerin bile durumu kurtarmaktan başka endişeleri yok. Ben de ahım-şahım bir politikacı değilim, fakat ihtiyatlıyım. Mevzımı kolay tutmam. Onlar ben kendi egemenlik sahalarına çekmeyip çok istedikler, kolay aldanmam! Onların egemenlik kavramını da habire daraltıyoruz. On-onbeş yıldır düşündüm, hatta 1975'ten itibaren sayarsak onyıdır yıldır bunlara karşı duruşum, davranışım nasıl olmalı diye düşündüm. Bu aklı olmuştur. Onyıdır yıldır bunlara karşı bir düşünce var, bir tedbir var. Pratik de bunlarla bağlantılıdır. Avrupa'sı gittiler, ama deveksiyi giydiler, kafası yerde, gövdesini herkes görüyor. Ama bız o zaman tehlikeyi gördük ve ona göre tedbir aldık. Bu ödeklilik de değildir. Benim için hales "korktu" diyorlar. Tabii korkmasaydık, endişelenmeseydik bu işi yaratamazdık.

Demek ki sizin korkunuz da yanlış, cesaretiniz de yanlış. Cesareti doğultursanız, korkunuzu da politikleştirirseniz benden çok işinizi başarabilirsinz, başarı şansınız olur. Benim sizden tek farkım, cesaretle, korkuya söz gücünü pratigini emne sokmadım. Ne düşünüyorsanız, pratigini yaptırın. Cesaretim varsa, pratik politikaya dönüştürürüm. Korkum varsa onu da pratigie dönüştürürüm. Gece-gündüz pratik. Ama sizinki yoldu değildir. Düşünürsünüz yapamazsınız. Cesaretlenirseniz, pratigie dokemesisiniz. Ya ucuz kahramanlık yaparsınız ya da korkarsınız ama tedbir almazsınız. Bunların hepsini sistemi bir şekilde iç içe, bağlantılıyla, sonuçlarıyla bağlayıp götürmezsiniz. Böyle yapamadığınız için, komple politik kişilik çıkırmaz. Yarımamıza kişilik ise politikada

başaramaz

Kendini kazanmayan halkını kazanamaz, kendinde zaferi yaratamayan halkı için zafer yaratamaz!

Bütün bu anlatımlardan sonuç çıkarmak lazım. Genel doğrular biçiminde, ezbere sorunlara yaklaşılmayın. Bunları kendinizde bazı şeylerle birleştirin ki, yeni oluşuma yola bir dönüşüm, gelişmeye yol açsın. Çoğu kişilikler düşmanın elinde yetişmiştir. Parti sizi zorbela biraz yetiştirmek istiyor. Düşmanın elinde yetişmişsiniz. Partinin potasında sizi biraz biçimlendirmiş istiyor. Ocağın sönmüş biraz tütürmek istiyor. Ama aklına gelen şı, güdeceksiniz, kimbilir bu sefer yaşama nasıl alay edeceksiniz? Çünkü güç kazanıyorsunuz. Eğer bu gücü doğru kullanmazsanız, yaşama alay edebilirsiniz. Belki çok komple olamazsınız ama, az da olsa yürürsünüz. Düşman darbeyeyle bitirebilir. Bütün bunlar bezde endişe yaratıyor. Sizi komple yapmak, gerçeklerle alay etmeyecek biçime sokmak, ondan sonra savaşa göndermek görevim. Özellikle genç arkadaşlar bunu anlamalıdır. Onlar için bu kadar yorulup duruyoruz. Hem anlamalı, hem de kesin olarak söylerim ki, ölümece de üzerinde yürüyecekleri doğru yolu kararsızarmı. Bunu istiyoruz. Bundan başka hiçbir şey fırsat tanımıyor.

Dikkat ederseniz, düşman cephesinden ziyade iç cepheyi aydınlatmaya çalışıyoruz. İç cephenin güçlendirilmesini sağlamaya çalış-

ıyoruz. Yılların tecrübesine dayanarak, fırsatı yakalamanın anlamı ve önemi bilerek açıklıyoruz. Vatani kaybetmek basit bir mesele değildir. Özgürlük ve serel yoksunu olma meselesidir. Bunlar olmadıktan sonra yemek yemenin bile bir anlamı olmaz. Yani yaşayınız ama neymiz var! Öldürsen ben böyle yaşamı kabul etmem. Bir tek şartı vardır yaşamamın, nefes almamın. Bu değerler karşısında bir şeyler yapayınız. Siz de bir şeyler yapabilirsiniz, yemenizin de, nefes almanızın da bir anlamı olur. Yoksa bez metelik değerinizin olmadığınızı bilirsiniz. Oyle bir yaşam var ki, keskin bir kılıç gibi. Evet, bunun keskinliği kadar keskin bir mesele. Öyleyse yaşa! Bunun bir biçimi vardır, yoksa kendini olmuştuk olmanın daha kötü bil! Yaşama yön veren felsefe anlayışı budur. Ben bu anlamda yenilmezliği kaniitadığımı inanıyorum.

Biz TC'nin neye yenilirdik? Kendi şahsında her bir kişiye yenilmedim diyebilirim ve bir kişinin yaşamı söz konusu olduğunda koparamadığım hiçbir şey yoktur. Bu açıktır. Bunları alırsun diye söylemiyorum. Kazanmanın bilancosu ortadadır. Yüzde yüz çabaya bakın. Keşke böyle iyi yoldasından olsaydı da, alıyarlardı olsaydı da fakat kazandı diyebiliriz. Onlar hepisi koşullara esir düştü. Esir düşen de yenilmiştir. Bir anlamda esir düşen yeniden kurtuluş çığışına çemkimesi söz konusu. Bir anlamda siz yeniden yaratılabiliyorsunuz. Unutmayın, yenilmiş olsanız, yenilmezliğe yol açan kişilik burada yaratılmaya çalışılıyor. Bu farkı unutmayın. Bu farkı unutmayın ki, kendimizi aldatmayalım. Yenilen kişilik vardır, fa-

kat yeniden yaratılmak için fırsat da yakalanmıştır. O zaman keyfini bilim. Bunu size anlatmaya çalışıyorum.

Görülüyor ki bunlar kader değildir. Düşmanın ve hainlerin çok çeşitli cephelerinde, "PKK'yı zorla, yenilgiye uğratın" demeleri kader değildir. Buradaki cabalara bir baktığınızda, göreceksiniz ki, bız bunları perşan edebiliriz. İhlallarıne kesebiliriz, onlara yaşama cepheine çevirebiliriz. Ve yaşamı bunlar için cehennemine çevirmenin zamanı. Ne güne duruyoruz? Madem yaşamadık, niye bunları yaşatalım! Zaten değerlerimize her türlü savaşın açılması, Güney'deki işbirlikçi şöyle saltanat kuracakmış, Kuzey'deki, Ankara'daki şöyle yaşayacakmış! Alın patlayıcıları öğrenin. Bunlarla savaşırsanız, yaşamı onlara cehenneme çevirirsinz.

Başarmaya ihtiyacınız var. Ve bunu da halk size yüklemiyor. Bir büyük söz, bir önderin dayatması da değil. Buna ihtiyacınız var. Böyle yaşamı seçmiş gençlerisiniz. Bir şeylere ulaşmak isteyen gençler. Ve buna hakkınız da vardır. Fakat bu yiğitçe savaşmak olur. Başka türlü hiç kimsi size iş yapmaz. Ne düşman verir, ne de halk! Yaşam, yigillğin yolundan geçer. Bu da çok iyi düşünmek, çok iyi planlamak, mükemmel hazırlanmak, hatasız-kusursuz bir çalışmanın sahisi olmakla mümkündür. Gençsiniz, bir yoldaş olarak benden istediklerinizi isteyebilirsiniz. Ama gerisi gerçekten işe kalkış. Çünkü namuslu, onurlu bir yaşam sözünü kendine veren sizlersiniz. Bu sözler çok yüzeysel değilse, savaşla bağlantısı bu kadar açık ise, yoldaşça yardımlarınız. Si-

zin çabanız benim yardımım, benim çabam sizin yardımınızdır. Size yardım benim için ne kadar gereklidir, sizin için de benden fazla gereklidir. Size yardım için bu kadar amansız çabam var. Bu yardım yoldaşlığı için. Sizin de yardımınız ancak bundan daha fazla çabamızla mümkün olur. Öyle sıradan çaba olmalıdır. Yani çok düşünülmesi, çok planlanması, çok ölçüp biçilmesi bir çaba olmalıdır. Sonuç alıcılık, karış karış yer kazandırarak, yaşam kazandırarak çabadan bahsediyoruz. Yoksa çok yetersiz bir çaba olur ki, bunu da engellemeye çalışıyoruz. Ve bu temelde, düşmana, onun her türlü dayatmalarına karşı, hainliğine, gahliğine karşı, her türlü etkilenmeye karşı başarıyla karşı koyabileceğimiz, dahası: yenisini oluşturabileceğimiz inanan insanlarla yapıyoruz bunu. Zaten büyük inanc olmasaydı, gelişmeler de olmazdı.

Bu temelde kazanmanız gerektigini söylemek, size yük bindirmek demek değildir. Yaşamınızın, o her türlü dayatmaya karşı, doğru bir içtençe, büyük kavusurlarınızın istektir. Ve bu da yalnız PKK için değil, şehirler için değil, dirençler için değil, her şeyden önce kendiniz için yenilme gereken sözüdür. Mutlaka kazanmanız gereken kendiniz olursunuz. Kendini kazanamayan halkını kazanamaz, zaferi kendinde yaratamayanlar partisi için, halkı için yaratamaz. İnanıyoruz ki bu temelde her zamankinden daha fazla kendinizi yeniden tanıma, düzeltme ve kazanmayı bileceksiniz. Ve bu temelde partide de, halkta da kazandıracaksınız...

6 Temmuz 1992

Komutanlık vasıflarına doğru sahip çıkalm ve sürece yetkin cevap verelim

Ulusal kurtuluş mücadelemiz her sahada önemli bir süreçten geçmektedir. Sürecin özellikleri bilinmektedir. Yeni bir aşama olarak da değerlendirilebilir. Bu yeni aşama askeri örgütlenebilir ve savaş taktiklerini geliştirilmesi ve yetkinleştirilmesi olduğu gibi, cephe derinleşmesi ve serhildanların nitelik ve nicelik olarak döneme cevap verecek tarzda bir kapsamlılıya ulaşması sorunu da içermektedir. Savaşımızın doğru tarzda yürütülebilmesi ve dönemin hedeflerine ulaşılabilmesinin yolu, dönemin özelliklerini kişiliğinde somutlaştıran militan gücün yaratılması mümkündür. Özellikle de savaşın yönlenmesi her cephesinde yönetilen yönetim kademesindeki komutan ve komutan adaylarının dönemin özelliklerini somutluk kazanması gerekmektedir.

Ulusal bağımsızlık savaşımızın yeni aşamaya girmesi ve ordunun büyümesi, yönetim kademesinin de büyümesi, yönetimin yürütülmesi açısından zorlurdu. Bu durumda, dönemin kademesindeki boşluğu doldurmak güçleşti ki yeni, genç komutan yoldaşların cabalarıyla ve fiili olarak bu sorumluluğu ortak olmalarıyla ve bu temelde kendilerini yetkinleştirilebilirliği mümkündür. Yeni ve ağır görevlerle yüklenen genç komutan yoldaşların görevlerini başarıyla yerine getirmesi ya da getirmemesi savaşımızın bu yeni dö-

nemde gelişme düzeyini derinden etkileyecektir. Bu açıdan bız bu yazımızda genç komutan yoldaşlarımızın dikkat etmesi gereken bazı temel noktalara işaret etmeyi yararlı görüyoruz.

Doğa ve toplumsal olayların gelişimi ve değişimi belli yasalar çerçevesinde olduğu gibi, savaşın da kendine özgü yasa ve kuralları vardır. Toplumsal değişimde savaş, çelişki ve çatışmanın zirvesi olduğundan kuralları çok daha keskin ve acımasızdır. Savaş kurallarının bu keskinliği bireylerin irade ve niyetlerini dinlemeye, tersine gelişme yolunda ilerleme kaydederken, kural dışılığı kesilmesi, ezilmesi kendine yer de ezip geçer. Böylelikle gerekse yeni ya açar. Bu durumda karşılıklı savaşın güçler sürekli, adım adım birbirlerini zayıflatırken, yetmezlik ve savaşta kural dışı olan yanlışları tespit etmeye çalışır. Fırsatını yakaladıkları anda birbirlerine karşı zaman yitirmeden öldürücü darbeler vurmaya adım ederler. Ülkemizdeki düşmanın karakteri ve savaş gerçekliği dikkate alındığında savaş kanunlarını acımasızlığı ve kuralsız yaşamın nelerle yol açtığı daha iyi anlaşılacaktır.

Savaşımızın yürütülmesinde öncü düzeyinde somurlu olan genç komutan yoldaşlar, kurallı, savaşmay ve kurallı yaşamayı kendilerine esas almak zorundadır. Bunun özü ifadesi şudur: Disiplin, denetim,

resmiyet, otorite, yönetime sanatı, yaşam ve çalışma tarzı, görev anlayışı gibi temel öğelere doğru yaklaşım ve gerekliliklerini yerine getirmek. Savaşta yeni olan genç komutanların bütün bunlara doğru yaklaşılarsa, savaşta kendileri kaybedecek gibi, parti güçlerini de düşman karşısında koruyamaz, bulundukları cepheye imha ve yenilgiye getirirler. Bu sadece yeni komutanların için geçerli bir durum değil, bütün komuta kademesi için geçerli olan bir durumdur. Nitekim geçmiş pratikler ve deneyimler buna açık örnek olmaktadır. Ülkenin birçok alanında yaşadığımız kayıplar, düşmanın güçlülüğünden çok kuralsız yaşam ve savaşta kuralsız yaklaşımın kaynaklanmaktadır. Ve bu da, ağır kayıplar vermemizi beraberinde getirmiştir. Dönem dönem düşmana moral ve nişanlığı üstünlüğünü kazandırmıştır. "İste mücadeleyi, kayıplar doğardır" tarzındaki yaklaşımlar, kayıpların doğal görme, günlük sonuçlar olarak değerlendirilme tutumlarına götürmektedir. Dolayısıyla kayıpların neden ve sonuçları üzerinde durmada, doğru sonuçlar çıkararak bunu dönemin komuta kişiliğine ulaşmada ve doğru yaşam ve çalışmanın bir aracı haline getirmede ciddi düzeyde zayıflık yaşanmaktadır. Yaşadığımız pratikler değerlendirildiğinde komutanların ve komuta kademesinin, savaşta doğru kurmaylığı hem

savaşın geliştilirsinde, hem kayıplar aşarına indirilmesinde ve hem de düşmana sonuç alıcı darbelerin vurulmasında belirleyici bir rol oynamaktadır.

Yeni ve daha büyük görevler oluşturan genç komutanlar, en başta görev ve sorumluluklarının derin bilincinde olmak zorundadır. Bizde görev en küstah olmalıdır, onurdu, namustur. Görev bağliik, gereklilikleri yerine getirmek ve bu temelde görevi başarmak her şeyin üstündedir. Bu açıdan alınan görevi, yetkiyi ve otoriteyi doğru kullanmayı her zaman esas almak durumundadır komutanlar. Görev, yetki ve otoritenin temel işlevi, mukadeleyi yükseltmek, partimize ve halkımıza, dolayısıyla dünya insanlığına daha fazla hizmet edmeye içermektedir. Bu temelde yaklaşmamız, alınan görevin başarılması için çaba harcamamak, yetki ve otoriteyi savaş için değil, kendi bryesal düğü ve yaşamını örgütlemeye için kullanmaya kalkışmak savaşın adesten oluşan kurallarıyla oynamak olacaktır ki bu da kabul edilemez bir durumdur. "Ben bir yetki, otorite aldım, bu sonuna kadar benide kalacak, dolayısıyla istediğim şekilde kullanırım" anlayışına kapılmak doğru değildir. Bu tek cümleyle, kendisini savaş ve öldürme gerçekliği karşısında aldatmış olur. Mucadele pratigimize baktığımızda bu konuda düşen genç ve eski komutan arkadaşların olduğu

açık bir gerçektir. Başarılması için komutana görev verilmiştir. Bizim genç komutan arkadaşlarımız görevleri başarmaktan ziyade, aldığı yetkinin sarhoşluğuna kapılmış, kendisi için ayrı bir yaşam, ilişki oluşturmayı tasarlamış, böylece pratikte adeta kendisini yitirmiş, kendisinin diğer savaşçılarından üstün görülmüş, öne çıkmak ve yitimi tutumları kendisini mahkum etmiştir ki, bu da değil bir komutanın yapması, sıradan bir savaşçının dahi yapamayacağı, işine gremeyeceği yetum olarak ortaya sıkça çıkmıştır. Yufu ve otoritesini rahatsız için kullanma, başkalarını kendisine bağlama, denetimdeki güçleri yetki ve otoriteye dayanarak, onun arkasına sıkınarak çalıştırma pratik ve düşüncesine doğru olmadığı gibi, yetki ve otoriteyi almak, ama ona hiç sahip çıkmamak, orali bile komutalık sorumluluk dıymamak, işleri kendileri olundura bırakmak da bir o kadar yanlışlır.

Savaş pratigimize yaşadığımız gerçekliklere baktığımızda, yukarıda da olarak parmak bastığımız her ki durum daha çok tek tek bireylerin şahsında yaşanmaktadır. Halbuki yapılmaması gereken, alınan görevlerin gerekliliklerini yerine getirmek için büyük bir sorumluluk duygusıyla hareket etmektir; görevi başarmak, heyecanı, süreklili başma duygusu, heyecanı, süreklili başma ve bu temelde tüm güç ve yetenekleri kullanmaktır. Yine yetki ve otoriteyi savaşın sürekliliğini sağ-

lamak, savaş örgütlerini geliştirerek pekiştirmek ve sürekli bir büyümeyi esas almak, bu temelde kullanıldığı süreçte yetki ve otoriteye buna sahip olacağını düşünmesi gerekir. Aksi takdirde verilen yetki ve otoritenin yanlış tarzda kullanılması hiç kimse tarafından kabul edilmez ve elinden de alınır. Bir alt kademedən veya savasçılıktan komutanlığa terfi olan bir, yaşam ve ilişkilerinde de bir ayrıcalığa asla düşmesi gerekir. Bir devrimcin yaşamı diğer yoldaşlarından farklı, imtiyazlı yaşam olamaz. Savas sürecini fazla yaşama-yan bir komutan, bunun diğer savasçı güçler üzerinde yarattığı olumsuz etkiyi fazlasıyla hesaplamayabilir. Bunun üzerinde derin düşünül-dukçe yol açacağı fahrihatlar açık olarak karşımıza çıkar. Üzerinde biraz kafa yorulduğunda ortaya çıkan durum şudur: Bu beraberinde yone-

hiç kimseye ne görev kavratılabilir, ne de uygulanabilir. Savaşın pratik tecrubesini yaşamayan genç komutanlar, bunun sonuçlarını önceden düşünmeli ve doğru tarzda hareket etmelidirler.

İster savaş güçlerimiz içersinde isterse değişik sahaharda olsun savas süreci içinde yeni yeni sorunlar ortaya çıkmaya başlamıştır. Ördülümüz, geliştiğimiz önemli bir aşamada toplumun çok geniş katmanlarından çok değişik sorunlara sahip kişiler, netleşmesinin tiplerini sallar katılması başlamıştır ve bu her zaman beklenen, beklenilmesi gereken bir durumdur. Çok değişik özelliklere sahip olan ve saflarımızda yer alan bu kesimlerin her biri belli bir süreçte kadar sorun teşkil edeceklerdir. İşte genç komutan yoldaşlar bu sorunların çözümünü götürecekleri, salırları katılanları netleş-

ile küçüğü ve sorunu tipler arasında ayrımı iyi teşhis etmelidir. Kişilerin ruh halını, psikoloji yapısını, siyasal durumunu bu özelliklerini sikkate almadan biryere yaklaşım göstermek, politik davranmamak sonuç getirmez. Burada politik davranmak demek, esneklikle katılığı doğru tarzda kullanmayı, hangi üslup ve yöntemle konuşmayı, hangi noktalarda nereye kadar dayatıcı olmayı içermektedir. Belli noktalarda takedüzle, aynı üslup ve yöntemlerle değişik sorunları çözmeyle kalmamak, bazı sorunları karşısında gemiyi karadan yürütmek olacaktır ki bu da olanaksız olur. Tepkici, sinirli, dar yaklaşımlarla sorunlar çözülmez ve savaş bu biçimlere dayalı olarak gelişmez. Bu bahsedilen özellikler, komutanların alabasında yer almaz. Böyle olursa, bu- nın adı komutanlık değil, başka bir

çalışma tarzına ulaşmalıdır; faaliyetlerini planlamayı, güçlerini örgütlemeyi ve bu temelde sonuç almayı sürekli hedeflemelidir. Bunun için de, önlenmesi sürekli somut hedeflere koyarak, eldeki tüm güç ve araçları doğru tarzda mevziledirerek belli zaman zarfı içersinde sonuca ulaşmasını bilmelidir. Bunun için de genç komutanlarımız, daha önceki çalışma temposunu kendilerine asla esas almamalıdır. Görev ve sorumlulukla büyümüş, çalışmanın kapsama ve temposu da büyümüşler. Buna bağlı olarak çok daha fazla emek harcamayı, çaba sarfetmeyi gerektiriyor. Yoksa komutan, sorumlulukla hareket etmesiyle ilgili bir şekilde savatmasını bilmelidir. Unutulmalıdır ki en iyi yönetici tüm güç ve yetenekleri doğru mevzilediren ve çalıştıranıdır. Pratikte her şeyi biliyorun mantığıyla hareket edip dik kafalılık, inatlılık ve meseteleri gurur vesilesi haline getirmek, yanındaki arkadaşların düştüncesini dikkate almamak darlığa yol açacağı gibi, yapının önünü de tıkamaya ve hatta imhasına kadar götürür. Aynı şekilde faaliyetlerini yürütmesinde güçlerin yeteneklerini harekete geçirip çalıştırmasını becermesi gerektiği gibi, komutanların kendileri de tüm faaliyetlerde pratik öncülüğü esas almalıdır. İşin büyü- küçüğü demeden, görevler arasında hiçbir ayrım yapmadan pratik faaliyetleri her alana katılan ve bizzat pratik öncülük yapan komutan savasçılarla arasındadır. Ba- gi daha da pekişirir olur. Elbette bunu yaparken kendi sorumluluk dü- zeyini hesaba katarak temel ve vedı yapması gereken görevlerle, tali ve sonradan yapması gereken görev- lerin tespitini de doğru yapması bir komutanlık için şart ve zorlunur. Yoksa kendisini bekleyen temel ö- rgütsel görevler varken, küçük pratik işleri ilk sıraya alması, ya da bu tür görevleri yapanlar varken, komuta- nın kendisini bunlar içinde bogma- sı örgütün çalışmasını tıkar. Böyle yapmakla öncülüğünü ispatlaya- maz, hamaıyan çalışıp, temel yön- etme-yönlendirme görevini arka pla- na itmek ne kendisini kabil edile- bilir ve ne de komuta görevini yü- rürebilir.

Savasta cesaret, inanç ve kararlılık ödüllüğe önemli bir faktördür. Ama bu tek başına yetmez. Bunun keskin bir biçimle birleştiği birleşim gerektirir. Bu birleşimle harekete edilmeyiştir. Savasta olumsuz sonuç ve pratiklerin ortaya çıkması, kaçınılmazdır. Ve hele sa- vaşa yeni katılan genç komutanları (nancılığı, enerjisi, yapısı) prati- bincile birleştirmek ve savas güc- leri galayna getirebilir ve bu da bir eylemde kayıpların daha fazla or- taya çıkmasını, düşmanın bekledi- ği ortamın ortaya çıkmasını ka- dar götürülebilir. Bunun için komu- tanlar, bundan uzak durmalı, canilik ve enerjilerin bilincle yugurarak, birinci ve planlı hareket etmeyi esas almalıdır. Genç komutanlar ve hatta bütün savasçılar, savasta bütün unsurları çalışılmasını ve bütün pratiklerine egemen kılma- larsa, ne kadar cesareti! olurlarsa olsunlar caniliklar ve enerjisi yapısı süreç içinde aşır, düşmanın yön- etim ve saldırıları önleri iktidüsü so- kabilir. Böylece atılacağı edileğin-

liğe, savasçı özellikleri ulaşmaya, oportünizme ve hatta savas kaçın- ğına kadar yol açabilir. Bu tür öze- likleri üzerinde bulunduran genç sa- vasçı ya da komutanlar savas içe- risinde doğru inisiyatif geliştirme- dikleri gibi, aşırı heyecanları niyetle olmasa da, pratik tutumlarıyla ortamı provoke etmek oluğca açık olur. Bu açıdan savasta cesaret, inanç ve kararlılık, doğru inisiyatif ve prati- bincile birleşimi mutlaka başama- lıdır. Başarının yolu buradan ge- çer ve bu asla unutulmalıdır.

Genç komutanlarımız, faaliyetleri yürütülmesinde dikkat etmeleri ge- reken önemli bir husus da doğru denetim olayını işletmeleridir. Savas güçlerimizin önlerini görevler ve hedefler koyarken, sonuçlarını mu- lakka öğrenmeler ve faaliyetlerin yu- rultulması esasında sürekli pers- pektif vermesini bilmelidir. Bu da doğru ve yerinde denetimnin ge- çekleşmesiyle mümkündür. Deneti- tim olmazsa verilen işin yapılması- na aksama, gevşeme, erteleme- me, ihmal-karlıklar, vurdum- duymaz tutumlar ortaya çıkabileceği gibi, uygulamanın çizgi dışına çık- maları, çeşitli sapmalara yol açma du- rumu söz konusu olabilir. Nitekim mücadele pratiklerimizde bu olumsu- z durumlar sıkça yaşanmıştır. Pratikte kimi genç komutan yoldaşlar gerekli denetimi yapmadan, verilen görev- lerin sonuçlarını almadan "ben flap için yaptım" diye, zamanın aya- mamış, zaman aşımına uğramış" ve demekle yapımın işin, başarıl- mayan görevin sorumluluğundan ken- disini kurtaramaz. Savas güçlerinin önüne somut görevler koymak ne kadar önemlidir, ondan da önemli olan rapor-talimat ve özellikle de fiili denetim olayıyla işlerin nasıl yürütü- lüğü, zamanlamaya uygun çalışıp çalışmadığı, çizgi dışına da ta- tıkanması yaşanıp yaşanmadığını zamanında bilmek çok gerekli ve zorlunur. Bu durum, bir yandan faaliyetlerin sürekli kazanmasını, perspektif vermesini, güçlerin ener- jisi o masını ve sonuç alınmasını be- berinde getirecektir.

Yeni süreci omuzlayan genç komutan yoldaşların, eski toplumsal ya- pının kendileri üzerinde yarattığı ol-umsuz etkileri ve yine eski çalışma tarzı ile temposundaki yetersizlikleri hızla aşmaları, kendilerini hızla süreç- vermeleri durumunda gelişmenin yolunu daha da açacakları gibi hızlı gelişmelere de öncülük yapmaları ol- ur. Görevler üzerine yürürken i- keklik, ikirciklik düşmeden, duy- gusal, tepkici, kendisini geriye çek- me, başarmaya gibi durumları ya- şamadan doğru temelde görevlere sarılmayı temel almak vazgeçilmez bir özellikimiz olmak durumundadır...

tm kademesinde aristokrasiye yol açarken, savas güçlerimiz üzerinde moral bozukluğu ve hatta güvensiz-liğe, savasçının olumsuz tarzda bi- çimlenmesine yol açar. Komutanın buna yol açmamasını en doğru tar- zı, yaşam ve ilişkilerinde ölçülü ol- ması, yoldaşların küçük görmeme- si, onları kararlara ortak etmesi, ken- disini ayrıcalıklı duruma düşürme- siyle, yeni partinin yaşam ve ilişki tarzını temel alıp yaşamında somut- laştırmasıyla mümkündür.

Savaşın kurallı yürütülmesinde, savas ve ordu disiplininde de genç komutanlar, bu esasların doğru uy- gulanması ve gerekliliğini herkes- ten önce kendilerinin inandırması ve uygulamaları şarttır. Yoksa komutan- lar, kuralları ve uygulanan disiplini savasçı için geçerli olduğu, ama ken- disini için geçerli olmadığı yanlışlı- sı ve yanlış pratiklere düşer. Bu büyük bir risktir, ifade eder. Ona savas ve ordu kavramlarından ba- şedilindiğinde insanın aklına ilk gelen şey kural, disiplin ve emir-komutan- lar. Disiplin ve emir-komutanın sağladığı ordu gücü asla savas gücü olamaz ve düşman saldırıları karşısında dağılmaktan kurtulamaz. Kuralları, disiplin, emir-komutanı ken- disine kabul etmeyen, gerekli gör-meyen, uygulamayan komutanlar,

tirecek ordu kalıplarını içinde ertile- rleri ve bu temelde savatılmaları ge- rekir. Sorunlara yaklaşım gösteri- ken ve çözüm kabul olmayı çalışı- ken, bir yandan sorunları iyi kavra- maları, neden ve sonuçlarını iyi hesap- lamaları ve dte yandan tepkisel- le, kalıplı ve tek yanlılığı düşme- melidir. Komutan, bu konuda fazla bir tecrübe ve deneyimin olmasın- dan irkmemelidir. Özellikle ce- saretle sorunların üzerine girmesi esas almalıdır. Büyük hatalara düş- meden, pratikte ortaya çıkan yetersizliklerinden sürekli dersler çıkar- maları ve bu temelde pratiğini sürekli eleştiren süzgecinden geçirerek, kısa sürede büyük bir birikim ve tecrübe sahibi olmayı esas almalı ve başarı için azami çabasını yoğunlaştırmalıdır. Yoksa tepkici, otorite ve yetki- nin arkasına sığınarak kokuşu değil yüzysel, geçici olarak sorunları çöz- mesi bir anlam ifade etmediği gibi sonuç da getirmez.

Sorunların çözümünde partinin öngörülü yakışımını esas alarak doğru çözümek, yoldaşlar arasındaki güveni esas almak, katırcılığın bir yaşam biçimi haline getirmek temel alınması gereken en doğru ve sağ- lıklı çözüm ve yaklaşımdır. Sorunlar karşısında dikkat edilmesi gereken önemli bir öge de, sorunun büyüğü

“...Yeni süreci omuzlayan genç komutan yoldaşların, eski toplumsal yapının kendileri üzerinde yarattığı olumsuz etkileri ve yine eski çalışma tarzı ile temposundaki yetersizlikleri hızla aşmaları, kendilerini hızla süreç vermeleri durumunda gelişmenin yolunu daha da açacakları gibi hızlı gelişmelere de öncülük yapmış olurlar. Görevler üzerine yürürken ikeklik, ikircikliğe düşmeden, duygusal, tepkici, kendisini geriye çekme, başarmaya gibi durumları yaşamadan doğru temelde görevlere sarılmayı temel almak vazgeçilmez bir özellikimiz olmak durumundadır...”

şey olur.

Doğru temellerde sorunlara yak- laşım gösteren ve çözen genç komutanlarımız, savas güçlerimizin ge- çmiş olumsuz pratik ve yaşama- larından dersler çıkarmalı ve bu te- melde dönüşümü sağlayacak savas gücünü netlikli hale getirmelidir. Savas gücümüzün netlikli hale getiri- lmesi hem komutanın işlevini daha sağlıklı görmesi ve hem de savas düzyolunun işkelletilmesini beraber- de getirecektir. Yoksa, "tecrübem yok, ilk kez bu düzeyde görev alı- yorum, bu sorunları ilk kez karşıla- şıyorum, bunun için tepkici yak- laşım, itici oldum, üslubu tuturam- dım" gibi yetersizlikler gerekçe gö- sterilemez. Genç komutanlar, şimdi- ye kadar yaşanan mücadeleye prati- ğimizi iyi değerlendirebilir doğru dersler çıkarmalı, denite ve birikim- lerini temel olarak pratik tecrübeleri- ni geliştirmeli, bu temelde yapıyla- kaynaşmayı, yapıyı dönüştürmeyi, birleşimden esas almalıdır. Hiç kimse kendi üslubu ve yöntemle- yineticilik yapamaz, savası yürü- tmez. Genç komutanların bunun der- bilincinde olması zorundadır.

Büyük görevler omuzlayan genç komutan yoldaşların dikkat etmesi gereken bir husus da, sorumluluğun ağır olduğu bilincine vararak, doğru

DAĞLARIN ÖZGÜRLÜĞÜ ŞEHİRLERİ DE SARMALI

Gerilla mücadelesi her ne kadar ağır sorunları karşı karşıya bulursa da, çeşitli zaafırlar bağında taşıyor olsa da, sürekli ilerleye doğru adımlar atarak sömürgeci Türk faşizminin tahsil çıkışına doğru götürmektedir. Elbette gerillada yaşanan sorunlar, yine düşmanın savaşçılarımız ve halkımız üzerinde yarattığı derin izlere bağlı bir olaydır. Kişilik dönüştürme sürecinde sancılar direkt savaşma taktiklerine de yansıyor ve böylece, ortaya çıkan kayıplarda, düşmanın vurduğu darbelerden ziyade bulan belirleyici bir rol oynuyor. Kayıplarımızın nedeni arastırıldığında görülmektedir ki, faşist TC gerilla karşısında tamamen bir çözümsüzlüğü, politikasızlığı ve taktik belirsizliği yaşıyor. O zaman düşmanın durumu buyken, yaşanan kayıplar nedendir? Elbette savaşta kayıp vermek diye bir düşünce savunulamazcağı gibi, gerçeğe de değildir. Ama düşman yeteneği olduğu için gerilla bu kadar kayıpları vermiyor. Ancak içine düşülen zaafırlar, halkı için canını feda etmekten çekinmeyen yüzlerce değerli savaşçının imhasına neden olmuştur.

Son dönemlerde kayıpların en çok yaşandığı alanlardan biri de şehirlerdir. Şehir faaliyetleri gerek başına çok farklı bir çalışma, örgütlenme ve ilişki yöntemleri gerektirir gibi. Şehir gerillacılığı da buna göre kendisini biçimlendirir. Şehirlerin önemi yentence kavranmadığı için istenilen sonuçlar da ne yazık ki alınmıyor. Bu alanı küçümseme, rahat çalışma yerleri olarak görme, basit cabalarla her şeyin yoluna gireceğini sanma, lojistik ihtiyaçları karşılamakla sınırlı tutma vb. gibi anlayış ve yaklaşımlar hep kaybettirmelere yol açmıştır. Sorunun biraz daha özünü imdiginde mücadele gerektirginin, halkımızın tarihini yentence özümsememiz, bu konuda araştırma-inceleme yapma gereği duyulmadığı sonucuna gitmek mümkündür. Düşmana karşı savaşmada en büyük zaafa da zaten bu bilimsizlikte yansıyor. Tarihi unutturulmuş işyerleri bir halk olduğumuz asla unutamyız. Bunu unuttuğumuz da da gözardı ettiğimiz anda kaybederiz. Ve kayıpların temelinde de bu olgusun rolü büyüktür.

Şehirler tarihsel rolleri gereği uygarlığın, teknolojinin ve ticari gelişmenin merkezleri olmuştur. Şehirler düşmanın amaçları önceleridir. Dünya ile bağlantılar buralardan sağlanır. O yüzden sömürgeciler bir ülkeye el atıldığında ilk ele geçirmek istedikleri yerler şehirler olmaktadır. Çünkü şehirlerde denetimini kuran bir sömürgeci gücün, o ülkeye hükmetmesi daha kolay olmaktadır. Hele özellikle ticareti denetim altına almışsa, bu yani yarıya ülkeyi denetim altına alması demektir.

Ülkemiz uygarlığın görkemli gelişmeler sağladığı bir coğrafik alan içinde bulunmasına rağmen, buralarda oluşan şehirleşmeler halkımız açısından gelişmenin değil, geriyi düşmenin, kendisine yabancılaşmanın, pasifize olmanın merkezleri olmuştur. Örneğin Fransa, İngiltere, Almanya vb. gibi ülkelerde tam tersine bir gelişme söz konusudur. Buralarda şehirler ihtilali çıkışların yapıldığı, devrim dalgalarının yapıldığı yerler olmuştur. Fransız halkı devrimini önce Paris'te yapmıştır. Krallık burada devriliş Cumhuriyet kurulmuştur. Sanayideki gelişmeler yine şehirlerden başlamıştır. Avrupa halk-

ları devrimci özetleri şehirlerde yalamışlardır. Kürdistan halkı ise, özünü şehirlerde test etmiştir. Bizde tarihin böyle tersine işlemesi kuşkusuz sömürgeci güçlerin halkımız üzerinde kurdukları otoriteyle bağlantılı değerlendirmelidir.

Sömürgecilik halkımız üzerinde nasıl bu kadar etkili olmuştur? Nasıl bugün bile onca gelişmeler, devimsel çıkışlara rağmen hükümlü çoğu yerlerde koruyabilmektedir? Savaş yürüten her parti militanı bu sorulara köklü çözümlerle temelde yaklaşım baskırmaktadır. Fedakarlık, bismadan savaşma azmi sergilemek kendi başına yeterli olmuyor. Politikacı olup, politika üretmek ve uygulamakla ancak belli sonuçlar alınabilir. Düşman bize politikasızlığı her geçen gün daha fazla dayatırken, onun karşısına daha güçlü politikalarla çıkmakla yetki, onu mahkumiyetin içine gömmek.

Şehirlerde bugüne kadar neden sağlam bir mücadele, neden iyi bir örgütlenme biçimi ve konumlandırma yapılmıyor? Yaşanan pratikte baktığımızda bunun bir anlayış, bir yaklaşım meselesi olduğu ortaya çıyıyor. Talmatır ve çözümlerle biraz dikkatlice incelenirse bu sorular daha iyi kavranabilir. Ama ne yazık ki bunlar yentence yapılmıyor. Şehirlerde faaliyet gelişmelerin önemi iyi kavranılmıyor.

PKK salt dağlarda direnen bir hareket değildir. Geçmiş tarihimize ve günümüzde dağların halkımız açısından oynadığı hayati rol inkar edilemez. Ama buna rağmen daha demek, her şey demektir. Özgürlüğü halkımıza yakadık, yarattık. Dağlarda siddi Kürdistan halkı kendi gerçek kimliğiyle temsil ediyor. Fakat şehirlerimiz daha kolektif yaşıyor. Düşman halk şehirlerde kurumlarıyla halkımız üzerinde hükümlü sürdürüyor. Düşman buralarda nasıl örgütlenmiştir? Denetimini nasıl oluşturmıştır? Şehirlerde yaşayan kitleyi küçümsemek gerekıyor. Nurez ve 15 Ağustos şehirlilerinde da görüldüğü gibi halkımızın sokaklara dökülmesi sömürgeciliği tam bir açmaz içine sokmuştur. Sömürgeciliğin bir Kürt esnafına bile kepengini atacağı hükümlü pek kalmadığını özler zamanı kenepeleri kırarak, barbarlık yapacak hükümleri inşa etmeye çalışıyorlar. Halkımız artık şehirler dağlara değil, dağları şehirlerle taşımak istiyor. Dağ direnişinin ruhunu şehirlerde yaşatarak ve bizzat uygulamak sonuca varmak için elinde avucunda olan her şey ortaya koyuyor. Sımdı bunu görmemizden gelemez, buna karşı duyarsız davranamayız. Şehirleri basit bir mücadele alanı olarak ele alamayız. Dağda düşmana varan gerilla, bunun sonucunu şehirlerde almazsa anlamı bir pratğin sahibi de olmaz. Her şey dağda başladı dağda da biter anlayışı bize kaybettirir. Doğrudur, her şey dağda başladı ama Kürdistan'da her şey şehirde bitecektir. Çünkü düşman artık şehirleri hapsetmiştir. Kaldı ki, gerilla daha çok şehirleri yönetmekli ki, düşmana adım adım fırsatı kalmıyor. Gerilla ancak böyle olursa dağda tam otoritesini sağlayabilir.

Şehir devrimleri bu anlamda dönemin öze gelen taktığı olarak kendisini en yakıcı bir biçimde hissettiriyor. Bizde devrimin çok sancılı geçmesi bize dağ mücadelesinin bu yönüne gösterilen duyarsızlıktan il-

eri geliyor. Belki bir noktaya kadar düşmanın halkımız üzerinde yarattığı ağır tahakkülatı buna yol açtığı kabul edebiliriz, ama bunun gerçeğe kalan bölümü ise yüzde yüz militanlarda yaşanan zaafırlardan kaynaklanıyor. Başka türlü bunu kabul etmek mümkün değildir.

Kürdistan'da her şehrin, kasabasının veya köyün kendi özgünlüğüne devrim yapması ne demektir? Bu hiçbir devrimde görülmeyen taktiksel bir gelişmedir. Ulusal kurtuluş savaşımızda vardığımız aşama küçümsemeyecek ve hatta devrimde yaklaşılmış bir aşama olmasına rağmen, düşman hala askeri, siyasi, ekonomik ve kültürel yapıyla birlikte hükümlü. Bundan dolayı gerillanın şehirde iyi mevzilenebilir, örgütlenmesi buna göre yapması gerekıyor. Düşmana karşı her alan da mevzilenecek, böyle politikasızlık, küçümsemeyle, rahat çalışma alanları biçimindeki yaklaşımlarla asla yapılamaz. Halkımızın tutunacağı bir dal olabilmek, karartılmak istenen yolun sıkı tutmak ancak amansız bir mücadele pratiğiyle, ükennin sadece dağlarına değil, her alanına gereken önemi vererek sağlanabilir. Kaldı ki, halkımız şehirlerde mücadele için çekmek için böyle fazla bir çabaya da gerek yoktur. Savaş neticesinde zaten halkın kendisi saflara akan emektir. Geriye kalan bu aklınları doğru bir şekilde konumlandırılmalıdır. Halk savadığında halkın konumlandırılması iyi yapılmadı mı ortaya yenik ve kayıplarından başka bir sonuç çıkmaz. Bunu önleminin yolu da düşmanı küçümseme, dikkatli çalışmak, illegaliteyi en ince ayrıntılarına kadar hesaplayıp uygulamakla olur. Şehir faaliyetlerinde bu kurallara yentence uyulmadığı ve hatta zaman zaman bunun tersi bir çalışma biçimini sergilediğini görüyoruz. Hiçbir gelişme yaratılmamışken, küçümsemeyle ilgili gelişmeler de yaratılmıştır. Ancak, eğer şehir çalışmaları güçlü bir yaratıcılıkla yürütülmüş olsaydı, yaratılan gelişmelerin düzeyi çok daha ilerde olacaktı. Örneğin şehirlerde yaşanan şahadet olayları bizlere bylesine deneyimler sunuyor ki, bunların bir tanesinin daha dikkatlice incelenmesi durumunda daha sonuç alıcı gelişmelerin ortaya çıkarması isten bile değildir.

Düşmanın en güçlü örgütlenildiği, denetimini daha koruduğu şehirler de, kendine duyduğu aşırı güvenle, klasik, amatör, kalıcı, gereken esnekliği göstermeyen çalışma yöntemini bir militanı sürekli kaybetmeye götürür. Soruna sadece militanların kayıpları açısından da bakmamak gerekir. Dikkatsiz bir davranış, bir evden tedbirsiz çıkış veya giriş yapmalar halktan insanlara da büyük zararlar vermektedir ve çoğunun sonu ölümlerle bitmektedir. Halkımızın artık kaybetmeye tahammülü yoktur. Yüz yıllardan bu yana yakbettiklerini bedelini düşmana acı ödettirmenin atınağın geçmişir. Bu atığa geçiş militanların gerekli yanıtı vermesi atfedilecek bir tutum değildir. Kahramanca şahadet olayları da sergilenen, sonuç itibarıyla halkımıza kaybettiren pratikler olmaktadır. Kayıplar olacaksa düşmanla çarpışma anında olsun. Ama bunları genellikle dikkatsiz çalışmaları sonucu olarak gündeme geldi mi, düşman bunları kendi yeteneklerine yoruyor. Ve bu malzemeyi de düşmanın eline biz veriyoruz. Bar-

bar Türk sömürgeciliğinin savaşına yentimine baktığımızda, onun katliam yapmakta, cinayet işlemekte başka bir becerisi yoktur. Gerilla mücadelesine güç yentirebilecek hareketliliği ve sabır gücüne sahip değildir.

Halk savaşımız ulusal ordulaşmasını yaratarak ilerliyor. Biz ordulaştıkça, halkımız askerleştiğe düşman da boş durmuyor. Uluslararası ilişkilerden tutalım da işbirlikçileri daha iyi konumlandırma, bize karşı etkin bir silah olarak kullanmaya kadar her aracı devreye koymaktadır. Ordulaşma aynı zamanda sömürgeciliğe karşı alternatif bir güç olanınlına da yentiyor. Ordulaşmanın siyasal üstü yapısını ifade eden ulusal meclisin de gerek şekillenmeye başladığı, bunun öngününe bulundugu da bir gerçektir.

Sımdı bu durumları neyi ifade ediyor? Bunlar atığa dağları sınırlı kalmayıp şehirlere inmeyi ve düşman kendi inmeyi vurmaya dayatıyor. Düşman dağlardan şehirlere indirilmişse, oradan da kovulmalı ki, devrim denilen görkemli olay gerçekleşsin. Devrimin şehirlerle olan bağı bu temeldir. Bunu başka türlü ele almak ulusal kurtuluş savaşını bulundugu noktadan geriye çekmek anlamına gelir.

Dikkat edelim, düşmanın dağları yogan hava bombardımanları tabiri tutarak şehirlere de alabildiğine kullanmaktadır. Dağları bombalaması yakbettirdi otoriteden duyduğu öfke yüzündendir. Ama şehirlere yöklenmesi, otoriteyi kaybetmemek, içine girdiği ölüm korkusunu yenmek içindir. Düşmanın şehirlerden duyduğu güven, rahat hareket etmesi yine bizim zaafırlarımız bir sonucu olarak karışmaz dikmettedir. Savaş olursa dağda olur, bunun dışında savaşlar önemsiz ve gereksizdir anlayışına kapıldık mı, düşmana Kürdistan'da yaşama olağanı tanımış olur.

Ama bakıyoruz, buna gereken önemi verili mi? Ya şehr şehir metelleri çok kısa sürede desfire oluyor ve sonuçta şahadetler, yakallannlar, çözümler gündeme geliyor. Böylesi olaylar her defasında partiyi küçümsemeyecek zararlar veriyor. Partimiz ve halkımız bu kayıpların yaşanmasını istemiyor. Çünkü bunlar düşmanın alabildiğine sevindi tulumları oluyor. Bir militan şehirden nasıl hareket eder, nasıl tedbir alır, bunlar üzerinde pek durulmuyor. Halkımız şehirlilerden kaybetmek için değil, kazanmak ve özgür olmak için kalyıyor. Şehir çalışmaları bir militan ağır tınagından saçının teline kadar tedbirli ve illegal davranmamak durumundadır. Siyasi polis karşısında uyumak, olası operasyonları karşı hazırlıklı bulunmak şehir çalışmalarıdır zorunludur. Bunu tedbirlerini alan militan kolay düşmana yalanlanmaz, yok yere kayıpları yol açmaz. Her şeyden önce şehirler ajan ve muhbirlerin bol bulundugu alanlardır. Düşman bu yönüyle yğinla kontrol noktaları oluşturmuştur. Bir militan bunları anlamak, gözlemek ve çözmek durumundadır. Düşman nasıl seni bası almayıp bunları yapıyorsa, sen de onu basite almamacak ve tedbirler dizisini şehir merkezinden mahallelere ve dağlara kadar kuracaktır. Gelişigüzel hareket eden bir militan halkta da bütünüleşme, illegaliteyi diğer bir adı da halkın içine, halkın bağına yerleşektir. Aile-

lerle bütünüleşmiş bir militanı polisin keşfetmesi çok zordur. Çünkü halkımız kendi savaşçısını koruyabilecek cesarete ve fedakarlığa sahiptir. Çalışmalar böyle yürütülürse militan halklaştı, halk da militanlaştı. Ve militanın önderliğinde daha güçlü, daha güvenli savaşır.

Halkımızın askerleşmesi konusunda ortaya çıkan aksaklıklar, yine militanlarda yaşanan eksiklikler olarak algılanmalıdır. Çünkü Kurt halkının savaşmama yönünde bir eğilimi yoktur. Düşmanın bütün yönlendirmeleri göze alarak savaşmaya kararı olduğuna sayısız defalar gözler önüne sermiştir. Şirkat'la düşmana karşı tavır koyup şehri boşaltan yeri Kurt halkıdır ve bu düşmana karşı alınmış çok cesareti bir dremme konumudur. Bizde kurtuluş savaşını bir cepheleşmeye geçiriyor. Bu cephe, sömürgeci faşizme karşı askeri, siyasi, ekonomik, kültürel ve psikolojik savaş yönlenidir. Bunun da en açık anlamı halkın bir bütün olarak amansız ve kesintisiz bir savaşım içine çekmektir. Cephe çalışmalarını halkın siyasi mücadelesini ifade eder. Halkımız siyasi istemleri ulusal kurtuluş cephesi aracılığıyla dile getirir. Halkın siyasi cephesi, halkı ayaklandırmayı, savaştırmayı, üretken olmayı sağladığı gibi düşmana karşı korumayı da amaç edindik durumundadır.

Gerilla salt kendi başına bu işlevi yerine getirmez. Askeri ve siyasi bir güç olarak daha geniş örgütlenmeleri oluşturmayı gerçekleştirmez düşmana karşı hedefine ulaşamaz. Gerilla konumu gereği halkı birleştiriyor ve savaş ortamına çekiyor. Gerillanın siyasal olarak çoğalması, ordulaşma düzeyine ulaşması halkın katılım düzeyini ortaya koymada önemli bir göstergedir. Gerilla halka örgütlenme bilincini götürürken bunu aitta bırakmamalı, pratigine uygulamalıdır. Bu anlamda halkın öz savunma biriklerini, halk komiteleri kanatıyla milis örgütlenmesini büyük önem verilmelidir. Milis, halkın içinde, gerektiğinde silahlı bir şekilde aynı zamanda üretile de bagını sürdüren, savaş yürüten halkın öz savunma güçleridir. Eger milis örgütlenmesi şehirlerde sağlıklı temelle oturtulursa, günlük kullanan içinde işkileri yürütürse düşmanın tamamen aciz bir duruma sokar, onun hakimiyetini sıfırlar. Tankıyla, topuyla, askerleriyle Kürdistan'da varlığını kousa da halka söz geçiremez bir konuma düşer.

Özellikle şehir alanlarında görev yapan militanlar, milislerin çabası kesimlerden olduğuna hiçbir zaman unutmamalıdır. O yüzden milise yüklenerek görev ve sorumluluklar çerçevesi iyi belirlenmelidir. Parti kadrosundan olan beklentiler bir milisten de aynı düzeyde olursa, böyle bir durum kaçınıtıcı ve ertükütücü olur. Geçimini sağladığı uğraşın insanlardan günümüz 24 saatinde devrim hizmet etmesini beklemek yanlıtıcı bir tutum arzeder. İsteler gerçeğe ve koşullara uygun olmadı mı işler birbirine karışır, kimsen ne istenileceği de muğlak bir hale gelir.

Halk, kendi durumunda uygun konumlandırılmalıdır. Bir kadın da, çocuk da, yaşlı da milislik yapabilir. Bunu örgütlenmesinde illegalite temeldir. Illegaliteye dayanmayan ve onu esas alan bir milis örgütlenmesi, düşmana kapıları sonuna kadar açmış bir örgütlenmedir. Milis, savaşan bir halkın askerleşmesinde önemli bir aşamayı oluşturur.

Özellikle Kürdistan'da halkın devrimi tarzda askerleşmesi sağlanmadan bağımsızlık ve özgürlük sağlanması mümkün değildir. İçinde bulunduğumuz ileri savaş aşamasında halkın geniş katılımı ve bu katılımın sağlıklı hale dönüştürülmesinin yolu da illegal milis örgütlenmesinden geçmektedir.

İşte bu yüzden milis faaliyetlerine yaklaşık salt gerillanın lojistik ihtiyacıyla karşılanma biçiminde olmalıdır. Önemli olan gerillanın lojistik ihtiyacının karşılanması değil, halkın savaşçı bir güç olarak örgütlenmesidir. Örgütlenmiş bir halk zaten kendi ordu düşüncünü ihtiyacından da doğal olarak karşılayacaktır. Kaldı ki halkımız bizzat savaşmak istiyor, söz sahibi olmak istiyor, sömürgeci barbarlıktan intikam almak istiyor. Militan bunları temel olarak halkın ihtiyacından cevap vermelidir. Savaşmak isteyen bir kitleyi lojistikçi bir konuma düşürürsen savaşın geriye çekilmesi kaçınılmaz olur.

Milis örgütlenmesi ciddiyeyletinde derinleşir geliştirilir, halkta savaşçı karşı sorumluluk, duyarlılık ve kendisini daha fazla devrim katma duygusuna geçirir. Bu da uygun tarzlarla yapılacak eğitim faaliyetleriyle olur. Bunların şehirlerde yapılması oldukça zordur. Ama yapılamadığı sürece de güçlü savaşan halk gerçekliği ortaya çıkılamaz. Çünkü şehirler bireyciliğin en fazla geliştiği, yabancılığın, yozlaşmanın, örgütsüzlüğün, dağınıklığın en fazla yaşandığı alanlardır. Eğer bu alanlarda militanlar alabildiğine örgütsüzleşen hükümetlerse halkın beyin hücrelerine kadar yerleşmiş kaday kolay sökemezler. Şehirde yaşayan kitle düşmanla daha fazla iç içedir. Örneğin bir televizyon kanalıyla, basın yoluyla düşman her gün bu alanlara kendi ideolojisini ve yaşam anlayışını aşılamaktadır. Soysuz yaşamın halk üzerinde cazip kılmak için elinden geleni yapmaktadır. Kontra örgütlenmelerin güçlük içinde yaratılarak cinayet sebeblerinin bunlardan oluşulmasının ciddi anlamı vardır ve yığınla sonuçlar çıkarılması gereken olumsuz bir gelişmedir. O yüzden lumpen gerillacı deşp geçmek gerekir. Düşman halkımızın değerli insanlarını yine bunlar eliyle katlediyor. Bu kesime yaklaşımda bir ölçü tutturulursa yüzlerce çetne sallara aktarmak mümkündür. İşte milis örgütlenmesi iyi yapılsa düşman bu kesim üzerinde de etkili olmaz. Her milis kendi çevresini etkileme yoluna gitsse bile halkın bulunluğuna mevcut durumdaki beş kat üstü yükselir. Bu anlamıyla örgütlülük ortamına alınan her Kürt bireyinin örgüt

güçlü olarak işleve kavuşturulması başlı başına bir devrim olayıdır diyebiliriz. Milis olayına böyle yaklaşmak, bunun pratiğini gerçekleştirmek dönemin taktikğini kaçınılmaz bir gerektir.

Bu genel sorunlar ışığında şehir çalışmalarında yaşanan özgül sorunlara bakmak gerekir. Tabii bunları yine merkezileştirmekle çalıışan savaş sorunlarımız olarak ele alıp yorumlamak durumundayız. Hele her şeyden önce şehirlerde geri çalıışma alanları olarak bakma tutumları en kısa sürede mahkum edilmelidir. Sürekli kaybettiren tutumlarla ısrarlı olmaksızın halkın hepsini sonuçsuz kılabilirler.

Ulusal meclis ve ulusal orduların güderek sekillendiği 1992 yılı atılımıyla ortaya çıkan en önemli sorun şudur: Artık savaş, yerel birimleri faaliyetlerine bağlı olarak değil, ana karargahlara bağlı olarak yürütülecek düzeyde olmuştur. O yüzden şehir çalışmaları da eyalet karargahlarına ya da ana karargahlara bağlı yürütülmeli ki, genel savaş taktiklerini yerel bir çalıışma içinde yürütsün. Fakat bu ilişki biçimi şehir birimleriyle yerel gerilla birimleri arasındaki organik bağı asla yadsınamaz. Savaşın merkezleşmesini bundan dolayı mekanik ve kalıpcı tarzda ele almamak gerekir. Gerilla birimleri şehir birimlerine lojistik ihtiyacıyla karşılayan bir araç olarak bakmamalı, onu da savaş yürüten asker ve siyasi bir güç olarak görmelidir. Çünkü her iki alan da birbirleriyle dayanışma içinde olmak durumundadır. Halkın serhihdanları ancak gerillanın desteğinde, korumasında gerçekleştirebilir. Gerilla desteginden yoksun bir serhihdan düşman çok rahat bastırır. Durum böyle olunca gerilla şehirle olan bağlarını bu temelde yürütmek durumundadır. Gerillanın bu dönemde en önemli özelliğinden birisi de savaşta merkezleşmeye hizmet etme biçiminde değerdendir. Böyle olurdu halkın düşmana karşı daha güçlü mevzelenmesi yaratılabilir. Yerel birimler kendilerini merkezi bir güç olarak görürse, düşman karşısında savaşçı geriye çekme hatasını düşerler. Özellikle de faşist TC'nin halkımıza yönelik son günlerde geliştirdiği toplu katliamları önlemek, boşa çıkarmak için tek yolun da bu merkezleşme olayından geçtiği unutulmalıdır.

Elbette buna uygulanacak olan yine savaş yürüten aktif kadrolardır. Şehirlerde gönderilen kadrolar her şeyden önce siyasi bakımdan uyanık olmalıdır. Gerillada ayak uyduramayan gerilla şehirleri gönderilen, siyasi açıdan zayıf, polis karşısında uyanık ve atik olmayan kadrolar şe-

hir çalışmalarını daha da zor durumlara soktukları gibi, istenmeyen kayıplar ve zararlarla dayol açmaktadır. Şehirlerde çalıışma yapan bir kadro her şeyden önce toparlayıcı olmak zorundadır. Şehirler yan gelip yatan alanlar değildir. Düşmanla sürekli yüz yüze olan, onun beyninde yeni yaşamı örgütlemeye alanlardır. Hele serhihdanlar gibi titizlikle yürütülmesi gereken eylem biçimlerinde meydana gelecek bir aksaklığın onlara insanın yaşamına mal olduğu iyi bilimlidir. Bu çalıışma alanı uzmanlık ister, onun 24 saati uyumun kalmayısı ister. Her insan gününü bitinmeyi uyanık olma yönünde kullanamaz. Bu yüzden şehirlerde çalıışacak kadroların seçimi ayrıca ele alınmalı ve titizlikle bir seçime gidilmelidir. Buna göre de eğitime tabii tutulmalıdır. Çalıışmanın önemini iyi kavrayamayan kadrolar ne polise karşı başıbaşı olabilyorlar, ne de halka karşılaşmada uygun yaklaşımın sahibi olabilyorlar. Uyanık bir kadro her zaman polisin taktikğini rahatlıkla boşa çıkabilir. Dikkatsiz çalıışmalar yüzünden sayısız kadrolar polisin ağına takılmış ve imha olmuştur. Bunları bizim yetersizliklerimiz sonucunda ortaya çıkan kayıplardır.

Bir kadro siyasal bir temsilci olduğunu asla unutmamalıdır. Onların görevi örgütleyicilik, toparlayıcılık ve organize edicilik. Ama yetersiz insanların gönderilmesi tam tersi bir durumun uygulanmasıdır. Oya çor. Gidiyorlar halkına başına bela kesiyorlar. Kadrolar halkla örgüt aramada işlev göre sunurlardır. Onun davranış, konuşma ve düşüncelerinde halk partisi tanyor. Halkla yüz yüze olanlar bu hususları temel alarak hareket etmek zorundadırlar. Kendisini konuşturan bir halk partisi ve mücadele eden uzaklaşırdır.

Böyle tutumlar konuşturulduğu için şehirlerde uygun bir örgütlenme tarzı oturtuluyordu. Üstten alta doğru sağlıklı bir örgütlenme inşa edilemediği için serhihdanların sağlıklı yürütülmesi tam yapılamıyor. Şehirlerin devrim kaleri haline getirilmesi ancak bu örgütlenmenin yaratılması mümkün olacaktır. Bu nasıl olur? Halk komitelerinden tutulim cephe komitelerine, legal komitelerine oluşumuna kadar uzanır ve bir halkın devrim mevzelenmesini meydana getirir.

Şehir siyasi birimleri adeta kendilerini salt askeri bir eylemci olarak görüyorlar. Oysa halkımızın savaşçısı insanları dayle fazla ihtiyacı yoktur. Halkımıza bir çağrı yapılsa kuşumsenmeyecek bir sayda insan silah altına gönüllü olarak katılmı gösterir. Ama ulusal kurtuluş siyasetini uygulayacak politikacılar çok azdır ve bu politikacıları yaratmak da oyle

kolay değildir. Yıllarca verilen emekler sonucunda bir siyaset adamı ancak yetiyor. Siyaseti yürüten insanlar da ihtiyaç duyulduğunda silah kullanılır ama onların asıl görevi örgütlemek, organize, toparlayıcılık ve eğitimci olmaktır. Askeri eylemler özel oluşturulmuş silahlı birlikler veya milisler kanalıyla gerçekleştirilir. Bu anlamıyla milis, ulusal kurtuluş mücadelemizin yan askeri gücüdür. Her an silahlı mücadeleyle girmeye hazır, aynı zamanda da hem üretmede bulunun, hem de savaşan bir güçtür. Siyasi sorumlular halkımızın canı ve ruhu olduklarını bilinciyile başta kendilerini sağlama almaldırlar. Silahlı eylemlere katılmaktan ziyade perspektif sunmalı, taktik becerilemeli ve organize edilmelidir. Artık ondan sonrası silahlı eylem birimlerine bırakılmalıdır. Son günlerde her birimlerinde meydana gelen yakalanmalarda arkadaşları son kurşununu veya bombasını kendilerine ayırmıyor. Bunlar kahramanca gerçekleştiren şahadet olaylarıdır. Neden böyle şahadet olayları yaşanıyor? Üzerinde biraz kafa yorulduğunda, çalıışma tarzında bir ölçünlü tutuluramayı polisin taktikğini yola açıyor ve sonuçta kayıplar meydana geliyor. Eğer siyasal sorumlular iyi bir politikanın sahibi olurlarsa hiç ellerine silah almadan bile büyük gelişmelerin sahibi olabilyorlar. Bir siyasi sorumlunun bir cepheci gibi dolasmayı intiharıları bir çalıışma biçimine sahip olduğunu gösterir. Artık grup dönemini çalıışma yöntemi uygulamamamam amamlıyoktur. Grup döneminde bir kadro zorunlu olarak tüm faaliyetleri bizzat kendisi yürütüyordu. Ama şimdi partinin vardığı düzey bu biçimi anlamış kılıyor. Geçmişe korunukorunuk bağliik, tutuculuk terk edilecek işbölümüne dayalı çalıışma yöntemi uygulanmalıdır.

Şehir çalışmalarında yetersizlik ilişkisi tarzında ortaya çıkmaktadır. Bir türlü parti çizgisi yetince ilişki tarzına oturtulamamıştır. İlişkileri parti anlayışı ve çalıışma tarzı hakim kılınmadığı için sızmalar rahatlıkla partinin içine girebilmekte, örgüte büyük zararlar vermektedir. Polis tarafında daha önceden günümüzde kadar bilinen ilişkilere dayanan çalıışma tarzı çabuk deşile olmalara götürmektedir. Bu alanlar zaten düşmanın denetiminde altındır. Düşmanın sızamayıca, denetim altına alamayıca yeni ortamlara açılarak sağlıklı bir bünyeye kavuşmak zorundayız. İlişki tarzında en küçük bir sapmayı bile kabul etmemeliyiz. Sürekli eski ilişkilere dayanarak faaliyet yürütmek, bir başka deyişle kolay kaçmak, var olanla yetinme anlamına da geliyor. Yeni ilişkiler kur-

mak, polisin ulaşamayacağı mevziler oluşturmak emekle olur, egeri: günde katan, kafa yoran bir çalıışmayla olur. Halkla başla türlü sağlam bağlar kurulamaz. Halkla sağlam bağı olmayan devrimcinin de sonuç olması asla mümkün olmaz.

Gerillanın vurulması düşmanı bazı tavizler vermeye götürüyor. Daha doğrusu gerilla mücadeleinden nefes borulanı açıyor. Bugün yaratılan legal alanlar da yine bunun bir sonucudur. Bilindiği gibi legal çalıışma kendine başına uzmanlık isteyen bir alandır. Kendine özgü ilişki tarzı vardır. Halk savaşının bir kolu olarak çalıışır, ona hizmet eder. Çalıışma gerilla dogası gereği her gün düşmanla yüz yüze ve ilişki halinde. Düşmanın tanıdığı yasal sınırları peçet fazla aşamaz. Bu çalıışma da mevcut çevre içinde yapılması gerekenleri yapar. Sınırları radikal tarzda dağıtır, genişletmeye daha çok gerillaya düşen bir görevdir. İlegal mücadelelerin bu alanla ilişkileri iyi belirlenmesi zorundadır. Çünkü bu alanlar sürekli düşmanın kontrolü altındadır. İlegal faaliyet yürüten kadroların legal alanlara girip çıkmayı, muddahalelerde bulunması deşifrasyonlara neden oluyor. Böyle olunca düşmanın taktikbı genişliyor ve buradan hareketle her iki alan da darbe yemektan kurtuluyor. Legal alanla muddahale olmaz değil, olur ama bunun da yine bir gliklik ve titizlik içinde yapılması gerekir. Gerekece ne olursa olsun illegal bir kadronun legal alanda sık sık gocukmesinin hiçbir haklı gerekcesi yoktur. Bu durum her alan için geçerli olan bir kuraldır. Her alan kendi görevleriyle sınırlı kalmalıdır. Dayanışma, fikir alışverişleri uygun tarzda ve düşmanın kontrolünün olmadığı yerlerde yapılmalıdır. Böyle bir kordine sağlanırsa düşman her iki alana da fazla zarar veremez. Yine legal alanlarla illegal mücadelelerin hizmetinde kullanılcaksız bu temelde olmak zorundadır. Başka türlü yapılan her uygulama bize kaybettirmekten başka bir işe yaramaz.

Buraya kadar şehirlerin önemine, mücadelede bu asamaada sonra onayacak role, basarıda uygulanması gereken çalıışma tarzına, bu konuda var olan yanlış yaklaşımlara, yaşanan pratiklerden çıkarılması gereken derslere ozlu bir şekilde değinmeye çalııştık. Eğer ortaya konulan perspektif ışığında bir çalıışma tarzı yaratılabilirse kopartıcı, düşmanı kahredici ve sonuç alıcı gelişmeleri yaratmak gayet mümkün olacaktır. Şehir pratiğine bu tarzda yaklaşımlar, buraları düşmanın karargahları durumundan çıkarp, devrimin karargahları haline getirelim.

ABDULLAH ÖCALAN

SOSYALİZM
ve
DEVİRİM SORUNLARI

Weşanên Serxwebûn

ÇIKTI!

ABDULLAH ÖCALAN

ÖNDERLİK GERÇEĞİ
ve
PKK DEVİRİMİ

Weşanên Serxwebûn

ÇIKIYOR!

ABDULLAH ÖCALAN

KÜRDİSTAN YURTSEVERLİĞİ
ve
ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ

Weşanên Serxwebûn

ÇIKIYOR!

Kürdistan faşizme mezar...

Başarılı 3. sayfa

ve bütün sorular da TC'nin asil sa-
vaş suçlusunu olduğu gün gibi açtı.

Bunu basın organları adeta ya-
nıncasına TC'nin suçluluk geçeği-
ni ısrarla göstermeye çalışıyorlar. Bu
yönü haber ve yorumlar tamamen
tutuyor. Ölen askerlerin anaların-
ın gözleri yaşlı fotoğrafları manşet-
lere çıkarılıyor ve "PKK'yı lanetle-
yin" sözler sıralıyor. "Analar ağla-
yın": Dindirin artık bu goyışlarını!
sözleriyle çağrı yapılıyor. Elbette, bu
goyışların durdurmak gerek. Ama
kim, neden bu goyışlarını durdur-
muyor? Bir yandan evlatlarını kay-
beden anaların feryatları yanı sıra
yaşlıları, diğer yandan ise genç-
ler savaş teşvik ediyor. Bir grup
gencin fotoğrafı ve fotoğrafın altın-
da ise sözümüne bu gençlerden
"sıkıdır PKK, biz geyiziyor" sözleri
akıyor. Bundan daha büyük iki-
yüzlüklük olabilir mi? Bundan daha
büyük alçaklık olabilir mi? Gençler
savaşa gönderilecek, öldürülecek
ise anneleri ağlayacak ve bundan
manzaralar basın yoluyla yayınlan-
acak sucul PKK gösterilecek! İnsan-
ları, bu şekilde kırık amaçlar uğru-
na atmak, dünyanın neresinde ge-
rılmışti? Bunun da ötesinde ev-
latlarını kaybeden baka anaların se-
sine neden kulak veriliyor? Örne-
ğin asker analarını bu yana birakıl-
mış, geric olgunu bir karakol baskı-
nında kaybeden baka bir ananın su-
zölerine ne demeli: "Ankara kö-
künü kurusun, yıkılsın. Ölümsü-
zün öldürüldü!" Benzer beddualar
da geçeği tüm çıplaklığıyla di-
geiren baka analar yok mudur? Ol-
maz mı, asil geçeğin kendisi bu
değil midir?

Kaldı ki, PKK önderliğinde Kür-
distan halkı kendi toprakları üzerin-
de en doğal insan haklarının müca-
delesini veriyor. Bu hak talebi savaşa
baştırlıyor. Buna boyun eğme-
mek, her gün ölmek üzere ve her gün
için savaşla karşılaşa buna ölüme-
ne bir savaşla karşılık vermek, hak-
larını boylesi bir savaş temelinde
korumaya çalışmak da halkımızın
en doğal hakkı değil midir? Evet,
halkımız kendi topraklarını özgür-
leştiriyor istiyor. Ya TC sömürgeci-
liğinin Kürdistan'daki işi ne? Hangi
insanı hak ve hukuka Kürdistan to-
praklarında kan döküyor? Türk ana-
lar, hatta Kürt analar bu geçeği artı
zaman geçirmeden görmeli ve genç
evlatlarını TC'nin kırık savaşına kur-
ban etmemelidirler. Özellikle sömür-
gecilerin timsah gözyaşlarına kan-
mamak ve kendilerini özel savaşın
psikolojik propagandasına atıl et-
memelidirler.

TC, tarihi boyunca halklara kan
kusturmak başka hiçbir şey ver-
medi, bundan sonra da vermesi asla
beklenmemelidir. Çünkü o bir cana-
vardır, insanları çok ucuza harca-
yan bir makinedir. Onun tarihinde sa-
dece ve sadece kan vardır, zulüm
vardır, soykırım ve terörün en barbar-
cası vardır. Dünyada en güvenli-
meyecek bir güç varsa, hiç kuşku-
suz da TC'nin kendisidir. Belki her
şey unutulabilir, ama bu gerçek asla
unutulamaz.

Genelkurmay Başkanı Doğan Gü-
reş'in "Tek bir mehmetsiz buru-
kanas, içim kan ağılıyor" şeklindeki
sözleri köru bir iyizliklikten ibaret.
Bugün sömürgeci özel savaşı en
yuküli düzeyde yürüten kim? Ve bu

savaş kimin içindir? Şırnak'ta, Ker-
bala'da, Çukurca'da, Silvan'da, Göle'de Hamur'da vahşet düzeyin-
de katliamlar emrini veren kim? Bir
babarın öldürülen 1,5 yaşındaki be-
begi için sarfetildi? "Bu bebek de mi
terorist" sözlerinin muhabiti kim?
Yine Şırnak'ta devletin yaptığı kat-
liam yetirmeyorum ki, Çankalekte
milletvekili Süleyman Ayhan, "Şır-
nak'ta mahkemeler kurulmalı, suçlu-
lar idam sehpalarında salındırılmalı-
r" şeklindeki sözleriyle canavarlığın
sergilerken, ona bu cesareti veren
kim? Son günlerde falı belli ama
meçhule çıkarılan olaylar halksın-
da 74 yaşındaki yazar gazeteci Musa
Anter'i alçakça katletmiş. Sa-
dece son bir-iki ay içinde 100'e ya-
kın köyü boşaltan ya da bombardı-
manlar altında yakıp-yıkkan kim?

Bütün bunların tek sorumlusunun
ve de tek suçlusunun TC olduğunu
hangı mantık inkar edebilir? Bütün
bu suçları işleyen mi terorist, yoksa
bütün bunlara son vermek için sava-
şın mi terorist? Yazılması gereken
bütün gerçekler bunlar değil midir?
Mahkum edilmesi, çok sert hesap
soruması ve tartışmasız savaş suç-
lusunu ilan edilmesi gereken TC'nin
kendisi değil midir? Böyle ise, kim
neden beklesin?

Yüklenmiş kazanıyorsunuz!

"Yaşama varız dedik" şeklindeki
sözlerde ifadesini bulan bir kararlık-
la ortaya çıkışını söylüyor Abdul-
lah ÖCALAN yoldaş. Bundan bir-
kaç yıl önceki bir konuşmasında da
"Gittikçe birleşiyoruz, güçleniyoruz
ve adım adım zafere gidiyoruz" söz-
lerine yer veriyordu. Günümüzün ge-
çişimleri bu sözleri fazlasıyla doğ-
rultuyor. Yüklenecek kazanımlar
olduğumuz sadece bizim iddiamız de-
ğildir. Bunun, yenmekle olduğumuz
sömürgecilerin temsilcilerinin demec-
lerinde de anlamak mümkündür.

"Malazgirt'ten bu yana 921 yıldır
birlikte yaşıyoruz. Gelin 921 yıl'da
birlikte yaşayalım" diyen TC Baş-
bakanı Süleyman Demirel'dir. Şırnak
katliamı bu devlet yönetiminin ama
ederik, "Son olaylar PKK'ya daha
fazla tatarlar kazandırdı" diyen (Kür-
distan'daki incelemeleri sonucu)
ANAP milletvekili Eyup Asık'tır. Kür-
distan'a büyük koruma altında gidip
"Sonsuza kadar da sürece terörle
mücadeleyle devam edeceğiz" ve
aradan iki hafta geçmeden 3 HEP
milletvekili Köşke çağırıp bu kez,
"Durum fevkalade tehlikelidir. Büyü-
me tehlikesi bulunmaktadır. Bir yıl
ayrılmaz geyiziyor. Silahlar susarsa
bakı adımı atabiliriz" diyen de Cum-
hurbaşkanı Özal'dır. "Avrupa'nın PKK-
'ya baktığı değildir" ile Kürdistan
sorunu için "Türk diplomasisini en
çok uğratılacak konu" tepislerini
yapanlar, TC'nin dişi politika izman-
ları olarak gördüğü köşe yazarlarınd-
an M. Ali Birand ve Sami Kohen'i-
dir. Bu tepisleri sentezleyip "artık
Avrupa'da güvenemeyecek gerektir-
li" belirlen de Öktay Eksiz'dir.

Bunlar TC'nin yenilgisini itiraf et-
me niteliğinde olan onkelerden sa-
dece birkaçıdır.

Nitekim son bir ay içerisinde
Kürdistan'daki gelişmelerin boyut-
lanması paralelinde bujuva basın
köşe yazarları yorum üstüne yorum
yaparken, devletin çeşitli düzeyler-

deki yetkilileri de bu konuda geris-
ler ortaya atıyor. Ancak bütün bun-
ların içiçeri, "Dağlara doğrudur" diye
bir söz var, işle işle bir şey oldu
PKK geçeği ve onun temsil ettiği
milyonların sesine kulak verilmedi.
Tersine, yapılan bu geçeği çarpıt-
mak oldu. Ekonomik kalkınmadan
bahsedildi. Nitekim bu da sorunu
esas niteliğinden ve çözümünden
uzaklaştırmayı amaçladı. Herkes bi-
yor ki, milyonları ya da bir ulusun
talebi ekmeği hiç basit bir iştem
değildir. Ekmeğe olsa bile, karış-
madı düşman gönü "Ekmeğe yoksa,
pasla yasin" diyeceği çok açık değil
midir?

Sorun, neden onu çözüme götü-
recekti halkalardan yakalanıyor? Ne-
den bu, TC'nin esas sorunu olarak
görülüyor da, "diş mirrakların" oyu-
nu olarak kamuoyuna yansılıyor?
Neden PKK'ye teröristlik yafası ya-
pıştırılmakla vazeçgölün ve Kürt
halkının özgeçmişini önünde destegi
gözdü ediyorlar da, komşu ülkelerin
gerçekle olmayan desteklerinde ısrar
ediliyor? İrlanda'da göstermelik han-
gı sonucu verdi ve bununla ne kadar
mesale katedildi? Neden PKK'nın
sadece ve sadece kendi halkının
özüncü temel olarak sömürgeç-
liğe ve emperyalizme karşı durabi-
le geçeği kabul ediliyor da, ka-
muoyunun çok hassas olduğu eroir
lcarelerinden para kazandığı suç-
lamalarına basvuruluyor? Kürdistan
geçeğini yüzölçümüyle alıştırın ve
bunun ticaretine balılaşarak kendi
geçeğinden uzaklaşmışlar amaç-
layan sömürgeci ve emperyalist kar-
lanlık gücünün oyu değil midir?
Aynı zamanda Kürdistan geçeğini
bu oyuyla atıl olmaksın çıkarma mü-
cadelesini veren de PKK'nın kendi-

si değil midir?

Karşı-devrim cephesinin bu ça-
balan, teşhir ve teçenti önümü, PKK'
'yı yarılatıcı olduğu Kürdistan soru-
nunun soyutlamaya amaçlayan kom-
poları yeni değdi. Nitekim önemli olan
hangi tarafın kendi hedefi doğrultu-
sunda ilerlediği ve hangi tarafın
ise geyilerlece başarısızlığa mah-
kum olduğudur.

Kürdistan da savaş bütün hızıyla
suruyor. Bunun bir savaş olmadığının
iç ve dış kamuoyuna ısrarla kabul
ettirmeye çalışan TC dir. Fakat yine
bu TC'nin yürüttüğü savaşın en üst
kurmay Doğan Güreş, "Bu bir sa-
vaş değil. Savaş olsaydı kayıplarım-
ız şöyle olurdu, böyle olurdu demez-
dik" demekle, yarılatmak olan sa-
vaş güzelliklerini sunmaya ama bağı-
lamadan tersi sonuç çıkıyor. Yani Do-
ğan Güreş'in savaş tanımına göre,
Kürdistan'da olup bitenler bir sava-
şın sonuçlarıdır. Nitekim, TC kayı-
plarını geyiyor ve nelerin nasıl yapı-
ldığı açıklanıyor, bu gün gibi açık
bir gerçek ve dolayısıyla bu bir sa-
vaştır.

Bu savaş; hiç kazanacak mı-
yevcut veriler ve gelişmeler bu yönü
bir şeyir içinde, TC "Vur vurul", "Sev
kurtul", "Ver kurtul" tartışmaları et-
rafında dondurulmuş Özal-Demirel, Ec-
vit-Özal ve diğerleri arasında ce-
çikliklerin hiçbir kıymeti harabesi de
yoktur. TC hiçbir dönemde olmadık
gizli, istise uzlaşma yapılmış, milli
matabakat sağlanmış, bütün basın-
yayın, üniversiteleri ve partileriyle
tek sesli geçeği gerçekleştirilmiş. Öze-
likle Özal'ın hükümeti atlatarak ken-
di başına hareket ettiği yanıündeki
soylenilen geçeği yansımadığını
belirtmek gerekiyor.

Gerçek çözüm, PKK çizgisini geis-

meler yaratıktık daha da yakını-
yor. Avrupa'nın eğilimini değis-
meye doğru gittiği tespiti doğrudur.
15 Ağustos'tan bu yana gerçekle-
şen büyük kalkış neçeneli. Avrupa
devletleri Kürdistan'a inceleme he-
yetlerini gönderdiler. Birçok heyet-
ler, TC açısından -kendi deyimle-
riyle- "kustah raporlar"la donatılar
İngiltere heyeti; hazırladığı raporda
PKK'nın terörizm deyimleyle acla-
namayacağını belirtti. İsveçli: 48
milletvekili de ortak bir görüşle hu-
kuklarının TC ile PKK arasında
arabulucu rol oynamasını istedi.
Yine Türk ve Kürt aydınları ve başka
politikacı ve halk kesimleri arasında
siyasi çözüm arayışları hızlanarak
devam ediyor.

Sömürgeci özel savaş yönetimi-
nin 1992 yılı politikaları tümayarak
iflas etti. Diğer taraftan ise ulusal
kurtuluş mücadelemizde yüklenerek
saldırmak ve koparmak, tahtı; do-
nemini esas özelliği olarak gelişme-
ler yaratmaya devam ediyor. Bu te-
melde 1992 yılı henüz sonucunda-
ma yeni gelişmeler gebeçir. Hatta
beklenmedik patlamalar da olabilir.
Açık ki bu olası gelişmelerde taktik-
leri, zenginleştirerek yüklenmek ve
PKK'nın önderlik tarzına her zaman
kinder daha fazla hükmetmesi bel-
leyici rol oynayacaktır. Kısacası "Ab-
dullah ÖCALAN" vazeçgölü deyimle-
li. Hem herşeyin nem de geis-
sini yeryüzünden silmeye çalışsın.
Kürdistan adı, verileri inkar etme-
lenmiş halkların kaderine doğru ka-
yatılmış ve bu temelinde bu zina
sonuç almaya doğru gidiyor. Gü-
rüllüğü gibi kendisini kabul ettiren
sömürgeci emperyalist politikalar de-
ğildir. PKK'nın enternasyonalizmi
ulusal kurtuluşcu politikasıdır.

Süreçe yüklenen gerilla, daha sert...

Başarılı 23. sayfa

ile ARGK birliği arasında çıkan ca-
lışmada 3 asker öldürüldü.

22 Eylül 1992: Eilhte 2 yurtse-
ver kontrolar tarafından öldürüldü.
Olaydan sonra kaçmaya çalışan
saldırganlardan 1'i milislerce ölü-
me cezalandırıldı.

22 Eylül 1992: Weranşer (Vi-
ranşer) ilçesinde ayanık yapan bir
belediye zabıtası ölüme cezalandırıldı.

22 Eylül 1992: Amed-Dara He-
nê karayolu üzerinde bir askeri araç,
roketlerle imha edildi.

22 Eylül 1992: Serhedan'da bağı-
Selim ilçesi yakınındaki bir askeri
araç roketlerle imha edildi.

22 Eylül 1992: Amed'e bağı Çınar
ilçesine bağlı Mergelap köyüne
baskın gerçekleştiren bir gerilla bir-
liği, köyün sahibi Murat Ağay'a ait 5
tarağıruv atışe verecek yaktı.

22 Eylül 1992: Amed'e bağı Bağı-
Bağıv köyünde Botiler Kiratane-
sini basan bir gerilla birliği, kırık
kontrolü yaptı. Gerilla birliği listede
adları bulunan ve hızi-kontrol ele-
manları olan 6 kişiyi yarılatma olarak
köyden ayırdı. Ayrıca bir grup gerilla
da bu esnada bildiril dağıtarak
propaganda yaptı.

23 Eylül 1992: Bedlis'in Çetlik
köyü yakınında bulunan Seyhcin-
mar bölgesinde üç gün boyunca
düşman güçleri ile ARGK gerilla bir-
liği arasında süren çatışmada 10
düşman askeri öldürüldü, 20'si yaralandı.

23 Eylül 1992: Bismil ilçesinde
bağı Aslanoglu köyü yakınındaki

Sheli pompalama istasyonu, gerilla-
larca ateşle verilecek yakıldı.

23 Eylül 1992: Pirrin (Adıya-
man) e bağı Çığı (Sarkayak) köyü ci-
varında gerilla birliği ile korucular
arasında çıkan çatışmada 2 korucu
yaralandı.

23 Eylül 1992: Pasur ilçesinde
hakim ve savcının öldürülmesi ar-
dından başlatılan operasyonda Ko-
sar dağıları, Ağacı beltesi, Kaynak,
Narlica ve İslamköy çevresindeki
ormanlık alanlar, köyler ve dağılar
savaş uçaklarının saatlerce bom-
bardandı.

23 Eylül 1992: Erani ilçesi Bug-
day Pazarı Camii İmamı İsmet De-
mir, kontrol-gerillanın silahlı saldırı-
na uğrayarak yaşamını yitirdi.

GARZAN EYALETİ'NDEN

Eyaletimizde yaygın bir eylemlilik
yaşanmasına rağmen TC bütün ba-
sını yansıtmamakta. İçin elinden gelen
çabayı sarfetmiştir. Harin ayı için-
de gerçekleştiren eylemler şunlar-
dır:

20 Mayıs 1992: Harin askeri ka-
rakolu yakınında gerillaların ar-
tından puslu atıldı. 1 panzer imha
edildi, 7 asker öldürüldü, 5 asker de
yaralandı.

8 Haziran 1992: Bitlis'in çıkış-
na yakın yerde düşman güçleri-
ne puslu atıldı. Pusuya 3 özel tim
arabası sürüldü, 20 özel tim ele-
manı öldürüldü, 11'i de yaralandı.
Arabadan cephaneye yüklü oldukları için
İsaçet eden roket atışlarıyla tama-
men imha oldular.

10 Haziran 1992: Harin'a bağı

Serdes köyü bir gerilla birliğimiz ta-
ralarında basıldı. 7 korucu ölüme
cezalandırıldı, 5'i de canı batmasında
yaralandı.

16 Haziran 1992: Muxide Ka-
vakıpas Jandarması Karakolu bir ge-
rilla birliğimiz tarafından basılarak
tamamen imha edildi.

Aynı gün bir başka gerilla birliği-
miz Muxi karayoluyla ulaşım kapat-
tı. Atılan pusuda 4 düşman aracı do-
ğru sürüldü, 13 asker öldürüldü, çoğu
asker de yaralandı. Askeri araçları
da tamamen yakılarak imha edildi.

19 Haziran 1992: Narsine bağı
korucuların bulunduğu Beg köyü, ge-
rillaların tarafından basıldı. 5 ko-
rucu öldürüldü, çoğu korucu da yaralandı.
Bu baskından sonra Beg köyü
tümünden koruculuğu baktı.

20 Haziran 1992: Harin'a bağı
kestirecek denetim kuruldu. Bir aracı
ta bulunan 10 korucu ölüme ceza-
landırıldı. Bunun üzerine Harin ci-
varında bulunan 6 korucu köyü silahlı-
nı bırakacağına dair gerillaya haber
gönderdi.

24 Haziran 1992: Bitlis şehir
merkezinde bir özel tim arabasına
saldırı yapılarak 5 özel tim elemanı
öldürüldü.

8 Temmuz 1992: Muxi yakını-
nda atılan pusuda 6 düşman asker-
i öldürüldü, 3 askeri araç ve 1 do-
zer de yakılarak imha edildi.

Temmuz 1992: Baykan yakını-
nda düşenen mayınlarla 3 korucu
öldü, 1 minibus ile 1 taksi de tama-
men tahrip edildi.

Temmuz 1992: Batman il mer-
kezinde 6 hızi-kontra elemanı ö-
lüme cezalandırıldı.

V.i.S.d.P.

H. Beredoğmuş
Vogelangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma Adresi:

Serxwebün
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap numarası:

Kreissparkasse - Köln
Konto Nr.: 31 97 2
BLZ: 370 502 99

Avustralya

Avusturya
Belçika
Danimarka
Fransa

5.00 A \$

30.00 S
90.00 Dkr
16.00 dkr
14.00 fr.

Hollanda

İngiltere
İsviçre
İsviçre
Norveç

4.50 Hfl.

2.00 £
16.00 skr
16.00 skr
16.00 nkr.

4 Eylül 1992: Mavan taburuna düzenlenen saldırıda bir mevzi düldürüldü. Gerilla lar 6 asker öldürdü. 8'in yaraladılar ve 1 adet MG-3 silahını ele geçirdiler.

4 Eylül 1992: Çewlik-Kehireş (Karlowa) arasındaki Elmalı köyü çetelerine baskın düzenleyen gerillaların, müdahale eden düşman güçlerine ateş açması üzerine 1 panzer isabet aldı.

4 Eylül 1992: Dara Hêne (Geng) ilçesinin Siwan köyü korucuları ile gerilla lar arasında çıkan çatışmada, 3 korucu ve bunların 5 yakını öldü. Gerilla lar 2 korucuyu da birlikte götürdüler.

4 Eylül 1992: Nisebin ilçesinde hızi-kontranın liderlerinden Melle Hasan gerilla ların saldırısı sonucu ağır yaralandı.

Ayrıca ilçe merkezinde 1 polis de öldürüldü.

4 Eylül 1992: Kaşun mntıkasındaki Elamun taburunun tepeçiklerine havan topolarıyla saldırıldı. Kesin sonuç öğrenilemedi. Ayrıca bu mntıkada mayına çarpan 1 askeri araç tahrip oldu.

4 Eylül 1992: Güney Kurdistan'da bazı ARGK gerilla larının KDP güçleri tarafından yakalanmalarında rol oynayan 3 kişi ele geçirilerek, 1 BKG ve 1 katlanışık silahları el konuldu.

4 Eylül 1992: Farqin'de Goderen köyünde somurgeli güçleri köylülerin bir araya toplayarak kurşun yağmuruna tuttular. İçinde 4 çocuğun da bulunduğ 20 kişi öldürüldü. Bu olay "20 PKK teroristi öldürüldü" şeklinde açıklanarak kamuoyu yanlışlıkla istendi.

4 Eylül 1992: Farqin yakınlarında çıkan bir çatışmada en az 11 askeri öldürüldü ve 1 panzer ile 1 helikopter de yara alarak çatışma alanından uzaklaştılar.

5 Eylül 1992: Hêne (Han) karayolu kenarında gerilla lar yoldan geçen araçları durdurarak kimlik kontrolü yaptılar. Durdurulan araçlar arasında bulunan belediyeye ait 1 araç ateşe verilerek yakıldı.

5 Eylül 1992: Amed-Farqin karayolu en işlek noktasında gerilla ların tarafından kesilecek denetim altına alındı. Yabancı kimlik kontrolü sonucu 1 korucubası kırıkla götürüldü.

6 Eylül 1992: Erani (Ergani) ilçesine bağlı Malikosa köyünde düzenlenen gerilla baskınında 2 korucu öldürüldü. 1 korucu da yaralandı.

6 Eylül 1992: Çele-Deştan karayolunda düşönen mayına çarpan 1 askeri jip tahrip oldu. Ölü veya yaralı sayısı öğrenilemedi.

6 Eylül 1992: TC güçleri Cizira Botan'nın Şare köyünde yaptıkları bombalama sonucu 10 ev yakıldı-yıkıldı, 1 kadın da öldü.

7 Eylül 1992: Gabar dağında somurgeli güçlere gerilla ların kurduğ pususu eyleminden anızından 15 askeri öldürüldü ve yaralananlar öldü. Eylem sonucunda 3 adet G-3 ve 1 lav silahı ele geçildi.

8 Eylül 1992: Far hatlardan beri Türk ordusu birlikleri: Cudi, Gabar, Namaz ve Herokel dağılarında yaptıkları bombalama operasyonlarında gerilla ları kayıp vermediler. Gabar ve Namaz dağındaki çıkan iki ayrı çatışmada 17 askeri öldürüldü. 37 askeri de yaralandı. TC'nin bu operasyonları ilgili haberleri gerçekleri yansıtmıyor.

9 Eylül 1992: Aşkams saatlerinde Qılaban (Uludere) ilçesinin Roboski köyü karakolunun tepeçiklerine karşı bir saldırı eylemi gerçekleştirildi. Eylem sonucunda 30 asker öldürüldü veya yaralandı. 2 gerilla da hafif yaralandı. 1 adet K-4 ve 6 adet G-3 silahları, 1 adet BKC namuslu 5 adet sırt çantası, 6 adet G-3

şarjörü, 280 adet A-4 mermisi ve 1 adet gece dürbünü ele geçirdi.

9 Eylül 1992: TC uçakları Bestler ve Xizan (Hizan) alanlarını yoğun bombardımanla tuttular. Son gelen haberlere göre ormanlık alanlardaki yangın devam ediyor.

9 Eylül 1992: Berwari (Pervan) ilçesine bağlı ve ismini öğrenebilmediğimiz bir çete köyüne giden gerilla lar, 1 korucunun evini yakılar. Ayrıca ölü ve yaralıların olduğu fakat kesin sayısını tespit edilemediği bildirildi.

10 Eylül 1992: Gıdax (Agn'i'n) Xemür (Hamur) ilçesine bağlı Musabeg köyüne düşman güçleri saldırıda bulundu. Köy zırlı araçlarla kuşatılarak top ve havan ateşine tutuldu. Açılan ateş sonucu ilk belirlömelere göre Şefika (3.5) ile Cuma-

li Çetrez (5.5) isimli çocuklar öldü. Yıldırım (2), Yeter (12) ve Sevin Çetrez isimli çocuklar da ağır şekilde yaralandılar. Düşman güçleri köyde gerilla bulunduğunu gerekçe yaparak bu baskını ve katliamı yaptılar. Oysa o sırada hiçbir gerilla grubu köyde bulunmuyordu. Köyün hemen tamamı top ve havan ateşleriyle harabeye çevrildi. Ölü sayısı ise henüz belirlenmedi.

12 Eylül 1992: Gıdax dağında ki operasyondan dönen bir düşman birliğine bir gerilla birliği tarafından atılan pusuda 1 üstteğmen, 6 asker öldürüldü, 3 özel tim elmanı ve 7 asker de yaralandı.

12 Eylül 1992: Korucuların İde-ni olan Nisebin Relaf Partisi Belediye encümeni üyesi Nedim Kardeş gerilla lar tarafından vurularak ağır yaralandı.

12 Eylül 1992: Kosar'ın Yedikardeş köyünde düşman güçleriyle bir ARGK birliği arasında çıkan çatışmada 12 düşman asker öldürüldü, 4 ARGK gerillası da şehit düldü. Şehitlerin cenazesi: 3500 kişilik bir kitle katliamıyla toprağa verildi.

12 Eylül 1992: Elin'in Qabilcew ilçesine bağlı Aydın köyünde 2 korucu bir gerilla grubu tarafından ölüme cezalandırıldı.

12 Eylül 1992: Kosar şehir merkezinde 4 kontra, gerilla larla ölüme cezalandırıldı.

12 Eylül 1992: Elin'in Qabilcew ilçesi yakınlarında bulunan Selmo petrol tesislerine ARGK birliği baskını yaptı. Mustafa Yelkenci, Hakan Yılmaz, Hakan Bayram adlı mühendisler ve 22 düşman askeri öldürüldü. Tesiste meydana gelen zararın 2 milyar olduğu belirtiliyor.

12 Eylül 1992: Merdin'in Stewer (Savur) ilçesine bağlı Deriş köyü muhbirimle kontratık yaptığı için gerilla larla ölüme cezalandırıldı.

12 Eylül 1992: Wan'in Çaldıran ilçesi ile Gıdax'ın Bazid ilçeleri arasında kontrol yapan gerilla birlikleri 2 otomobil ve 3 TIR'ı ateşe verilerek yakılar.

12 Eylül 1992: Merdin'den Mersin'e gitmekte olan Zümrüt Turizm ve ait bir yolcu otobüsü askeri suikastı yaptığı için bir gerilla birliğimiz tarafından ateşe verilerek yakıldı.

12 Eylül 1992: Şemznan ilçesinin Aktütün karakolu kalabalık bir gerilla birliği tarafından basıldı. Çıkan çatışmada 82 düşman askeri öldürüldü. Düşman yeni kapıların gızledi. Çatışmada 4 gerilla, 6 milis de şehit düştü.

13 Eylül 1992: Heze'e bağlı Kayalı köyünde bir gerilla birliğimizle düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 8 düşman askeri öldürüldü. 2 gerillamız da şehit düştü.

13 Eylül 1992: Muş'un Semal (Üçevler) köyüne giden bir minibüs durdurulan bir gerilla birliği içinde bulunan 15 kişiyi mayına alarak go-

türdü. Götürülen kişilerin korucu oldukları bildirildi.

13 Eylül 1992: Dih (Eruh)le bağlı Bozalı köyü yakınlarında gerilla lar tarafından köyü düşönen mayına çarpan bir düşman aracı tamamen parçalandı. Aracın söfürü öldü.

13 Eylül 1992: Mezger (Mazgiri), Pulu (Ovacık), Gever (Yüksekoval), Çele (Çukurca), Golbert (Ardağan), Midyad, Kerboran karayolları gerilla larımız tarafından denetlendi, kimlik kontrolleri yapıldı. Bu denetlemler esasında toplam 17 genç gerilla safına katıldı.

13 Eylül 1992: Serhedan'ın Golan (Göl) çevresinde günlerce süren bombalı operasyon ve çatışmalarda içinde yeni savaşıtların da olduğ 21 gerilla şehit düştü. Düşman yöre halkına gözdağı vermek amacıyla gerilla ların cesetlerini üstü açık bir arabayla caddelerde dölastirdi ve daha sonra topuyla olarak bir çukura gömdü.

14 Eylül 1992: Dersim Eyalet Komutanlığına bağlı bir gerilla birliği Erzürüm (Erzurum)/Erzingan (Erzincan) arasında bulunan bir tren istasyonuna saldırıda bulundu. İstasyon tamamen imha edildi. Düşmana milyonlarca liralık maddi zarar verildi.

14 Eylül 1992: Nisebin şehir merkezinde 1 kontra ve bir polis ölüme cezalandırıldı.

14 Eylül 1992: Dih'in Balveren köyü yakınlarında bir gerilla birliğimizle düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 5 düşman askeri öldürüldü.

14 Eylül 1992: Çewlik'in Gêri (Kığı) ilçesi Yedisu nahyesinde düşman güçleriyle bir gerilla birliği arasında çıkan çatışmada 3 korucu, 4 asker öldürüldü. 1 gerilla da çatışmada hafif şekilde yaralandı.

14 Eylül 1992: Gıdax yakınlarında düşmanın attığı pusuyu fark eden gerilla lar hiç kayıp vermeden 20 düşman askeri öldürdü, çok sayıda asker de yaralandı. Başka bir gerilla birliği de operasyondan dönen bir askeri aracı tamamen imha etti. Araçta bulunan 8 asker de öldü.

15 Eylül 1992: Farqin-Elin karayolunda gerilla ların tarafından bir araçtan alınan Xızzer (Sıvan) Belediye Başkanı Münif Şeralettinoğlu, yazı işleri Müdürü Adil Kaplan ölüme cezalandırıldı. ANAP İlçe Başkanı Huseyin Fehmioglu ise ağır yaralandı. Bunlar Şere Hezin ailesindenlerdir. Arap asıllıların ve korucubaskı yapmaklaaylar.

15 Eylül 1992: Muş-Güroymak karayolunda üç düşman araç gerilla lar tarafından pusuya düşürülerek imha edildi.

15 Eylül 1992: Çolamer'in Kamsıl köyüne ve Wan'ın Şax (Çatak) ilçesine yapılan baskınlarında toplam 5 korucu ölüme cezalandırıldı.

15 Eylül 1992: Farqin'in Zere köyü öğretmeni ajanlık yaptığı için gerilla lar tarafından ölüme cezalandırıldı.

15 Eylül 1992: Kosar (Kızıltepe) a bağlı Yedikardeş köyünde şehit düşen 4 gerillanın anısına Kosar esnafı kenepk kapattı.

16 Eylül 1992: Sert (Sirt)'in Dih ilçesine bağlı Reşene (Dikboğaz) köyünde gerilla larla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 7 asker öldürüldü. Çatışma gün boyunca sürdü.

16 Eylül 1992: Serhedan'ın Golan ilçesine bağlı Güntora köyü ARGK gerilla ları tarafından basıldı. İhbarcılık yapan Mikail ve Lütfi Çelik isimli ajanlar ölüme cezalandırıldı.

16 Eylül 1992: Midyad-Nisebin karayolu kenarında gerilla lar yaklaşık 800 aracı kontrolden geçirdiler.

16 Eylül 1992: Pirrin (Adiya-

man) Çamlıca köyüne baskın düzenleyen gerilla larla korucular arasında çıkan çatışmada 2 korucu ağır yaralandı.

16 Eylül 1992: Basan (Güçükönak)'a bağlı Çelik köyünün etrafı düşman güçleri tarafından mayınlandı. Mayınların patlaması sonucu 15 büyükbaş hayvan telef oldu.

17 Eylül 1992: Simez'in Mese dağılarında düşman güçlerle gerilla lar arasında çıkan çatışma çeşitli araçlarla 3 gün sürdü. Gerilla kaybının olmadığı çatışmada sonucunda 12 asker ve 8 korucu öldürüldü.

17 Eylül 1992: Erzingan Köçyağı köyü ilkokulu bir gerilla birliği tarafından yakılarak imha edildi.

17 Eylül 1992: Simez karayolu denetleyen bir gerilla birliği kimlik kontrolü sırasında tekinsiz oldukları anlaşılan 2 kişiyi yarına alarak olay yerinden ayrıldı.

17 Eylül 1992: TC Habur sınır kapısını kapattı. Kapıya 40 tank, 97 panzer, 18 maydan topu, 3 bin asker yığıldı. Şu anda Çele ve Qılaban'da 350 bin asker yığılmış durumdadır.

18 Eylül 1992: Midyad'ın Dumanköy yolu gerilla ların tarafından kesildi. Köy korucuların taşıyan bir minibüsün taranması sonucu 4 kişi yaralandı.

18 Eylül 1992: Yedisu nahyesine bağlı Kızılcubuk köyü bir gerilla birliği tarafından basıldı. 3 korucu öldü, 4 korucu da yaralandı.

18 Eylül 1992: Tux-Wan karayoluna kalabalık bir gerilla birliği tarafından kesildi. Yaklaşık 500 araç kontrol edildi. 4 saat kadar yollarda propaganda yapan gerilla lar 6 kişiyi de yanlarına alarak olay yerinden ayrıldılar.

18 Eylül 1992: Simez-Sert karayolu, gerilla ların tarafından uşama kapatıldı. Gerilla lar saatlerce arama ve kimlik kontrolü yaptılar.

18 Eylül 1992: Dersim-Pülür karayolu gerilla lar tarafından kapatıldı. Kimlik kontrolü ve arama yapıldı. Aracın içinde bulunan Pülür Cumhuriyet Savcısı Yavuz Bayram ve hakim Mustafa Karadağ'ın araçları içinde gerilla lar orada bulunan halkın istemi üzerine bu kişileri tekrar serbest bıraktılar.

18 Eylül 1992: Nisebin'de Kaçaklar Köyü köyünün evine girenler için kurşın silahlı saldırısına uğrayan Şemsaddin Aytemur (48) olay yerinde öldü. Şemsaddin Aytemur PKM dâvasından 10 yıl zindanda kalmış, 12 çocuk babasıydı ve daha önceden de polis tarafından surekli tetkik edilerek rahatsız edilmişti.

18 Eylül 1992: Amed'in Çınar ilçesine bağlı Halören köyü Kuragan mezarına giden 6 kişilik bir hızi-kontra grubu, Şehmus ve A. Halil Kayı'yı öldürdü, Cahide Kayı'yı ateşe yaraladı.

18 Eylül 1992: Kosar'da kontrgerilla Ziraat Bankası Müdürü Ahmet Arıkan'ın (47) öldürüldü. Otomobil içinde üç kişi tarafından ateş edilerek öldürülen Ahmet Arıkan'ın çevresinde seven bir olduğu bildirildi.

Ote yandan Ahmet Arıkan'ın öldürülmesini protesto etmeye başlayan 19 Eylül günü Cizira Botan'da esnaf kenepk kapattı, okullar boykot edildi, şöförler katı kapattı. Ahmet Arıkan'ın cenazesi ailesi tarafından gömüldü.

19 Eylül 1992: Bazarcık (Pazarçık) ilçesine bağlı Ulubahçe köyüne yönelik gerçekleştirilen gerilla baskınında 4 korucu ölüme cezalandırıldı. 9 kişi de ağır yaralandı.

19 Eylül 1992: Erzingan'a bağlı Kemah ilçesi Gölyaka köyü Kadıçoğ mezarında bir gerilla birliği ile düşman güçleri arasında çıkan çatış-

mada 2 gerilla şehit düştü. Çatışmadan önce de yol kesen gerilla birliği, karayollarında en az 2 bakimevini ateşe verdi.

19 Eylül 1992: Sert-Dih (Eruh) karayolunu kesen bir gerilla birliği, yoldan geçen araçları kontrol etti.

19 Eylül 1992: Çewlik'in Bongilan ilçesi Aksakal köyüne çobanlık yapan 10 yaşındaki Ahmet Aban'ın küçük bulduğu bombanın elinde patlaması sonucu yaşamını yitirdi.

19 Eylül 1992: Elin'in Simezler semtinde Ata Ketrme isimli kontrgerilla elmanı halk tarafından linç edilerek öldürüldü.

19 Eylül 1992: Bedi's'e bağlı Nari'dere bucagının ilmi köyüne baskın gerçekleştiren gerilla lar 7 korucuyu kaçırdılar. Olayın ardından 21 korucu ellerindeki silahları düşmana iade etti.

20 Eylül 1992: Farqin ilçesinde Hanlı Poyraz ve Fuat Yaşasın adlı 2 kontra elmanı öldürüldü.

20 Eylül 1992: Farqin ilçesinde kontralrın saldırısı sonucu 3 kişi ağır yaralandı.

20 Eylül 1992: Mazra (Ela-zığ'ın Palı (Palu) ilçesine bağlı Ziver (Akbulut) köyü ile Çewlik arasında da kışıl kesimde gerilla lar ile düşman güçleri arasında çıkan ve günboyu devam eden çatışmada ilk belirlömelere göre 1 düşman askeri öldürüldü. 2 asker ise yaralandı. Çatışmadan sonra Zver köyüne baskın gerçekleştiren düşman, köylülerin şikâyetinden geçirdi.

20 Eylül 1992: Çewlik'in Dara Hêne Süveren İstasyonu yakınlarında bir posta treni gerilla lar tarafından yakıldı. Yaklaşık 2 asker ise yaralandı.

20 Eylül 1992: Heze'e bağlı Xerabe Tuys (Özen) köyüne düşmanın gerçekleştirdi baskında, bir gerilla düşmanın eline sağ geçme için el bombasını kendisine patlatarak şehit düştü. Baskının olduğu köyde 25 köylü de gözaltına alındı.

20 Eylül 1992: Midyad'ın Xerabe Nerya köyü yakınlarında çıkan çatışmada 1 gerillanın şehit düştüğü bildirildi.

20 Eylül 1992: Elin ilçesinde Fent ile adlı bir yurtsever kontralrın saldırısı sonucu ağır yaralandı.

20 Eylül 1992: Midyad'a bağlı Kayalığın köyünde gerilla ların döşediği mayına çarpan 1 korucu öldü.

20 Eylül 1992: Muş merkeze bağlı Semal (Üçevler) köyüne yapılan baskında ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği 12 korucuyu rehın aldı. Olay üzerine köyde bulunan 24 korucu istifa etti. Silahları iade eden korucular gözaltına alındı.

Yine Erani'ye bağlı Malkan (Karpuzlu) köyünde de 6 korucu silahları iade etti.

21 Eylül 1992: Özgür Gündem gazetesi yazarlarından ve HEP kurucu üyelerinden gazeteci-yazar Musa Anter Amed'de uğradığı silahlı saldırı sonucu öldürüldü. Olayda Ören Miroğlu da ağır yaralandı. Saldırının kontr-gerilla gerçekleştirildi.

22 Eylül 1992: Pasur ilçesinin basan ARGK gerilla birliği, Adıye binasını grecek hakim ve savcı ölüme cezalandırıldı.

22 Eylül 1992: Dersim'in Pilemen ilçesi Görcük mevkisinde düşman askerlerin taşıyan bir otobüs gerilla larla tarandı. Olayda 1 kişi öldü.

22 Eylül 1992: Farqin ilçesinde 2 kontra elmanı ölüme cezalandırıldı. Aşkams saatlerinde ise bir yurtsever kontralrın saldırılarının sonucu katledildi.

22 Eylül 1992: Kerboran ilçesi Genoba mevkisinde düşman güçleri Devam 22. sayfa

SÜRECE YÜKLENEN GERİLLA, DAHA SERT VURUYOR

10 Ağustos 1992: Dersim şehir merkezinde gerillalar tarafından pusuya düşürülen bir panzerde 2 subay ve 6 asker öldürüldü.

11 Ağustos 1992: Dersim şehir merkezinde şehit düşen 1 gerillanın cenaze törenine 3 binin üzerinde kitle katıldı. Aynı gün aynı amaçla şehir merkezinde kepenk ve kontaklar kapatıldı.

13 Ağustos 1992: Dersim'in Pilemori (Püümür) yolunu kesen gerillalar gerekli kimlik kontrollerini yapıp taktik sonra özel bir firmaya ait olan bir otobüsü yakıldı.

14 Ağustos 1992: Akşam saatlerinde bir grup gerilla, Sivas'ın Divriği ilçesinde özel timlerin oturduğu binaya saldırın eylemlerine bulundu. Ölü ve yaralı sayısı tespit edilemedi.

15 Ağustos 1992: Divriği Orman Müdürlüğü binası ateşe verilmektedir.

20 Ağustos 1992: Erbil'in bir köyüne giden 3 PAK yetkilisi, KDP güçlerinin pususu sonucu yakalandı. Bunlara PAK Merkez Komite Üyesi **Armanac** kod ile PAK üyesi **Necbir**, hiçbir soruşturma yapılmadan kurşuna dizildi. Yine PAK MK Üyesi **Aram** ise henüz KDP güçleri tarafından tutulduğu bildirildi.

20 Ağustos 1992: Dersim'in Mızgır (Mazgirt) in Yeşilbaba köyünde TEK'e ait bir araç yakıldı. Öte yandan mudahaleye giden TC güçleri gerillaların pususuna düştüler. Bir gün boyu devam eden çatışmada 5 asker öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı. Gerillalar kayıp vermeden geri çekildiler.

20 Ağustos 1992: Dersim şehir merkezinde, amacı öğrenemediğimiz bir nedenle kontak ve kepenkleri kapatıldı.

22 Ağustos 1992: Şemzinan (Şemdinli) ilçesinin İsi köyü karakoluna gerillalar tarafından yapılan baskında 8 asker öldü, 7'si de yaralandı. Ayrıca düşmana ait 3 araç ve çok sayıda çadır yakıldı.

22 Ağustos 1992: Qilaban (Uludere) in Aşık köyü cemaletine gerillanın kurduğu pusuda 4 köy korucusu öldürüldü. Gerillalar geri çekilirken Güney Kürdistan'ın işbirlikçileri pususuya karşılaştılar. Çıkan çatışmada gerillanın kayıp vermediği ve Güney işbirlikçileri ise kayıplar vermediği bildirildi.

23 Ağustos 1992: Lice-Pasur (Kulp) yolu 8 saat süreyle ulaşımı kapatan gerillalar, dururdıkları 40 araç içindeki yaklaşık 1000 kişilik kitleye propaganda yaptılar. Ayrıca eylem sırasında 1 polis, 1 hızi kontrol elemanı, 1 ajan ve 1 asker ölüme cezalandırıldı. 2 araç yakıldı, 2 adet 141 tübuna kamulaştırıldı ve 20 milyon TL bağış toplandı.

23 Ağustos 1992: Sirmex (Sırankan) Gündükle Mele (Balveren) taburuna gerillalar tarafından saldırı düzenlendi. Düşmanın tüm mevzileri ele geçirdi. Ancak düşman kayıplarının sayısı belirlenemedi. Eylemde 2 adet MG-3, 3 adet G-3, 1 adet gece dürbünü, 1 adet roketatar, 1 adet law silah, 2 adet büyük-küçük telsiz ve çok sayıda mermi ele geçirildi.

23 Ağustos 1992: Sirmex'e yakın bir alanda düşman güçlerine pususu kuruldu. Sayısı tespit edilemeyen çok sayıda asker öldürken, 1 gerilla şehit düştü, 2 gerilla da hafif yaralandı.

23 Ağustos 1992: Hezex (İdil)-Cizre Botan (Cizre) yolunda işbirlikçi Tatarlara ait 2 araç yakıldı ve

soforleri de gerillalar tarafından birlikte götürüldü.

23 Ağustos 1992: Oramar köyünde gerillalar ile TC askerleri ve korucular arasında çıkan bir çatışmada 15 asker ve 7 korucu öldürüldü. Ayrıca 4 gerilla şehit düşerken, 2 gerilla da yaralandı.

24 Ağustos 1992: Cilo dağının yakınındaki Mevi köyü civarında TC askerleri güçleriyle ARKG gerillaları arasında çıkan ve bir gün süren çatışmada 14 asker öldürüldü. Eylemde 6 gerilla da şehit düştü. Şehit gerillalar şunlardır: **Aziz KÖLYE** (Serhildan, 1972 Martın doğumlu), **Ramazan ARAP** (Fenit, 1968 Arvın doğumlu), **Şerif ÇOLBAN** (Reyber, 1975 Cizre doğumlu), **Mecit Naşev HASAN** (Naci, 1970 Duhoğ doğumlu), **Ahmet ÖĞÜZ** (Şahn, 1975 Erhu doğumlu), **Mehmet KIRICI** (Behzat, 1973 Bulank doğumlu).

24 Ağustos 1992: Çele'deki Eriş taburuna yönelik bir gerilla saldırısı gerçekleştirildi. Aynıntılı sonuç alınmadı.

PAK Merkez Komite üyesi Armanac

24 Ağustos 1992: Erbil-Diyan arasında ve Çele-Mofreza arasında düşen üç ayrı minör patlamasında 2 korucu 1 memur yaralandı ve karakola malzeme taşıyan 1 araç hasar gördü.

24 Ağustos 1992: Çewlik'in Dara Henê (Genç) ilçesinin Arman köyü yakınında çıkan çatışmanın kesin sonuçları ulaşı. Buna göre: 1 helikopter düşürüldü, 1 binbaşı, 1 astsubay ve 4 er öldürüldü. Ayrıca 2 adet G-3, 2 adet el bombası, 3 adet sırt çantası ve 1 adet el telsizi ele geçirildi.

25 Ağustos 1992: Güney Kürdistan'ın Süleymanye şehrinde yaklaşık 45 bin kişinin katıldığı bir yürüyüş yapıldı. 50 cavanca silahlı, mihli yürüyüşün güvenliğini sağladı. TC'yi ve onun işbirlikçilerini teşhir eden konuşmalar yapıldı, sloganlar atıldı ve pankartlar taşındı. İşbirlikçileri halka saldırdı, silahlıların kalkanımadığı kavga çıktı.

26 Ağustos 1992: Çolamerğ (Hakkari) il merkezinde esnafkar Çukurca katliamını protesto ederek, kepenkleri indirdiler.

26 Ağustos 1992: Qilaban (Uludere) ilçesi halkı da katliama hedef olmak için çevre alanlara çekilmek eylemlerinde bulundu. Sömürgeci saldırı güçlerin yugunu tedbirleri halkı engellediler. Cizra Botan'a doğru yola çıkan 20 ailenin yolunu kesen askerler onları esyalılarına el koydular. Halk evlerini TC bayrağını asmaya zorlanıyor ve "Uludere'yi

yerle bir edeceğiz" şeklinde tehdit ediyor. Benzer uygulamaları Şemzinan (Şemdinli)'da da sürdürüldüğü bildirildi.

26 Ağustos 1992: Pilemori (Pulimür)-Balkaya karayolu kesen ARKG gerillaları; özel maden işletmesine ait bir aracı yakarak 4 askeri de öldürdüler.

28 Ağustos 1992: Mezger (Mazgirt)'in Perihanı mahyesini basan ARKG gerillaları, buradaki karakol binasına baskın düzenlediler. Karakol binası imha edildi, 9 asker öldürüldü ve çok sayıda asker de yaralandı. Ayrıca PTT ve belediye binaları ve bunlara ait araçların yanı sıra, gercü ve faşist güçlere ait işyerleri tahrip edildi.

29 Ağustos 1992: Kürdistanlı yurttsevler İstanbul-Karakoy yolu vapurunu Sırnak katliamını protesto etmek amacıyla yakıldılar. Kendi inisiyatifleriyle bu eylemi yaptıklarını bildiren yurttsevler "devlet katliamı yapan bir bilmiz kolumuz bağlı olarak duramayız Katliamlar

Kosar (Kızıltepe) ilçesi Yüceli karakoluna bir ARKG birliği tarafından baskın düzenlendi. 2 saat süren baskın eyleminde çıkan çatışmada çok sayıda askerin öldürüldüğü bildirildi.

30 Ağustos 1992: Amed-Lice yolunun Amed ovası noktasında bulunan bir petrol toplama tesisine saldırın düzenleyen gerillalar, tesis ateşe vererek tamamen yakıldı. Ayrıca bir el bir masa ve diğeri de büyük oimak üzere 3 telsiz ile 1 adet bilgisayar kamulaştırıldı.

31 Ağustos 1992: Farqin (Silvan)'in Helen köyü karakoluna bir ARKG birliği saldırı düzenledi. Roket atışlarıyla düşmana büyük kayıplar verildi. Düşmanın ölü ve yaralıları konusunda kesin bir bilgi alınmadı. Düşman köye giriş-kayıplarını yasakladı. Gerillalar kayıp vermeden uslerine çekildiler.

31 Ağustos 1992: Dara Henê (Genç) ilçesinin Swan köyü yakınında bir düşman konvoyu pusuya düşürüldü. Saldırıda 2 araç da ateşe

ateşe vererek yakıldı.

31 Ağustos 1992: Gerillalar Şemzinan'ın Alan taburuna düzenledikleri saldırıda 3 mevziyi ele geçirdiler. İlk saldırıda çıkan çatışmada 6 gerilla şehit düştü. Karakol tümüne ele geçirilmeye çalışılarken, düşmanın panzerlerden oluşan takviye güçleriyle karşılaşıldı. Eylemin yor kesen grubu görevini yapamayan panzerler etkili oluyor. Panzerlere karşı saldırıda 12 gerilla daha şehit düşüyor ve şehit düştüğü sanılan 2 gerilla da kayıp durumda. Düşmanın kaybı 100 ölümlü üstündedir, ayrıca çok sayıda asker de yaralandı. Gerillalar 13 silahlı kaptırmalarına karşılık, düşmandan 1 adet MG-3, 11 adet G-3, 1 adet BKC, 2 adet gece dürbünü, 2 adet telsiz ve bunların yanı sıra çok sayıda sarı, mermi, cıdr gibi malzeme ele geçirdiler.

Eylül 1992: Hezex (İdil)-Çele Mahmudi isimli 1 ajan ölüme cezalandırıldı.

2 Eylül 1992: Çele (Çukurca) Belediye Başkanı'nın akrabası olan **Azad Turan** isimli yurttsever düşman askerleri tarafından katledildi.

2 Eylül 1992: Hewler (Erbil) de PAK'ın düzenlediği yürüyüş sonrasında meydana gelen olaylar üzerine işbirlikçi güçlerin oluşturduğu sahte yönetim bir toplantı yapı. Toplantıda ARKG gerillaların yakalanmaları yerde inilz edilmesi, görüşülmesi, ancak ortaya çıkan çelişki sonucu Kültür Bakanı **Sergo Bekes** istifa etmişti. **Sergo Bekes** in ARKG gerillalarının inilz edilmemesi karıştırdığı için tutuklandığı ve idam edildiği sanılıyor.

2 Eylül 1992: Norsin (Gurriçmak) de askere zorla alınan bazı Kurt gençlerinin bazı askerlere vurarak firar edip gerillaya katıldıkları bildirildi.

2 Eylül 1992: Mazra (Elazığ)-Depl (Karakoçan) karayolu bir ARKG birliği tarafından ulaşımı kapatıldı. Yapılan kimlik kontrolü sonucunda 1 uzman çavuşla birlikte 1 işbirlikçi de ölüme cezalandırıldı.

3 Eylül 1992: Cudi, Gabar, Herkol ve Bestan (Bestler) düşman güçleri tarafından havadan bombalandı. Bombalamalar esnasında gerillaların kayıpları olmadığa bildirildi.

3 Eylül 1992: Amed ovasındaki bir köyden 7 hızi-kontra elemanı alıp götürülen gerillalar, 4 ölüme cezalandırırken, 3'ünü de serbest bıraktılar.

3 Eylül 1992: Farqin-Pasur ilçeleri arasında muntıkada bir gerilla birliği ile TC güçleri arasında çatışma çıktı. Düşmandan 1 subay ve 4 asker yaralandı, 1 helikopter de isabet aldı. Aynı eylemde 3 gerilla da hafif yaralandı.

3 Eylül 1992: Çele'de düşman güçleriyle bir gerilla birliği arasında çıkan çatışmada düşmanın eline erişen düşen iki gerilladan **Samî PAR-LAK** arabının arkasına bağlanarak sürüklendi, dişleri çekildi, üzerine naylon yakılarak damlatıldı ve ağır işkenceler yapılarak katledildi. Diğer gerillanın ise Hakkari luyar merkezinde işkence altında olduğu bildirildi. Çele'de tutuklanırların sayısının ise 47 kişi olduğu öğrenildi.

3 Eylül 1992: Haftanın kamp düşman güçlerinin hava birlikleri ile bombalandı. Gerillaların kaçıp vermediği bildirildi.

4 Eylül 1992: Farqin (Silvan) ilçesinde TC askeri güçleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmada 4 asker ile 2 gerilla yaralandı.

PAK üyelerinden Necbir

devam ettikçe bu tür olaylar daha da güçleşecektir" dediler.

29 Ağustos 1992: Amed (Diyarbakır) Beraat Camii imamı **Ahmet Turhal** köyünde gerilla tarafından katledildi. Aynı saatlerde hastanenin önünde briken kalabalık kitleye de polis yürüyüşü açtı. **Ahmet Sıddık Turhal**'ın akrabalarından **Ahmet** (23), **Abdurrhman** (33) ve **Mehdi Turhal** (32) açılan ateş sonucu ağır yaralandılar. Ertesi gün yapılan cenaze törenine de 2 bin civarında kitle katıldı. Cenaze törenine 6 bin polis kışlamaya aldıkları da gelen haberi arasında

30 Ağustos 1992: Dersim'de, daha önce 2 gerillanın şahadetinde rol oynayan **Rıza Doğan** isimli ajan ölüme cezalandırıldı.

30 Ağustos 1992: Bir ARKG birliği **Çewlik** in Darê Henê ilçesinde 5 km uzaklıkta bulunan Shell Petrol istasyonunu ateşe verdi. 20 bin varil petrol yanıdı.

30 Ağustos 1992: Çewlik-Bonigilan (Solhan) karayolu bir gerilla birliği tarafından kesildi. Bir yolcu otobüsünde bulunan **Solhan ANAP** il cumhümeni **İhsan Köse** gerillalara ölüme cezalandırıldı.

30 Ağustos 1992: Bedlis (Bitlis) in Asağölek köyü yakınında düşmanın attığı pusuya düşürüldü. 6 kişinin şehit düştüğü bildirildi. Halk gerillaların cenazesini düşmandan almak için Bedlis'e toplandı.

30 Ağustos 1992: Mirdin'in

di Bunun sonucunda 2'si subay 4 asker öldürüldü, 5 asker de yaralandı. Bu eyleme mudahale amacıyla giden düşman takviye gücü Dara Henê'nin çıkışına pusuya düştü. 3 araç yanarak tamamen imha oldu. Düşmanın ölü ve yaralı kesin sayısı tespit edilemedi.

31 Ağustos 1992: Dara Henê-Swan arasında yol trafike kapatıldı. Yoldan geçen askerler zihiri araçlara yapılan roketli saldırıda 1 araç isabet aldı ve içindeki askerlerden ölen ve yaralananların ölebileceği bildirildi.

Mudahale için giden bir helikoptere de ateş açıldı. Saldırının isabet alan helikopter gen dönü.

31 Ağustos 1992: Amed-Cewlik karayolu trafike kapatılarak kimlik kontrolü yapıldı.

31 Ağustos 1992: Muş-Çewlik arasında 1 yolcu treni durduruldu. Bunun üzerine çatışma çıktı. Çatışmada 1 subay ile 1 personel ağır yaralandı ve rayından çıkan tren ağır hasara uğradı.

31 Ağustos 1992: Düşman güçleri yakaladıkları 2 Çeleli yurttseveri kurşuna dizdiler. İsimleri şöyle: **Sadi Parlak, Kadir Kapan.**

31 Ağustos 1992: Dersim'de Ferhan Yıldırım adlı ajan ölüme cezalandırıldı.

31 Ağustos 1992: Diyarbakır cezaevinin tannan hainçilerlerinden **Yıldırım Merki**'in evine gerillalar tarafından baskın düzenlendi. Gerillalar, hain evde bulamayanca evini